

Dansk udgave

## Retsforskrifter

### Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

* Rådets forordning (EF) nr. 1666/2000 af 17. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1766/92 om den fælles markedsordning for korn .....	1
* Rådets forordning (EF) nr. 1667/2000 af 17. juli 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 3072/95 om den fælles markedsordning for ris .....	3
* Rådets forordning (EF) nr. 1668/2000 af 17. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 845/72 om særlige foranstaltninger til fremme af avlen af silkeormslarver .....	6
* Rådets forordning (EF) nr. 1669/2000 af 17. juli 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 2467/98 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød .....	8
* Rådets forordning (EF) nr. 1670/2000 af 20. juli 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1255/1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ...	10
* Rådets forordning (EF) nr. 1671/2000 af 20. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 918/83 for så vidt angår midlertidig undtagelse for afgiftsfri import af øl til Finland .....	11
* Rådets forordning (EF) nr. 1672/2000 af 27. juli 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder for at medtage hør og hamp bestemt til fiberproduktion .....	13
* Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 af 27. juli 2000 om den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion .....	16
Kommissionens forordning (EF) nr. 1674/2000 af 28. juli 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager .....	23
Kommissionens forordning (EF) nr. 1675/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 58. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 .....	25

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1676/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 230. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation .....	27
Kommissionens forordning (EF) nr. 1677/2000 af 28. juli 2000 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater .....	28
Kommissionens forordning (EF) nr. 1678/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af mindstesalgsprisen for skummetmælkspulver for den 14. særlige licitation, afholdt inden for rammerne af den løbende licitation, der er nævnt i forordning (EF) nr. 2799/1999 ....	29
Kommissionens forordning (EF) nr. 1679/2000 af 28. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1609/88 for så vidt angår fristen for indlagring af smør, der sælges i henhold til forordning (EØF) nr. 3143/85 og (EF) nr. 2571/97 .....	30
Kommissionens forordning (EF) nr. 1680/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger om importrettigheder indgivet i juli 2000 for de toldkontingenter i oksekødssektoren, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1173/2000 for Estland, Letland og Litauen .....	31
Kommissionens forordning (EF) nr. 1681/2000 af 28. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer .....	32
Kommissionens forordning (EF) nr. 1682/2000 af 28. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira .....	34
Kommissionens forordning (EF) nr. 1683/2000 af 28. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer .....	36
Kommissionens forordning (EF) nr. 1684/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 14. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation .....	38
<b>* Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene .....</b>	<b>39</b>
Kommissionens forordning (EF) nr. 1686/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer ...	49
Kommissionens forordning (EF) nr. 1687/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira	51
Kommissionens forordning (EF) nr. 1688/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser .....	53
Kommissionens forordning (EF) nr. 1689/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarhjælpsforanstaltninger .....	55

Kommissionens forordning (EF) nr. 1690/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 2000 om importlicenser for visse æg- og fjerkrækødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Rumænien og Republikken Bulgarien .....	57
Kommissionens forordning (EF) nr. 1691/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 2000 om importlicenser for visse fjerkræprodukter, som kun accepteres i forbindelse med den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for fjerkrækød og andre landbrugsprodukter .....	60
Kommissionens forordning (EF) nr. 1692/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 2000 om importlicenser for visse produkter fra fjerkrækødssektoren i forbindelse med forordning (EF) nr. 509/97 .....	62
Kommissionens forordning (EF) nr. 1693/2000 af 28. juli 2000 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter .....	64
Kommissionens forordning (EF) nr. 1694/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 2000 om importlicenser for visse ægprodukter og fjerkrækød i forbindelse med forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96 .....	66
Kommissionens forordning (EF) nr. 1695/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for øksefødssektoren .....	68
* Rådets direktiv 2000/47/EF af 20. juli 2000 om ændring af direktiv 69/169/EØF og 92/12/EØF for så vidt angår midlertidige kvantitative restriktioner for indførsel i Finland af øl .....	73
* Kommissionens direktiv 2000/52/EF af 26. juli 2000 om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskuelligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder .....	75

---

## II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

### Kommissionen

2000/480/EF:

- \* Kommissionens beslutning af 8. juli 1999 angående Frankrigs støtte til *Crédit Agricole-koncernen i forbindelse med modtagelse og opbevaring af notarers indskud i landkommuner* <sup>(1)</sup> (meddelt under nummer K(1999) 2147) .....

2000/481/EF:

- \* Kommissionens beslutning af 14. juli 2000 om anerkendelse af »RINAVE — *Registro Internacional Naval, SA*« i henhold til Rådets direktiv 94/57/EF <sup>(1)</sup> (meddelt under nummer K(2000) 1876) .....

2000/482/EF:

- Kommissionens beslutning af 19. juli 2000 om importlicenser for varer inden for øksefødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia (meddelt under nummer K(2000) 2313) .....

## I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

**RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1666/2000**  
**af 17. juli 2000**  
**om ændring af forordning (EØF) nr. 1766/92 om den fælles markedsordning for korn**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 <sup>(4)</sup> foretages der månedlige forhøjelser af interventionsprisen. Formålet hermed er i et vist omfang at tage hensyn til oplagrings- og renteomkostninger ved oplagring af korn i Fællesskabet samt til nødvendigheden af, at lagrene afsættes på en måde, som er i overensstemmelse med markedets behov. I overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er anvendt ved reformen af de fælles markedsordninger i forbindelse med Agenda 2000, og for at give producenterne mulighed for at tilrettelægge deres produktion over en flerårig periode, bør antallet og størrelsen af de månedlige forhøjelser fastsættes uden tidsbegrænsning, uden at dette dog udelukker fremtidige ændringer, som måtte vise sig påkrævede.
- (2) Med henblik på forenkling og klarere retsfor skrifter bør de ældre bestemmelser, som ikke er relevante, udgå i forbindelse med denne ændring af forordning (EØF) nr. 1766/92.
- (3) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1766/92 bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen <sup>(5)</sup> —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

I forordning (EØF) nr. 1766/92 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Der foretages månedlige forhøjelser af interventionsprisen efter tabellen i bilag D.«

<sup>(1)</sup> EFT C 86 E af 24.3.2000, s. 1.

<sup>(2)</sup> Udtalelse afgivet den 16. maj 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(3)</sup> EFT C 168 af 16.6.2000, s. 17.

<sup>(4)</sup> EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18).

<sup>(5)</sup> EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- 2) Artikel 20 og 22 udgår.
- 3) Artikel 23 affattes således:
- »Artikel 23
1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Korn, i det følgende benævnt »komitéen«.
  2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.
  3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.«
- 4) Følgende bilag tilføjes:
- »BILAG D

**Månedlige forhøjelser af interventionsprisen**

(EUR/ton)

Måned	Produktionsåret 2000/01	Fra produktionsåret 2001/02
Juli	—	—
August	—	—
September	—	—
Oktober	—	—
November	1	0,93
December	2	1,86
Januar	3	2,79
Februar	4	3,72
Marts	5	4,65
April	6	5,58
Maj	7	6,51
Juni	7	6,51«

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2000.

På Rådets vegne

J. GLAVANY

Formand

**RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1667/2000**  
**af 17. juli 2000**  
**om ændring af forordning (EF) nr. 3072/95 om den fælles markedsordning for ris**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 <sup>(4)</sup> foretages der månedlige forhøjelser af interventionsprisen. Formålet hermed er i et vist omfang at tage hensyn til oplagrings- og finansieringsomkostninger ved oplagring af ris i Fællesskabet samt til nødvendigheden af, at lagrene afsættes på en måde, der er i overensstemmelse med markedets behov. I overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er anvendt ved reformen af de fælles markedsordninger i forbindelse med Agenda 2000, og for at give producenterne mulighed for at tilrettelægge deres produktion over en flerårig periode, bør størrelsen af de månedlige forhøjelser fastsættes uden tidsbegrænsning, uden at dette dog udelukker fremtidige ændringer, som måtte vise sig påkrævede. Under hensyntagen til pristabiliteten og renteniveauet vil det være rimeligt at opretholde de nugældende månedlige forhøjelser.
- (2) I forbindelse med støtteordningen for risproducenter er der i artikel 6 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsat ét nationalt basisareal for hver produktionsmedlemsstat bortset fra Frankrig og Grækenland, som har to basisarealer. På anmodning af Grækenland bør departementerne Kavala og Aitolokarmania indgå i samme basisareal som Thessaloniki, Serres og Phtiotidi, da ris er en traditionel afgrøde i alle disse departementer. Hvert enkelt basisareals samlede areal og godtgørelsesbeløbet forbliver uændret.
- (3) Med henblik på en forenkling og klarere retsfor skrifter bør de ældre bestemmelser, der ikke er relevante, udgå i forbindelse med denne ændring af forordning (EF) nr. 3072/95.
- (4) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EF) nr. 3072/95 bør vedtages i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen <sup>(5)</sup> —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

I forordning (EF) nr. 3072/95 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Der foretages månedlige forhøjelser af interventionsprisen i hver af de fire måneder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1. Den pris, som på denne måde opnås for juli, forbliver gældende indtil den 31. august.

Fra produktionsåret 2000/01 er hver af de månedlige forhøjelser på 2 EUR/ton.«

<sup>(1)</sup> EFT C 86 E af 24.3.2000, s. 3.

<sup>(2)</sup> Udtalelse af 16. maj 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(3)</sup> EFT C 168 af 16.6.2000, s. 17.

<sup>(4)</sup> EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 (EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4).

<sup>(5)</sup> EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2) Artikel 6, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. Godtgørelserne udgør følgende:

	(EUR/ha)		
	1997/98	1998/99	1999/2000 og følgende år
Spanien	111,44	222,89	334,33
Frankrig			
— europæisk område	96,35	192,70	289,05
— Fransk Guyana	131,80	263,60	395,40
Grækenland			
— præfekturerne Thessaloniki, Serres, Kavala, Eitoloakarnania og Phtiotidi	131,27	262,55	393,82
— andre præfekturer	131,27	262,55	393,82
Italien	106,00	212,00	318,01
Portugal	106,18	212,36	318,53

Med henblik på en bedre produktionsstyring kan beløbene for godtgørelsen differentieres ved anvendelse af tillæg og fradrag, der afhænger af sorten.

Godtgørelserne udbetales mellem den 16. oktober og den 31. december, alt efter hvornår det igangværende høstår er begyndt.

4. Der fastlægges et nationalt basisareal for hver produktionsmedlemsstat. For Frankrig og Grækenland fastlægges der dog to basisarealer. Basisarealerne udgør følgende:

Spanien:	104 973 ha
Frankrig:	
— europæisk område	24 500 ha
— Fransk Guyana	5 500 ha
Grækenland:	
— præfekturerne Thessaloniki, Serres, Kavala, Eitoloakarnania og Phtiotidi	22 330 ha
— andre præfekturer	2 561 ha
Italien:	239 259 ha
Portugal:	34 000 ha«

3) Artikel 20 udgår.

4) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

1. Kommissionen bistås af den forvaltningskomité for korn, der er oprettet ved artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn (\*), i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.
3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

(\*) EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.«

#### Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2000.

På Rådets vegne

J. GLAVANY

Formand

---

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1668/2000

af 17. juli 2000

## om ændring af forordning (EØF) nr. 845/72 om særlige foranstaltninger til fremme af avlen af silkeormslarver

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 845/72 <sup>(4)</sup> skal der årligt fastsættes et støttebeløb for de inden for Fællesskabet avlede silkeormslarver. I overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er anvendt ved reformen af de fælles markedsordninger i forbindelse med Agenda 2000, og for at give de erhvervsdrivende mulighed for at opstille mere langsigtede produktionsprogrammer, bør støtten fastsættes uden tidsbegrænsning, uden at dette dog udelukker fremtidige ændringer, som måtte vise sig påkrævede.
- (2) Støttebeløbet bør fastsættes således, at der sikres avlerne af silkeormslarver en rimelig levestandard.
- (3) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 845/72 bør vedtages i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen <sup>(5)</sup> —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

## Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 845/72 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

## »Artikel 1

1. Der indføres en støtte for silkeormslarver henhørende under KN-kode 0106 00 90 for silkeormsæg henhørende under KN-kode 0511 99 80, som avles i Fællesskabet.

2. Støtten ydes til silkeormsavlerne for hver anvendt kasse med silkeormsæg på betingelse af, at kasserne indeholder en mindstemængde æg, som nærmere skal fastsættes, og at avlen af silkeormene fuldføres korrekt.

3. Støttebeløbet pr. anvendt kasse med silkeormsæg fastsættes til 133,26 EUR.«

2) Artikel 2 affattes således:

## »Artikel 2

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 4, stk. 2.

Gennemførelsesbestemmelserne kan navnlig vedrøre den mindstemængde, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, de oplysninger, som medlemsstaterne skal meddele Kommissionen, og enhver form for kontrolforanstaltninger, der tager sigte på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder.«

3) Artikel 4 affattes således:

## »Artikel 4

1. Kommissionen bistås af den forvaltningskomité for hør og hamp, der er oprettet ved artikel 11 i Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 af 29. juni 1970 om den fælles markedsordning for hør og hamp <sup>(\*)</sup>, idet følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

<sup>(\*)</sup> EFT L 146 af 4.7.1970, s. 1.«

## Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2000.

<sup>(1)</sup> EFT C 86 E af 24.3.2000, s. 9.

<sup>(2)</sup> Udtalelse afgivet den 16. maj 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(3)</sup> EFT C 168 af 16.6.2000, s. 17.

<sup>(4)</sup> EFT L 100 af 27.4.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2059/92 (EFT L 215 af 30.7.1992, s. 19).

<sup>(5)</sup> EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2000.

*På Rådets vegne*

J. GLAVANY

*Formand*

---

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1669/2000

af 17. juli 2000

## om ændring af forordning (EF) nr. 2467/98 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2467/98 <sup>(4)</sup> skal basisprisen for fårekroppe fastsættes i overensstemmelse med kriterierne i artikel 3, stk. 2. Det er også fastsat, at der skal foretages sæsonreguleringer af basisprisen under hensyntagen til de normale sæsonudsving på Fællesskabets marked for fårekød. De gældende parametre fører til en fastsættelse af priserne på det niveau, der er fastsat i nærværende forordning.
- (2) I overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er anvendt ved reformen af de fælles markedsordninger i forbindelse med Agenda 2000, og for at give producenterne mulighed for at tilrettelægge deres produktion over en flerårig periode, bør basisprisen fastsættes uden tidsbegrænsning. Dette udelukker dog ikke fremtidige ændringer, som måtte vise sig påkrævede.
- (3) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af forordning (EF) nr. 2467/98 bør vedtages i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen <sup>(5)</sup> —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

## Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2467/98 foretages følgende ændringer:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 2000.

1) Artikel 3 affattes således:

## »Artikel 3

Basisprisen for produktionsåret 2001 og de efterfølgende produktionsår fastsættes til 504,07 EUR/100 kg slagtet vægt.

Den sæsonregulerede basispris, ved hvilken der tages hensyn til de normale sæsonudsving på Fællesskabets marked for fårekød, fastsættes for hver uge som anført i bilag III til denne forordning.

Medmindre Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen fastsætter andet, begynder produktionsåret den første mandag i januar, og slutter dagen før denne dag det følgende år.»

2) Artikel 24 udgår.

3) Artikel 25 affattes således:

## »Artikel 25

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Får og Geder, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.»

4) Bilaget til denne forordning indsættes som bilag III i forordning (EF) nr. 2467/98.

## Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Rådets vegne

J. GLAVANY

Formand

<sup>(1)</sup> EFT C 86 E af 24.3.2000, s. 11.

<sup>(2)</sup> Udtalelse afgivet den 16. maj 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(3)</sup> EFT C 168 af 16.6.2000, s. 17.

<sup>(4)</sup> EFT L 312 af 20.11.1998, s. 1.

<sup>(5)</sup> EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

## BILAG

## »BILAG III

**Sæsonregulerende basispriser**

(EUR/100 kg slagtet vægt)

Uge	Basispris	Uge	Basispris
1	515,06	27	483,55
2	518,58	28	481,20
3	522,67	29	480,01
4	525,59	30	479,45
5	528,51	31	478,83
6	531,42	32	478,83
7	534,35	33	478,83
8	537,27	34	478,83
9	539,61	35	478,83
10	541,94	36	478,83
11	543,11	37	478,83
12	543,11	38	478,83
13	541,94	39	478,86
14	540,30	40	478,98
15	538,09	41	479,10
16	534,94	42	479,20
17	532,60	43	479,30
18	529,09	44	480,00
19	525,59	45	480,95
20	520,92	46	482,00
21	515,08	47	483,20
22	509,23	48	486,10
23	502,24	49	490,75
24	496,39	50	496,60
25	491,72	51	503,85
26	487,05	52	511,50«

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1670/2000

af 20. juli 2000

## om ændring af forordning (EF) nr. 1255/1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>,

efter høring af Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 14 i forordning (EF) nr. 1255/1999 <sup>(4)</sup> ydes der fællesskabsstøtte til levering af visse forarbejdede mejeriprodukter til skoleelever med henblik på at fremme mælkeforbruget blandt unge. En evaluering af denne foranstaltning har vist, at skolemælksordningen har en vis begrænset virkning på balancen på markedet for mejeriprodukter. Det fremhæves yderligere i evalueringen, at hvis foranstaltningen afskaffedes, og medlemsstaterne skulle bære udgifterne til levering af subsidiert mælk til skolebørn, ville leverancerne af mælk og forbruget af mejeriprodukter i skolerne falde yderligere. Det er derfor i overensstemmelse med målene for den fælles landbrugspolitik at videreføre ordningen, men med en nedsættelse af EF-støtten.

- (2) Medlemsstaterne bør kunne supplere EF-støtten ved et nationalt bidrag, eventuelt i form af en afgift, der pålægges mejerisektoren —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Artikel 14, stk. 2 og 3 i forordning (EF) nr. 1255/1999 affattes således:

»2. Som supplement til fællesskabsstøtten kan medlemsstaterne yde national støtte til uddeling til skoleelever af de i stk. 1 omhandlede produkter. Medlemsstaterne kan finansiere deres nationale støtte ved en afgift, der opkræves i mejerisektoren, eller ved ethvert andet bidrag fra mejerisektoren.

3. For sødmælk andrager fællesskabsstøtten 75 % af indikativprisen for mælk. For andre mejeriprodukter fastsættes støtten under hensyn til de pågældende produkters mælkeindhold.«

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2000.

På Rådets vegne

F. PARLY

Formand

<sup>(1)</sup> EFT C 89 af 28.3.2000, s. 22.

<sup>(2)</sup> Udtalelse af 3. maj 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(3)</sup> Udtalelse af 27. april 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(4)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 1040/2000 (EFT L 118 af 19.5.2000, s. 1).

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1671/2000

af 20. juli 2000

## om ændring af forordning (EØF) nr. 918/83 for så vidt angår midlertidig undtagelse for afgiftsfri import af øl til Finland

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

stk. 2, kan medlemsstaterne nedsætte dette beløb til 90 EUR for rejsende under 15 år.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 26,

(5) Finland har anmodet om en undtagelse fra disse værdier og om at kunne anvende en kvantitativ begrænsning for den toldfrie indførsel af øl fra tredjelande.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

(6) En grænse på ikke under 6 liter øl forekommer passende i betragtning af Finlands geografiske beliggenhed, de økonomiske vanskeligheder for de finske detailhandlere i grænseområderne og det betydelige provenutab som følge af den øgede toldfrie ølimport fra tredjelande.

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(1)</sup>,

(7) Det er nødvendigt at fastsætte en tidsfrist for denne undtagelse for at sikre en ensartet behandling af rejsende i hele Fællesskabet efter en overgangsperiode.

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(2)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

(8) Denne undtagelse bør opretholdes to år længere end restriktionen for øl indført til Finland fra andre medlemsstater for at gøre det muligt for den finske detailhandel at tilpasse sig den nye situation —

(1) Artikel 26 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning om omsætning heraf samt om kontrol hermed <sup>(3)</sup> giver Finland ret til at opretholde en kvantitativ begrænsning på 15 liter øl erhvervet i andre medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, uden at der skal betales punktafgifter.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

(2) Finland bør træffe foranstaltninger for at sikre, at indførslen af øl fra tredjelande ikke tillades på mere favorable vilkår end tilsvarende indførsel fra andre medlemsstater.

## Artikel 1

(3) Det fastsættes i artikel 45 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter <sup>(4)</sup>, at der indrømmes fritagelse for importafgifter for varer, der fra et tredjeland indføres i rejsendes personlige bagage i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

I forordning (EØF) nr. 918/83 indsættes følgende artikel:

## »Artikel 47b

Som undtagelse fra de værdier, der er fastsat i artikel 47, bemyndiges Finland til indtil den 31. december 2005 at anvende en kvantitativ grænse på mindst 6 liter for toldfri indførsel af øl.«

(4) I henhold til artikel 47 i forordning (EØF) nr. 918/83 må den samlede værdi af den toldfrie indførsel af øl ikke overstige 175 EUR pr. rejsende. I henhold til artikel 47,

## Artikel 2

<sup>(1)</sup> Udtalelse afgivet den 14. juni 2000 ( endnu ikke offentliggjort i EFT).<sup>(2)</sup> Udtalelse afgivet den 24. maj 2000 ( endnu ikke offentliggjort i EFT).<sup>(3)</sup> EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/99/EF (EFT L 8 af 11.1.1997, s. 12).<sup>(4)</sup> EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 355/94 (EFT L 46 af 18.2.1994, s. 5).

Denne forordning træder i kraft den 1. november 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2000.

*På Rådets vegne*

F. PARLY

*Formand*

---

## RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1672/2000

af 27. juli 2000

## om ændring af forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder for at medtage hør og hamp bestemt til fiberproduktion

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget <sup>(4)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Sigtet med den fælles landbrugspolitik er at gennemføre traktatens mål under hensyntagen til markedssituationen.
- (2) Sektoren for hør og hamp har undergået store forandringer, siden Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 af 29. juni 1970 om den fælles markedsordning for hør og hamp <sup>(5)</sup> trådte i kraft. Foruden den traditionelle dyrkning af hør, der især er bestemt til produktion af lange fibre til tekstilformål og de traditionelle anvendelser af hampefibre, foregår der en produktion af hør og hamp, som er bestemt til et nyt marked for korte fibre. Disse korte fibre kan anvendes til nye materialer, og det er derfor vigtigt at begunstige produktionen af dem for også at fremme nyskabende og fremtidssikrede afsætningsmuligheder.
- (3) Størrelsen af den støtte, der kan tildeles i henhold til forordning (EØF) nr. 1308/70, har virket tillokkende, og har derfor i visse medlemsstater givet anledning til dyrkning udelukkende i spekulationsøjemed. De foranstaltninger, der er truffet for at bekæmpe denne situation, har medført, at bestemmelserne for denne sektor er blevet mere indviklede og ikke altid har givet de ønskede resultater.
- (4) For at løse problemerne på markedet for hør og hamp bestemt til fiberproduktion bør det fastsættes, at støtten til de berørte landbrugere skal svare til støtten for

konkurrerende afgrøder. Med henblik herpå, og for at forenkle gældende bestemmelser, bør produkterne medtages under den støtteordning for producenter af visse markafgrøder, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1251/1999 <sup>(6)</sup>. Hvis opretholdelsen af produktionen berettiger hertil, er der i øvrigt fastsat støtte til forarbejdning af strå af hør og hamp som led i Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 af 27. juli 2000 om den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion <sup>(7)</sup>. Støtten til forarbejdning bør medføre en forhøjelse af købsprisen for strå af hør og hamp og gøre dyrkningen mere rentabel for producenterne.

- (5) For at sikre en harmonisk overgang til den støtte, der er fastsat for korn, og for også at løse de nuværende problemer som følge af de forskellige støtteordninger for spindhør og oliefrø, bør betalingen for hør og hamp bestemt til fiberproduktion fastsættes på samme niveau som betalingen for hørfrø, der selv skal tilpasses betalingen for korn i produktionsåret 2002/03. En supplerende støtte i Finland og Sverige, således som det er fastsat for konkurrerende afgrøder i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1251/1999, er også berettiget for hør og hamp.
- (6) For at tage højde for den seneste etablering af dyrkning af hør og hamp, især i nærheden af forarbejdningsvirksomhederne, bør ordningen i henhold til forordning (EF) nr. 1251/1999 udvides til også at omfatte de pågældende arealer og afgrøder.
- (7) For at undgå, at formålet med forordning (EF) nr. 1251/1999 omgås, bør det fastsættes, at hektarstøtten for hør og hamp bestemt til fiberproduktion betales på betingelse af, at visse dyrkningsvilkår overholdes.
- (8) Der bør fastsættes særlige foranstaltninger for hamp for at undgå, at ulovlige afgrøder skjules blandt de afgrøder, for hvilke der kan betales arealstøtte, og at de derved forstyrrer den fælles markedsordning for hamp. Det bør derfor fastsættes, at der kun ydes støtte for de arealer, hvor der er sået frø af hampesorter, der giver visse garantier for indholdet af stimulerende stoffer.

<sup>(1)</sup> EFT C 56 E af 29.2.2000, s. 17.

<sup>(2)</sup> Udtalelse af 6. juli 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(3)</sup> EFT C 140 af 18.5.2000, s. 3.

<sup>(4)</sup> Udtalelse af 14. juni 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(5)</sup> EFT L 146 af 4.7.1970, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2702/1999 (EFT L 327 af 14.12.1999, s. 7).

<sup>(6)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 2704/1999 (EFT L 327 af 21.12.1999, s. 12).

<sup>(7)</sup> Se side 16 i denne Tidende.

- (9) For at kunne føre kontrol med de mængder, for hvilke der kan ydes støtte til forarbejdning af strå i henhold til forordning (EF) nr. 1673/2000, bør der skabes forbindelse mellem denne produktion og de tilhørende arealer, og producenterne bør pålægges forpligtelser svarende til de berørte forarbejdningsvirksomheders —

skovarealer eller arealer med ikke landbrugsmæssig udnyttelse. Dog kan der for arealer, der har fået bevilget støtte i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 af 29. juni 1970 om den fælles markedsordning for hør og hamp (\*), i mindst et af produktionsårene 1998/99-2000/01 indgives støtteansøgninger for arealer bestemt til dyrkning af hør eller hamp beregnet til fiberproduktion og evt. den tilhørende obligatoriske braklægning.

(\*) EFT L 146 af 4.7.1970, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2702/1999 (EFT L 327 af 14.12.1999, s. 7).«

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

#### Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1251/1999 ændres således:

- 1) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Den i stk. 1 nævnte beregning foretages ved anvendelse af det gennemsnitlige kornudbytte. Hvis majs behandles særskilt, anvendes »majsudbyttet« dog for majs og udbyttet for »andre kornarter end majs« for korn, oliefrø, hørfrø og hør og hamp bestemt til fiberproduktion.«

- 2) I artikel 4, stk. 3, første afsnit, ændres »for hørfrø« til »for hørfrø og hør og hamp bestemt til fiberproduktion«.

- 3) Artikel 4, stk. 4, affattes således:

»4. I Finland og i den del af Sverige, der ligger nord for 62. breddegrad, og i visse naboerområder med lignende klimatiske forhold, der gør landbrugsaktiviteter særlig vanskelige, ydes der for korn, oliefrø, hørfrø og hør og hamp bestemt til fiberproduktion en supplerende arealbetalning på 19 EUR pr. ton multipliceret med det udbytte, der anvendes til beregning af arealbetalningen.«

- 4) Følgende artikel indsættes:

#### »Artikel 5a

1. For hør og hamp bestemt til fiberproduktion er arealbetalningen alt efter det pågældende tilfælde betinget af, at der bliver indgået en af de kontrakter eller givet det tilsagn, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1673/2000.

For hamp bestemt til fiberproduktion er arealbetalningen ligeledes betinget af, at der anvendes sorter, hvis indhold af tetrahydrocannabinol ikke overstiger 0,2 %.

2. Medlemsstaterne etablerer et system til kontrol med indholdet af tetrahydrocannabinol på mindst 30 % af de hamparealer beregnet til fiberproduktion, der ansøges om støtte for. I tilfælde af at en medlemsstat opretter en ordning med forhåndsgodkendelse til at dyrke den nævnte afgrøde, er tallet dog mindst 20 %.

- 5) Artikel 7, første afsnit, affattes således:

»Ansøgninger om betalinger kan ikke indgives for arealer, der pr. 31. december 1991 var græsarealer uden for omdriften, anvendtes til flerårige afgrøder eller henlå som

- 6) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

- a) I første afsnit indsættes efter sjette led:

— hør og hamp bestemt til fiberproduktion, regler for de kontrakter og de tilsagn, der er omhandlet i artikel 5a, stk. 1

— hamp bestemt til fiberproduktion, særlige kontrolforanstaltninger og metoder til at bestemme indholdet af tetrahydrocannabinol.

- b) I andet afsnit erstattes første led af følgende:

— enten gøre betalingerne betinget af, at der anvendes:

i) særlige frø

ii) certificerede frø af hård hvede og hør og hamp bestemt til fiberproduktion

iii) bestemte sorter oliefrø, hård hvede, hørfrø og frø af hør og hamp bestemt til fiberproduktion

— eller give medlemsstaterne mulighed for at opstille sådanne betingelser for ydelse af betalinger.

- 7) I bilag I erstattes punkt IV med følgende punkter:

»KN-kode	Varebeskrivelse
IV. HØR	
ex 1204 00	Hørfrø ( <i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Hør, rå eller rødnet, bestemt til fiberproduktion ( <i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. HAMP	
ex 5302 10 00	Hamp, rå eller rødnet, bestemt til fiberproduktion ( <i>Cannabis sativa</i> L.)«

*Artikel 2*

I henhold til artikel 3, stk. 6, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1251/1999 forelægger medlemsstaterne Kommissionen eventuelle ændringer af regionaliseringsplaner, så oplysningerne om hør og hamp bestemt til fiberproduktion medtages senest den 1. oktober 2000.

*Artikel 3*

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.  
Den anvendes fra produktionsåret 2001/02.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 2000.

*På Rådets vegne*

H. VÉDRINE

*Formand*

---

**RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1673/2000****af 27. juli 2000****om den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget <sup>(4)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesmarkedets funktion og udvikling skal for landbrugsprodukter ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik. Denne skal særlig indebære en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, hvilken alt efter produkternes art kan antage forskellige former.
- (2) Den fælles landbrugspolitik tilstræber at nå traktatens mål. For hør og hamp bestemt til fiberproduktion er det, foruden bestemmelserne om arealbetaling i Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder <sup>(5)</sup>, nødvendigt at fastsætte foranstaltninger for det indre marked, som omfatter støtte til de første forarbejdningsvirksomheder for strå af hør og hamp eller til landbrugere, der lader strå forarbejde for egen regning.
- (3) For at sikre, at strå af hør og hamp forarbejdes effektivt, bør der kun ydes støtte på visse betingelser, herunder at første forarbejdningsvirksomheder skal være godkendte, og at der indgås kontrakter om disse første forarbejdningsvirksomheders køb af strå. For at bekæmpe et eventuelt misbrug ydes forarbejdningsstøtten også kun for forarbejdning af strå eller anvendelse af fibrene på markedet, hvis landbrugeren lader strået forarbejde for egen regning.
- (4) For at undgå, at EF-midler anvendes forkert, bør der ikke kunne ydes støtte til første forarbejdningsvirksomheder eller landbrugere, om hvem det fastslås, at de kunstigt har opfyldt betingelserne for at kunne modtage støtte,

og at de således har opnået en fordel, som ikke stemmer overens med formålene med støtteordningen for forarbejdning af strå.

- (5) Under hensyn til de særlige kendetegn for markedet for lange hør fibre og markedet for korte hør fibre og hampe fibre bør der fastsættes forskellige støttebeløb for de to typer fibre. For at sikre, at der alt i alt ydes en støtte, som gør det muligt at opretholde den traditionelle produktion af lange hør fibre på betingelser, som ligner dem, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70 af 4. juli 1970 om den fælles markedsordning for hør og hamp <sup>(6)</sup>, bør støtten gradvis forhøjes for at tage hensyn til den gradvise nedsættelse af den hektarstøtte, der ydes producenten i henhold til forordning (EF) nr. 1251/1999. Støtten til korte hør fibre bør afskaffes på sigt. For korte hør fibre og hampe fibre bør der ydes en støtte, hvorved de deraf følgende nye produkter og de potentielle afsætningsmarkeder kan tilpasse sig hinanden over en vis periode. For kun at tilskynde til produktion af korte hør fibre og hampe fibre af høj kvalitet skal der fastsættes en maksimumsprocentsats for urenheder og skæver og overgangsbestemmelser for forarbejdningsindustriens tilpasning til dette krav.
- (6) For at tage hensyn til den særlige situation for traditionel hør i visse områder i Nederlandene, Belgien og Frankrig skal der ydes en supplerende overgangsstøtte til første stråforarbejdningsvirksomhed for de pågældende arealer.
- (7) For at undgå enhver svigagtig forhøjelse af de mængder, der er støtteberettigede, bør medlemsstaterne lægge loft over mængderne i forhold til de arealer, for hvilke der er indgået kontrakter eller forarbejdningsstilsagn for strået.
- (8) For at begrænse udgifterne som følge af denne forordning bør der indføres en stabiliseringsordning for hver type fibre, dvs. lange hør fibre og korte hør fibre eller hampe fibre. For at bidrage til, at der produceres rimelige mængder i hver medlemsstat, bør der for hver type fibre fastsættes en maksimal garantimængde, der fordeles mellem medlemsstaterne i form af nationale garantimængder. De nationale garantimængder af korte hør fibre og hampe fibre begrænses dog til den periode, der er nødvendig for, at de deraf følgende produkter kan

<sup>(1)</sup> EFT C 56 E af 29.2.2000, s. 19.

<sup>(2)</sup> Udtalelse af 6. juli 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(3)</sup> EFT C 140 af 18.5.2000, s. 3.

<sup>(4)</sup> Udtalelse af 14. juni 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(5)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1672/2000 (se s. 13 i denne EFT).

<sup>(6)</sup> EFT L 146 af 4.7.1970, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2702/1999 (EFT L 327 af 14.12.1999, s. 7).

- tilpasse sig markedet. De nationale garantimængder gælder for forarbejdningsstøtten og vedrører ikke ordningen i forordning (EF) nr. 1251/1999. De nationale garantimængder fastlægges især under hensyn til de seneste gennemsnitlige arealer med spindhør og hamp, som i givet fald tilpasses efter de faktiske produktionsarealer multipliceret med de gennemsnitlige fiberudbytter. For de medlemsstater, hvis nuværende produktion er lille, skal der fastsættes en fælles mængde, der fordeles for hvert produktionsår, således at den kan tilpasses til produktionsudviklingen.
- (9) For at hver medlemsstat kan regulere fibermængderne indbyrdes, bør der fastsættes regler for overførsler mellem de nationale garantimængder, der er tildelt medlemsstaterne. Mængderne overføres ved brug af en koefficient, der sikrer uændrede budgetudgifter.
- (10) Producentmedlemsstaterne skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for, at støtteforanstaltningerne fungerer korrekt. På grund af fristerne for forarbejdning af alle producerede strå indføres der endvidere en ordning med udbetaling af støtteforskud som kontrolforanstaltning.
- (11) Ved hjælp af samtlige foranstaltninger under ordningen for samhandel med tredjelande skal det være muligt at afskaffe enhver anvendelse af kvantitative restriktioner og opkrævning af afgifter ved Fællesskabets ydre grænser. Under ekstraordinære omstændigheder kan mekanismen dog sættes ud af spillet. For at EF-markedet i sådanne tilfælde ikke skal være forsvarløs over for de deraf følgende forstyrrelser, bør Fællesskabet hurtigt kunne træffe alle nødvendige foranstaltninger. Foranstaltningerne skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af Verdenshandelsorganisationens aftaler om landbruget<sup>(1)</sup>.
- (12) For at undgå, at ulovlige hampeafgrøder forstyrrer den fælles markedsordning for hamp bestemt til fiberproduktion, bør der føres kontrol med indførslen af hamp og hampefrø for at sikre, at de pågældende produkter giver visse garantier for indholdet af tetrahydrocannabinol.
- Endvidere skal indførsel af hampefrø til andre formål end udsæd gøres betinget af en kontrolordning med et system for godkendelse af importørerne.
- (13) I takt med udviklingen af markederne for hør og hamp bestemt til fiberproduktion skal medlemsstaterne og Kommissionen sende hinanden de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen<sup>(2)</sup>.
- (15) Medlemsstaternes udgifter som følge af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, skal finansieres af Fællesskabet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik<sup>(3)</sup>.
- (16) Den fælles markedsordning for hør og hamp, som fastsat ved forordning (EØF) nr. 1308/70, er blevet ændret mange gange, men afspejler ikke mere de dybtgående forandringer i denne sektor. Forordningen bør derfor ophæves. Rådets forordning (EØF) nr. 619/71 af 22. marts 1971 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til hør og hamp<sup>(4)</sup>, Rådets forordning (EØF) nr. 620/71 af 22. marts 1971 om fastsættelse af rammebestemmelser for købekontrakter om hør- og hampestrå<sup>(5)</sup>, Rådets forordning (EØF) nr. 1172/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af støtte til privat oplagring af hør- og hampefibre<sup>(6)</sup>, Rådets forordning (EØF) nr. 1430/82 af 18. maj 1982 om indførelse af importrestriktioner for hamp og hampefrø og om ændring af forordning (EØF) nr. 1308/70 for så vidt angår hamp<sup>(7)</sup>, Rådets forordning (EØF) nr. 2059/84 af 16. juli 1984 om fastsættelse af almindelige regler for importrestriktioner for hamp og hampefrø og om ændring af forordning (EØF) nr. 619/71 for så vidt angår hamp<sup>(8)</sup>, som er baseret på forordning (EØF) nr. 1308/70 og (EØF) nr. 619/71, ophæves og erstattes med de nye bestemmelser i denne forordning.
- (17) Overgangen fra bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1308/70 til bestemmelserne i nærværende forordning vil kunne volde problemer, der ikke er taget højde for i nærværende forordning. For at afhjælpe en sådan situation bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsbestemmelser. Kommissionen bør også kunne løse specifikke praktiske problemer.

<sup>(2)</sup> EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

<sup>(3)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

<sup>(4)</sup> EFT L 72 af 26.3.1971, s. 2. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1420/98 (EFT L 19 af 4.7.1998, s. 7).

<sup>(5)</sup> EFT L 72 af 26.3.1971, s. 4. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 713/95 (EFT L 73 af 1.4.1995, s. 16).

<sup>(6)</sup> EFT L 123 af 5.6.1971, s. 7.

<sup>(7)</sup> EFT L 162 af 12.6.1982, s. 27. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94 (EFT L 349 af 31.12.1994, s. 105).

<sup>(8)</sup> EFT L 191 af 19.7.1984, s. 6. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94.

<sup>(1)</sup> EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

(18) Under hensyn til ikrafttrædelsesdatoen for denne forordning bør der fastsættes særlige foranstaltninger for produktionsåret 2000/01. Ordningen for produktionsåret 1999/2000 bør derfor gælde til den 30. juni 2001. Kommissionen skal dog fastsætte støttebeløbene i forhold til de disponible budgetmidler, når der foreligger et pålideligt skøn over de pågældende arealer, og beløbet til finansiering af foranstaltninger til fremme af hørtave fastsættes til 0.

(19) For at vurdere virkningerne af de nye foranstaltninger aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om dels de nationale garantimængder og maksimumsprocentsatserne for urenheder og skæver for korte hørfibre og hampefibre i 2003, dels virkningen af forarbejdningsstøtten og den supplerende støtte på producenter og markeder i 2005 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

#### Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion omfatter en ordning for det indre marked og en ordning for samhandelen med tredjelande. Den gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
5301	Hør, rå eller beredt, men ikke spundet; blå og affald af hør, herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale
5302	Hamp ( <i>Cannabis sativa</i> L.), rå eller beredt, men ikke spundet; blå og affald af hør, herunder garnaffald og opkradset tekstilmateriale

2. I denne forordning forstås ved:

- a) »landbruger«: en landbruger som defineret i artikel 10, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17. maj 1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte<sup>(1)</sup>
- b) »godkendt første forarbejdningsvirksomhed«: en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer — uanset hvilken retlig status sammenslutningen og dens medlemmer har i henhold til national ret — som er blevet godkendt af myndighederne i den medlemsstat, på hvis område anlæg til produktion af hør- og hampefibre er beliggende.

3. Forordningen anvendes, medmindre andet er fastsat i forordning (EF) nr. 1251/1999.

<sup>(1)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 113.

AFSNIT I

### Det indre marked

#### Artikel 2

1. Der indføres støtte til forarbejdning af hør- og hampestrå bestemt til fiberproduktion.

Støtten ydes til en godkendt første forarbejdningsvirksomhed for den mængde fibre, der faktisk er fremstillet af strå, for hvilke der er indgået en købs-/salgskontrakt med en landbruger.

Der gælder dog følgende:

a) hvis den godkendte første forarbejdningsvirksomhed og landbrugeren er den samme, erstattes købs-/salgskontrakten af et tilsagn om selv at foretage forarbejdningen

b) hvis landbrugeren bevarer ejendomsretten til det strå, han lader forarbejde på kontrakt i en godkendt første forarbejdningsvirksomhed, og godtgør, at han har markedsført de fremstillede fibre, ydes støtten til landbrugeren.

2. Der ydes ikke støtte til en godkendt første forarbejdningsvirksomhed, hvis det fastslås, at den kunstigt har opfyldt betingelserne for at modtage støtte og dermed har opnået en fordel, som ikke stemmer overens med formålene for denne ordning.

3. Forarbejdningsstøtten fastsættes til følgende beløb pr. ton fibre:

a) for lange hørfibre:

- 100 EUR for produktionsåret 2001/02
- 160 EUR for produktionsårene 2002/03, 2003/04, 2004/05 og 2005/06
- 200 EUR fra produktionsåret 2006/07.

b) for korte hørfibre og hampefibre, der indeholder højst 7,5 % urenheder og skæver: 90 EUR for produktionsårene 2000/01 til 2005/06.

For produktionsårene 2001/02-2003/04 kan medlemsstaten dog under hensyn til de traditionelle afsætningsmuligheder beslutte også at yde støtte.

- til korte hørfibre, der indeholder urenheder og skæver på mellem 7,5 % og 15 %
- til hampefibre, der indeholder urenheder og skæver på mellem 7,5 % og 25 %.

I disse tilfælde yder medlemsstaten støtte for en mængde, der med 7,5 % urenheder og skæver højst svarer til den producerede mængde.

4. De fibermængder, der kan ydes støtte for, begrænses til de arealer, for hvilke der er indgået en kontrakt eller et tilsagn som omhandlet i stk. 1.

De i første afsnit omhandlede grænser fastsættes af medlemsstaterne, så de i artikel 3 omhandlede nationale garantimængder overholdes.

5. Et forskud på støtten for de fibermængder, der er fremstillet, udbetales, hvis den godkendte første forarbejdningsvirksomhed ansøger om det.

### Artikel 3

1. For lange hørfibre fastsættes der en maksimal garantimængde på 75 250 tons pr. produktionsår, som fordeles mellem alle medlemsstaterne i form af nationale garantimængder. Mængden fordeles således:

- 13 800 tons for Belgien
- 300 tons for Tyskland
- 50 tons for Spanien
- 55 800 tons for Frankrig
- 4 800 tons for Nederlandene
- 150 tons for Østrig
- 50 tons for Portugal
- 200 tons for Finland
- 50 tons for Sverige
- 50 tons for Det Forenede Kongerige.

2. For korte hørfibre og hampefibre, for hvilke der kan ydes støtte, fastsættes der en maksimal garantimængde på 135 900 tons pr. produktionsår. Mængden fordeles således:

a) nationale garantimængder til følgende medlemsstater:

- 10 350 tons for Belgien
- 12 800 tons for Tyskland
- 20 000 tons for Spanien
- 61 350 tons for Frankrig
- 5 550 tons for Nederlandene
- 2 500 tons for Østrig
- 1 750 tons for Portugal
- 2 250 tons for Finland
- 2 250 tons for Sverige
- 12 100 tons for Det Forenede Kongerige.

b) 5 000 tons til fordeling i form af nationale garantimængder for hvert produktionsår mellem Danmark, Grækenland, Irland, Italien og Luxembourg. Denne fordeling foretages efter, hvilke arealer der er omfattet af en kontrakt eller et tilsagn som omhandlet i artikel 2, stk. 1.

De nationale garantimængder for korte hørfibre og hampefibre, der i givet fald nedsættes som anført i stk. 5, anvendes ikke mere fra produktionsåret 2006/07.

3. Hvis de fibre, der fremstilles i en medlemsstat, stammer fra strå produceret i en anden medlemsstat, skal disse fibermængder indregnes i den nationale garantimængde i den medlemsstat, hvor strået er høstet. Støtten udbetales af den medlemsstat, hvis nationale garantimængde strået indgår i.

4. De medlemsstater, der ønsker det, kan én gang inden den 30. juni 2001 overføre en del af deres nationale garantimængde, jf. stk. 1 eller 2, til hinanden, eventuelt tilpasset i henhold til stk. 5. I så fald meddeler de det til Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater.

5. Hver medlemsstat kan overføre en del af den nationale garantimængde, der er nævnt i stk. 1, til den nationale garantimængde, der er nævnt i stk. 2, og omvendt.

Ved den i første afsnit nævnte overførsel ligestilles 1 ton lange hørfibre med 2,2 tons korte hørfibre og hampefibre.

Forarbejdningsstøtten ydes højst for de mængder, der er nævnt i henholdsvis stk. 1 og 2, og som er tilpasset i henhold til de to første afsnit af dette stykke og stk. 4.

### Artikel 4

Indtil produktionsåret 2005/06 ydes der for hørarealer i område I og II, jf. bilaget, en supplerende støtte til den godkendte første forarbejdningsvirksomhed, hvis stråproduktion

- er omfattet af en købs-/salgskontrakt eller et tilsagn som omhandlet i artikel 2, stk. 1, og
- en støtte til forarbejdning af lange hørfibre.

Den supplerende støtte er på 120 EUR pr. ha i område I og på 50 EUR pr. ha i område II.

### AFSNIT II

## Samhandel med tredjelande

### Artikel 5

1. Denne artikel anvendes, medmindre medlemsstaterne har fastsat mere restriktive bestemmelser i overensstemmelse med traktaten og med de forpligtelser, der følger af Verdenshandelsorganisationens aftaler om landbruget.

2. Ved indførsel af hamp fra tredjelande skal der udstedes licens på følgende betingelser:

- rå hamp henhørende under KN-kode 5302 10 00 skal opfylde betingelserne i artikel 5a i forordning (EF) nr. 1251/1999

- hampefrø til udsæd henhørende under KN-kode 1207 99 10 skal ledsages af et bevis for, at indholdet af tetrahydrocannabinol ikke overstiger det indhold, der er fastsat i henhold til artikel 5a i forordning (EF) nr. 1251/1999
- hampefrø til andre formål end udsæd henhørende under KN-kode 1207 99 91 må kun importeres af godkendte importører for at sikre, at de ikke anvendes til udsæd.

Når de i første og andet led nævnte produkter indføres til Fællesskabet, kontrolleres de for at fastslå, at betingelserne i denne artikel er overholdt.

#### Artikel 6

Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, må der i samhandelen med tredjelande ikke:

- opkræves afgifter med en virkning svarende til told
- anvendes kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

#### Artikel 7

1. Bliver EF-markedet for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af indførsel eller udførsel udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 33 nævnte mål i fare, kan der anvendes passende foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger, og grænserne herfor.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation indtræder, vedtager Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Medlemsstaterne kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen truffene foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning inden for en frist på en måned efter den dag, hvor foranstaltningen blev indbragt for Rådet.

4. Bestemmelserne i denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 2.

#### AFSNIT III

### Almindelige bestemmelser

#### Artikel 8

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes traktatens artikel 87, 88 og 89 på produktion af og handel med de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i nærværende forordning.

#### Artikel 9

De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages for så vidt angår de emneområder, der er nævnt nedenfor, efter forvaltningsproceduren i artikel 10, stk. 2. Det drejer sig især om:

- betingelserne for at godkende første forarbejdningsvirksomheder
- betingelserne for godkendte første forarbejdningsvirksomheder vedrørende købs-/salgskontrakter og tilsagn som omhandlet i artikel 2, stk. 1
- betingelser for landbrugere i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b)
- kriterierne for dels lange hørfibre, dels korte hørfibre og hampefibre
- bestemmelserne om beregning af støtteberettigede mængder i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra b), andet afsnit
- betingelserne for at yde støtte og forskud, navnlig beviser for forarbejdning af strå
- betingelserne for at fastsætte de grænser, der er nævnt i artikel 2, stk. 4
- fordelingen af den mængde på 5 000 tons, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b)
- betingelserne for at overføre nationale garantimængder, jf. artikel 3, stk. 5
- betingelserne for ydelse af den supplerende støtte i henhold til artikel 4.

Foranstaltningerne kan endvidere vedrøre enhver kontrolforanstaltning, der er nødvendig for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder.

#### Artikel 10

1. Kommissionen bistås af en forvaltningskomité for naturfibre, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Komitéen kan behandle ethvert spørgsmål, der forelægges den af formanden, enten på dennes initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

4. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

*Artikel 11*

Forordning (EF) nr. 1258/1999 og gennemførelsesbestemmelserne hertil anvendes på de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i nærværende forordning.

## AFSNIT IV

**Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser***Artikel 12*

1. For produktionsåret 2000/01 fastsættes beløbene for støtten til EF-produktionen af hør og hamp senest den 31. oktober 2000 efter proceduren i artikel 10, stk. 2.

Disse beløb fastsættes ved på beløbene for produktionsåret 1999/2000 at anvende en koefficient svarende til forholdet mellem:

- de gennemsnitlige udgifter pr. hektar svarende til 88 mio. EUR for alle de arealer, der er opgivet i dyrkningserklæringerne, og
- de gennemsnitlige udgifter på 721 EUR/ha, der er anslået for produktionsåret 1999/2000.

Støttebeløbene for produktionsåret 2000/01 kan dog ikke overstige beløbene for produktionsåret 1999/2000.

2. For produktionsåret 2000/01 fastsættes det beløb, der skal tilbageholdes af støtten til finansiering af de foranstaltninger til fremme af anvendelsen af hør fibre, til 0 EUR pr. hektar.

3. Produktionsåret 2000/01 udløber den 30. juni 2001.

*Artikel 13*

Forordning (EØF) nr. 1308/70, (EØF) nr. 619/71, (EØF) nr. 620/71, (EØF) nr. 1172/71, (EØF) nr. 1430/82 og (EØF) nr. 2059/84 ophæves den 1. juli 2001.

*Artikel 14*

Efter proceduren i artikel 10, stk. 2, vedtager Kommissionen:

- de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1308/70 og (EØF) nr. 619/71 til bestemmelserne i nærværende forordning

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 2000.

- de foranstaltninger, der er nødvendige for at løse specifikke praktiske problemer. Hvis foranstaltningerne er behørigt begrundede, kan de fravige visse bestemmelser i denne forordning.

*Artikel 15*

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2003 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, i givet fald ledsaget af forslag, om tendenserne i produktionen i de forskellige medlemsstater og virkningen af reformen af den fælles markedsordning på afsætningsmulighederne og sektorens økonomiske levedygtighed. Den skal ligeledes redegøre for maksimumsindholdet af urenheder og skæver i korte hør fibre og hampe fibre.

Rapporten skal i givet fald lægges til grund for en ny fordeling og eventuelt en forhøjelse af de nationale garantimængder. Kommissionen tager især hensyn til produktionsniveauet, forarbejdningens kapaciteten og afsætningsmulighederne på markedet.

2. Kommissionen forelægger i 2005 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om forarbejdningens støtten i givet fald ledsaget af forslag.

Rapporten skal indeholde en vurdering af forarbejdningens støtens indvirkning på især:

- producenternes situation for så vidt angår dyrkede arealer og opnåede priser
- tendenserne på markederne for spind fibre og udviklingen af nye produkter
- forarbejdningens industrien.

Rapporten skal under hensyn til den alternative produktion oplyse, om industrien kan fungere efter de fastlagte retningslinjer. Den skal ligeledes redegøre for muligheden for at forarbejdningens støtten pr. tons korte hør fibre og hampe fibre og den supplerende støtte pr. hektar hør, der er nævnt i artikel 4, gøres permanent efter produktionsåret 2005/06.

*Artikel 16*

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1-11 anvendes fra produktionsåret 2001/02.

Forordning (EØF) nr. 1308/70 og (EØF) nr. 619/71 anvendes i produktionsårene 1998/99, 1999/2000 og 2000/01.

På Rådets vegne

H. VÉDRINE

Formand

## BILAG

**OMRÅDER, DER ER BERETTIGET TIL DEN STØTTE, DER ER NÆVNT I ARTIKEL 4**

## OMRÅDE I

1. Nederlandene
2. Følgende belgiske kommuner: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (uden Vladlo og Woumen) Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reninge, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (kun Meerdonk) Sint-Laureins, Veurne og Zuienkerke.

## OMRÅDE II

1. De belgiske områder, der ikke er nævnt under område I.
  2. Følgende franske områder:
    - departementet Nord
    - arrondissementerne Bethune, Lens, Calais og Saint-Omer og kantonen Marquise i departementet Pas-de-Calais
    - arrondissementerne Saint-Quentin og Vervins i departementet Aisne
    - arrondissementet Charleville-Mézières i departementet Ardennes.
-

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1674/2000**  
**af 28. juli 2000**  
**om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager <sup>(1)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

<sup>(2)</sup> EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangs-  
prisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode <sup>(1)</sup>	Fast importværdi	
0707 00 05	628	136,5	
	999	136,5	
0709 90 70	052	63,0	
	528	65,2	
	999	64,1	
0805 30 10	388	42,6	
	524	56,3	
	528	64,7	
	999	54,5	
0806 10 10	052	99,8	
	220	170,1	
	400	206,4	
	508	155,6	
	512	53,1	
	600	82,1	
	624	133,9	
	999	128,7	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	80,5
		400	63,2
508		69,3	
512		113,1	
528		84,6	
720		72,4	
804		82,4	
999		80,8	
0808 20 50		052	116,8
		388	85,8
	512	61,4	
	528	78,0	
	720	118,7	
	804	81,8	
0809 10 00	999	90,4	
	052	169,8	
	064	122,1	
0809 20 95	999	145,9	
	052	348,7	
	400	217,5	
	404	359,0	
	616	255,0	
0809 40 05	999	295,1	
	052	24,3	
	064	53,7	
	624	171,3	
	999	83,1	

<sup>(1)</sup> Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1675/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 58. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter <sup>(1)</sup>, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1526/2000 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 10, og  
ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000 <sup>(4)</sup>, sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgpris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det

beslutes, at licitationen skal være uden virkning. Størelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

- (2) Med hensyntagen til de modtagne bud skal licitationen, hvad angår interventionsmør uden røbestoffer, være uden virkning.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

For den 58. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes mindstesalgspriserne, maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

<sup>(2)</sup> EFT L 175 af 14.7.2000, s. 55.

<sup>(3)</sup> EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

<sup>(4)</sup> EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 58. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør $\geq$ 82 %	Til det ubehandlede smør	209	210	—	—
		Koncentreret	209	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	133	133	—	—
		Koncentreret	133	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør $\geq$ 82 %		95	91	95	91
	Smør $<$ 82 %		92	88	—	88
	Koncentreret smør		117	113	117	113
	Fløde		—	—	40	38
Forarbejdningssikkerhed	Smør		105	—	105	—
	Koncentreret smør		129	—	129	—
	Fløde		—	—	44	—

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1676/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 230. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter <sup>(1)</sup>, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1526/2000 <sup>(2)</sup>, særlig 10, og

ud fra følgende betragtninger

(1) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 <sup>(4)</sup>, afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør. I artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge. Størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

(2) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

For den 230. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten: 117 EUR/100 kg  
— destinationssikkerheden: 129 EUR/100 kg.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

<sup>(2)</sup> EFT L 175 af 14.7.2000, s. 55.

<sup>(3)</sup> EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.

<sup>(4)</sup> EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1677/2000**  
**af 28. juli 2000**  
**om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter<sup>(1)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1526/2000<sup>(2)</sup>, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde<sup>(3)</sup>, ændret ved forordning (EF) nr. 1560/2000<sup>(4)</sup>, er der fastsat kriterier for indledning eller suspension af opkøb af smør ved licitation i en medlemsstat.
- (2) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1548/2000<sup>(5)</sup> om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater er der opstillet en liste over de medlemsstater, hvor interventionen suspenderes. Det fremgår af de markedspriser, som Spanien har meddelt, at interventionen skal suspen-

deres i disse lande, og at listen over medlemsstaterne, som er opstillet i forordning (EF) nr. 1548/2000, derfor bør ændres i overensstemmelse hermed.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999, suspenderes i i Belgien, Spanien, Luxembourg, Danmark, Tyskland, Frankrig, Grækenland, Nederlandene, Østrig, Finland og Sverige.

*Artikel 2*

Forordning (EF) nr. 1548/2000 ophæves.

*Artikel 3*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

<sup>(2)</sup> EFT L 175 af 14.7.2000, s. 55.

<sup>(3)</sup> EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

<sup>(4)</sup> EFT L 179 af 18.7.2000, s. 10.

<sup>(5)</sup> EFT L 176 af 15.7.2000, s. 23.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1678/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af mindstesalgprisen for skummetmælkspulver for den 14. særlige licitation, afholdt inden for rammerne af den løbende licitation, der er nævnt i forordning (EF) nr. 2799/1999**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter <sup>(1)</sup>, senest ændret ved kommissionens forordning (EF) nr. 1526/2000 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 26 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2799/1999 af 17. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver bestemt til foderbrug og salg af sådant skummetmælkspulver <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1550/2000 <sup>(4)</sup>, har interventionsorganerne iværksat en løbende licitation for visse mængder skummetmælkspulver, som de ligger inde med.
- (2) I henhold til bestemmelserne i artikel 30 i nævnte forordning fastsættes en mindstesalgpris under hensyntagen til de modtagne tilbud under hver særlig licitation, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning. Størrelsen af forarbejdningssikkerheden fastsættes

under hensyntagen til forskellen mellem markedsprisen for skummetmælkspulver og mindstesalgprisen.

- (3) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør mindsteprisen fastsættes på nedennævnte niveau, og forarbejdningssikkerhedsbeløbet bør fastsættes i overensstemmelse hermed.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

For den 14. særlige licitation, der er afholdt i henhold til forordning (EF) nr. 2799/1999, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløb den 25. juli 2000, fastsættes mindstesalgprisen og forarbejdningssikkerheden således:

- |                              |                   |
|------------------------------|-------------------|
| — mindstesalgprisen:         | 241,52 EUR/100 kg |
| — forarbejdningssikkerheden: | 70,00 EUR/100 kg. |

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*<sup>(1)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.<sup>(2)</sup> EFT L 175 af 14.7.2000, s. 55.<sup>(3)</sup> EFT L 340 af 31.12.1999, s. 3.<sup>(4)</sup> EFT L 176 af 15.7.2000, s. 24.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1679/2000**

af 28. juli 2000

**om ændring af forordning (EØF) nr. 1609/88 for så vidt angår fristen for indlagring af smør, der sælges i henhold til forordning (EØF) nr. 3143/85 og (EF) nr. 2571/97**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter <sup>(1)</sup>, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1526/2000 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000 <sup>(4)</sup>, skal smør, der udbydes til salg, være indlagret inden en dato, der nærmere skal fastlægges.
- (2) I betragtning af udviklingen på smørmarkedet og i de disponible lagermængder bør den dato, der er anført i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1609/88 <sup>(5)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1551/

2000 <sup>(6)</sup>, ændres for det i forordning (EØF) nr. 2571/97 omhandlede smør.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Andet afsnit i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1609/88 affattes således:

»Det i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 2571/97 omhandlede smør skal være indlagret inden den 1. juli 2000.«

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

<sup>(2)</sup> EFT L 175 af 14.7.2000, s. 55.

<sup>(3)</sup> EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.

<sup>(4)</sup> EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

<sup>(5)</sup> EFT L 143 af 10.6.1988, s. 23.

<sup>(6)</sup> EFT L 176 af 15.7.2000, s. 26.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1680/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger om importrettigheder indgivet i juli 2000 for de toldkontingenter i oksekødssektoren, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1173/2000 for Estland, Letland og Litauen**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1173/2000 af 31. maj 2000 om fastsættelse for perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001 af gennemførelsesbestemmelserne for toldkontingenterne for oksekød med oprindelse i Estland, Letland og Litauen <sup>(1)</sup>, ændret ved forordning (EF) nr. 1433/2000 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1173/2000 er det fastsat, hvor store mængder fersk, kølet og frosset oksekød med oprindelse i Estland, Letland og Litauen og forarbejdede produkter med oprindelse i Letland der kan indføres på særlige

betingelser for perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001. Der er ikke ansøgt om importlicenser for oksekød og forarbejdede produkter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Der er ikke indgivet ansøgninger om importrettigheder for perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001 i forbindelse med de importkontingenter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1173/2000.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 131 af 1.6.2000, s. 25.

<sup>(2)</sup> EFT L 161 af 1.7.2000, s. 56.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1681/2000**  
**af 28. juli 2000**  
**om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer <sup>(1)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1832/92 <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1405/2000 <sup>(4)</sup>, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til De Kanariske Øer. Under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på

verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til De Kanariske Øer fastsættes på ny som anført i bilaget.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1832/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

<sup>(2)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

<sup>(3)</sup> EFT L 185 af 4.7.1992, s. 26.

<sup>(4)</sup> EFT L 161 af 1.7.2000, s. 9.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1832/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(EUR/t)

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb
Blød hvede	(1001 90 99)	19,50
Byg	(1003 00 90)	17,00
Majs	(1005 90 00)	64,50
Hård hvede	(1001 10 00)	17,00
Havre	(1004 00 00)	38,00

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1682/2000****af 28. juli 2000****om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira <sup>(1)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1833/92 <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1406/2000 <sup>(4)</sup>, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til Azorerne og Madeira. Under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til forsyningerne til

Azorerne og Madeira fastsættes på ny som anført i bilaget.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 1833/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

<sup>(3)</sup> EFT L 185 af 4.7.1992, s. 28.

<sup>(4)</sup> EFT L 161 af 1.7.2000, s. 11.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 1833/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

*(EUR/t)*

Produkter (KN-kode)		Støttebeløb	
		Destination	
		Azorerne	Madeira
Blød hvede	(1001 90 99)	19,50	19,50
Byg	(1003 00 90)	17,00	17,00
Majs	(1005 90 00)	64,50	64,50
Hård hvede	(1001 10 00)	17,00	17,00

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1683/2000****af 28. juli 2000****om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 af 16. december 1991 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de oversøiske franske departementer <sup>(1)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 2, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 391/92 <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1404/2000 <sup>(4)</sup>, fastsættes støtten for levering af kornprodukter til de oversøiske franske departementer (OD). Under hensyn til ændringerne i priser og noteringer i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet bør støtten til

forsyningerne til OD fastsættes på ny som anført i bilaget.

- (2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Bilaget til den ændrede forordning (EØF) nr. 391/92 erstattes af bilaget til denne forordning.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 356 af 24.12.1991, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

<sup>(3)</sup> EFT L 43 af 19.2.1992, s. 23.

<sup>(4)</sup> EFT L 161 af 1.7.2000, s. 7.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 391/92 om fastsættelse af støtten for levering af kornprodukter med oprindelse i Fællesskabet til de oversøiske franske departementer

(EUR/t)

Produkt (KN-kode)	Støttebeløb			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Fransk Guyana	Réunion
Blød hvede (1001 90 99)	22,50	22,50	22,50	25,50
Byg (1003 00 90)	21,00	21,00	21,00	25,00
Majs (1005 90 00)	67,50	67,50	67,50	70,50
Hård hvede (1001 10 00)	21,00	21,00	21,00	25,00
Havre (1004 00 00)	41,00	41,00	—	—

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1684/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 14. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter <sup>(1)</sup>, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1526/2000 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for fløde og smør <sup>(3)</sup>, ændret ved forordning (EF) nr. 1560/2000 <sup>(4)</sup>, fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge.

- (2) På grundlag af de bud, der modtages, bør maksimumsopkøbsprisen fastsættes til det ovenfor nævnte niveau.
- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

I forbindelse med den 14. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EF) nr. 2771/1999, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 25. juli 2000 fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.

<sup>(2)</sup> EFT L 175 af 14.7.2000, s. 55.

<sup>(3)</sup> EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.

<sup>(4)</sup> EFT L 179 af 18.7.2000, s. 10.

## KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1685/2000

af 28. juli 2000

**om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfonde**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfonde (<sup>1</sup>), særlig artikel 30, stk. 3, og artikel 53, stk. 2,

efter høring af Udvalget i traktatens artikel 147, Komitéen for Landbrugstrukturerne og Udviklingen af Landdistrikterne og Komitéen for Strukturerne inden for Fiskeri og Akvakultur, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (<sup>2</sup>) er det fastsat, at foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der integreres i foranstaltningerne til fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i regioner med udviklingsefterslæb (mål 1), eller som ledsager foranstaltningerne til støtte for økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer (mål 2), skal tage hensyn til de særlige målsætninger for fællesskabsstøtte inden for rammerne af strukturfonde i overensstemmelse med betingelserne i forordning (EF) nr. 1260/1999. Artikel 2 i forordning (EF) nr. 1257/1999 opregner de foranstaltninger, hvortil der kan ydes støtte til udvikling af landdistrikterne.
- (2) Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1783/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (<sup>3</sup>) (EFRU) angiver den type foranstaltninger, som EFRU kan bidrage til at finansiere.
- (3) Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1784/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Socialfond (<sup>4</sup>) (ESF) angiver den type foranstaltninger, som ESF kan bidrage til at finansiere.
- (4) Artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1263/1999 af 21. juni 1999 om Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (<sup>5</sup>) (FIUF) angiver den type foranstaltninger, som FIUF kan bidrage til at finansiere. Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 (<sup>6</sup>) fastsætter de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet.

- (5) Ved artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/1999 er det fastsat, at de relevante nationale regler gælder for de støtteberettigede udgifter, undtagen hvis Kommissionen finder det nødvendigt at udarbejde regler på EF-niveau. For nogle typer foranstaltninger finder Kommissionen det nødvendigt at vedtage et fælles sæt regler for de støtteberettigede udgifter for at sikre en ensartet og retfærdig forvaltning af strukturfonde overalt i Fællesskabet. Når der vedtages en regel om en bestemt type foranstaltninger, er det ikke dermed på forhånd givet, hvilken af ovennævnte fonde der kan medfinansiere en sådan foranstaltning. Vedtagelse af sådanne regler bør — i visse tilfælde, som bør angives nærmere — ikke hindre medlemsstaterne i at anvende strengere nationale bestemmelser. Reglerne bør gælde for alle udgifter, der er afholdt mellem de datoer, der er fastsat i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

- (6) Ved artikel 36, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/1999 er det fastsat, at forordning (EF) nr. 1260/1999 og gennemførelsesbestemmelserne hertil gælder for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i mål 2-områder, der finansieres af EUGFL (Garantisektionen), medmindre andet er fastsat i forordning (EF) nr. 1257/1999. Reglerne i nærværende forordning finder derfor anvendelse på sådanne foranstaltninger, der indgår i programmerne vedrørende regioner for mål 2, medmindre andet er fastsat i forordning (EF) nr. 1257/1999 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1750/1999 (<sup>7</sup>) vedrørende gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1257/1999.
- (7) Traktatens artikel 87 og 88 gælder for foranstaltninger, der medfinansieres af strukturfonde. Kommissionens beslutning om godkendelse af støtte foregriber på ingen måde en vurdering i relation til statsstøttereglerne og fritager ikke medlemsstaterne fra deres forpligtelser i henhold til disse artikler.
- (8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra Komitéen for Udvikling og Omstilling af Regionerne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Reglerne i bilaget til nærværende forordning anvendes ved afførelsen af, om der kan ydes støtte til udgifter i forbindelse med de interventionsformer, der er defineret i artikel 9, litra e), i forordning (EF) nr. 1260/1999.

(<sup>1</sup>) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

(<sup>2</sup>) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

(<sup>3</sup>) EFT L 213 af 13.8.1999, s. 1.

(<sup>4</sup>) EFT L 213 af 13.8.1999, s. 5.

(<sup>5</sup>) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 54.

(<sup>6</sup>) EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10.

(<sup>7</sup>) EFT L 214 af 13.8.1999, s. 31.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*  
Michael SCHREYER  
*Medlem af Kommissionen*

---

## BILAG

## STØTTEKRITERIER

## Regel nr. 1: Faktisk betalte udgifter

1. BETALINGER FORETAGET AF DE ENDELIGE STØTTEMODTAGERE
  - 1.1. Betalinger, der foretages af de endelige støttemodtagere som omhandlet i artikel 32, stk. 1, tredje afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 (herefter benævnt »den generelle forordning«), skal ske i kontanter med forbehold af de undtagelser, der er anført i punkt 1.4.
  - 1.2. I forbindelse med støtteordninger efter traktatens artikel 87 og støtte ydet af medlemsstaternes udpegede organer betyder »betalinger, der er afholdt af de endelige støttemodtagere« støtte, der er betalt til individuelle modtagere af de organer, der yder støtten. De endelige støttemodtageres betalinger skal begrundes med henvisning til støttens betingelser og formål.
  - 1.3. I andre tilfælde end de under punkt 1.2 nævnte skal »betalinger, der er foretaget af endelige støttemodtagere« forstås som betalinger foretaget af de organer eller de offentlige eller private virksomheder af den art, der er defineret i programtillægget i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, litra b), i den generelle forordning, som har det direkte ansvar for igangsætningen af den konkrete foranstaltning.
  - 1.4. På de betingelser, der er anført i punkt 1.5-1.7, kan afskrivninger, bidrag i naturalier og indirekte omkostninger også udgøre en del af de betalinger, der er omhandlet i punkt 1.1. Strukturfondenes medfinansiering af en operation må imidlertid ikke overstige de samlede støtteberettigede udgifter ved operationens afslutning, eksklusivt bidrag i naturalier.
  - 1.5. Afskrivningsomkostninger for fast ejendom eller udstyr, som har en direkte forbindelse med operationens formål, er støtteberettigede udgifter under forudsætning af:
    - a) at nationale tilskud eller EF-tilskud ikke er medgået til køb af den faste ejendom eller udstyret
    - b) at afskrivningsomkostningerne er beregnet i overensstemmelse med de relevante regnskabsregler
    - c) at omkostningerne udelukkende vedrører den periode, hvor den pågældende operation medfinansieres.
  - 1.6. Bidrag i naturalier er støtteberettigede udgifter under forudsætning af:
    - a) at de består i tilrådighedsstillelse af jord eller fast ejendom, udstyr eller materialer, forskning eller specialiserede arbejdsydelse eller ulønnet frivilligt arbejde
    - b) at de ikke består i finansieringstekniske foranstaltninger som omhandlet i regel 8, 9 og 10
    - c) at deres værdi kan vurderes og kontrolleres uafhængigt
    - d) at værdien, når der er tale om tilrådighedsstillelse af jord eller fast ejendom, attesteres af en uafhængig kvalificeret skønsmænd eller et behørigt autoriseret officielt organ
    - e) at værdien af arbejdet, når der er tale om ulønnet arbejde, fastsættes med udgangspunkt i den tid, der er brugt, og den normale time- og dagløn for dette arbejde
    - f) bestemmelserne i regel 4, 5, og 6 overholdes, hvor disse gælder.
  - 1.7. Indirekte omkostninger er støtteberettigede udgifter, hvis de er baseret på faktiske omkostninger ved gennemførelsen af den operation, der medfinansieres af strukturfondene, og fordeles pro rata på operationen efter en behørigt velbegrunderet fair og rimelig metode.
  - 1.8. Bestemmelserne i punkt 1.4-1.7 finder anvendelse på de i punkt 1.2 omhandlede individuelle modtagere, når der er tale om støtteordninger efter traktatens artikel 87 eller støtte ydet af organer udpeget af medlemsstaterne.
  - 1.9. Medlemsstaterne kan anvende strengere nationale regler for definitionen af de i punkt 1.5-1.7 omhandlede støtteberettigede udgifter.
2. BEVIS FOR UDGIFTER

Betalinger, der er foretaget af de endelige støttemodtagere, skal som hovedregel godtgøres ved kvitterede fakturaer. Hvis dette ikke kan ske, skal betalingerne godtgøres ved regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi.

Hvis gennemførelsen af en operation ikke er genstand for åbent udbud, skal de endelige støttemodtageres betalinger desuden være begrundet i de udgifter (inklusive de udgifter, der er nævnt i punkt 1.4), der faktisk er afholdt af de organer eller de offentlige eller private virksomheder, der står for gennemførelsen af den pågældende operation.

### 3. UNDERENTREPRISE

3.1. Uden at dette berører eventuelle strengere nationale regler kan strukturfondenes medfinansiering ikke dække udgifter i forbindelse med følgende underentrepriser:

- a) underentrepriser, som øger projektomkostningerne uden at tilføre projektet en værdi, der står i forhold hertil
- b) underentrepriser med mellemed eller konsulenter, hvor betalingen defineres som en procentdel af projektets samlede omkostninger, medmindre den endelige støttemodtager kan begrunde dette med arbejdets eller ydelsens faktiske værdi.

3.2. I alle underentrepriser skal underkontrahenterne forpligte sig til at give revisions- og kontrolorganerne alle nødvendige oplysninger om de aktiviteter, der er lagt ud i underentreprise.

### Regel nr. 2: Regnskabsbehandling af indtægter

1. »Indtægter« omfatter i forbindelse med denne regel indtægter, som i medfinansieringsperioden — eller indtil udløbet af en af medlemsstaten fastsat længere periode indtil afslutningen af interventionen — genereres ved salg, leje, tjenester, indmeldelsesgebyrer eller andre tilsvarende indtægter med undtagelse af følgende:

- a) indtægter, der genereres i de medfinansierede investeringers økonomiske levetid, og som er underkastet de særlige bestemmelser i den generelle forordnings artikel 29, stk. 4
- b) indtægter, der genereres inden for rammerne af den i regel 8, 9 og 10 omhandlede finansieringsteknik
- c) bidrag, der stammer fra den private sektor til medfinansiering af foranstaltninger, og som angives sammen med offentlige bidrag i finansieringstabellerne for den relevante støtte.

2. Indtægter efter punkt 1 repræsenterer en indkomst, som reducerer strukturfondenes medfinansieringsbeløb til den pågældende operation. Inden strukturfondenes deltagelse beregnes, og senest inden interventionen afsluttes, fradrages de helt eller pro rata operationens støtteberettigede udgifter afhængigt af, om de blev genereret helt eller kun delvis af den medfinansierede operation.

### Regel nr. 3: Finansielle og andre omkostninger samt retlige omkostninger

#### 1. FINANSIELLE OMKOSTNINGER

Debetrenter (bortset fra rentesubsidier, der reducerer låneomkostningerne for virksomheder inden for rammerne af en godkendt statsstøtteordning), omkostninger i forbindelse med finansielle transaktioner, valutaomvekslingsgebyrer og -tab samt andre rent finansielle udgifter dækkes ikke af medfinansiering fra strukturfondene. Kun i tilfælde af globaltilskud er de debetrenter, som betales af den udpegede formidler før udbetalingen af den endelige interventionsaldo, støtteberettiget efter fradrag af kreditrenterne på forskuddene.

#### 2. BANKOMKOSTNINGER FOR KONTI

Når medfinansiering fra strukturfondene kræver, at der åbnes en eller flere særskilte konti for at gennemføre en operation, er bankomkostningerne i forbindelse med åbning og administration af kontiene støtteberettiget.

#### 3. OMKOSTNINGER I FORBINDELSE MED JURIDISK RÅDGIVNING, NOTAROMKOSTNINGER, OMKOSTNINGER I FORBINDELSE MED TEKNISK ELLER FINANSIEL EKSPERTBISTAND OG REGSKABS- ELLER REVISIONSOMKOSTNINGER

Disse omkostninger er støtteberettiget, hvis de er direkte forbundet med operationen og er nødvendige for dens forberedelse eller gennemførelse, eller, for så vidt angår regnskabs- eller revisionsomkostninger, hvis de er en følge af forvaltningsmyndighedens krav.

#### 4. OMKOSTNINGER I FORBINDELSE MED GARANTIER STILLET AF EN BANK ELLER ANDEN FINANSIEL INSTITUTION

Disse omkostninger er støtteberettiget, hvis der kræves garantier ifølge de nationale regler eller EF-reglerne eller Kommissionens beslutning om godkendelse af interventionen.

#### 5. BØDER, FINANSIELLE SANKTIONER OG UDGIFTER TIL RETSSAGER

Disse udgifter er ikke støtteberettiget.

**Regel nr. 4: Køb af brugt udstyr**

Medfinansiering fra strukturfondene dækker omkostninger i forbindelse med køb af brugt udstyr på følgende tre betingelser, med mindre andet gælder ifølge strengere nationale regler:

- a) sælgeren af udstyret skal afgive en erklæring, der angiver dets oprindelse, og som bekræfter, at det på intet tidspunkt inden for de foregående syv år er blevet købt ved hjælp af nationale tilskud eller EF-tilskud
- b) prisen på det brugte udstyr må ikke overstige dets markedsværdi og skal være lavere end prisen på tilsvarende nyt udstyr
- c) udstyret skal have de tekniske karakteristika, der kræves for operationen, og være i overensstemmelse med gældende normer og -standarder.

**Regel nr. 5: Køb af jord**

## 1. GENEREL REGEL

1.1. Medfinansiering fra strukturfondene kan dække omkostninger i forbindelse med køb af jord, der ikke er bebygget, når følgende tre betingelser er opfyldt, medmindre andet gælder i henhold til strengere nationale regler:

- a) der skal være en direkte forbindelse mellem jordkøbet og formålene med den samfinansierede operation
- b) undtagen i de under punkt 2 beskrevne tilfælde må jordkøbets andel af operationens samlede støtteberettigede udgifter ikke overstige 10 %, medmindre der er fastsat en højere procentdel i forbindelse med den intervention, som Kommissionen har godkendt
- c) der skal fremlægges en erklæring fra en uafhængig skønsmand eller et behørigt autoriseret officielt organ, der bekræfter, at jordprisen ikke overstiger markedsværdien.

1.2. Når der er tale om støtteordninger efter traktatens artikel 87, skal spørgsmålet om, hvorvidt jordkøbet er støtteberettiget, vurderes i forhold til støtteordningen i sin helhed.

## 2. MILJØBEVARENDE OPERATIONER

For miljøbevarende operationer skal alle følgende betingelser være opfyldt, for at udgiften er støtteberettiget:

- købet er genstand for en positiv beslutning fra forvaltningsmyndighedens side
- jorden skal benyttes til det fastsatte formål i en periode, der er fastlagt i beslutningen
- jorden må ikke bruges til landbrugsformål bortset fra behørigt begrundede tilfælde, som forvaltningsmyndigheden har godkendt
- købet foretages af eller på vegne af en offentlig institution eller et offentligt retligt organ.

**Regel nr. 6: Køb af fast ejendom**

## 1. GENEREL REGEL

Medfinansiering fra strukturfondene dækker omkostningerne i forbindelse med køb af fast ejendom, dvs. allerede opførte bygninger og bebygget jord, hvis der er en direkte forbindelse mellem købet og den pågældende operationsformål i overensstemmelse med betingelserne i punkt 2 og med forbehold af eventuelle strengere nationale regler.

## 2. STØTTEBETINGELSER

- 2.1. Der skal fremlægges en erklæring fra en uafhængig skønsmand eller et behørigt autoriseret officielt organ, der fastslår, at prisen ikke overstiger markedsværdien, og som enten attesterer, at bygningen er i overensstemmelse med de nationale forskrifter, eller — hvis dette ikke er tilfældet — specificerer de punkter, som den endelige støttemodtager skal berigtige i forbindelse med operationen.
- 2.2. Der må i de foregående ti år ikke være tildelt et nationalt tilskud eller EF-tilskud til bygningen, som kunne medføre dobbeltstøtte i tilfælde af strukturfondenes medfinansiering af købet.
- 2.3. Den faste ejendom skal benyttes til det formål og i den periode, som forvaltningsmyndigheden har besluttet.
- 2.4. Bygningen må kun bruges i overensstemmelse med operationens formål. Specielt må bygningen kun anvendes til at huse offentlige administrationstjenester, hvis en sådan anvendelse er støtteberettiget efter bestemmelserne for den pågældende strukturfond.

**Regel nr. 7: Moms og andre skatter og afgifter**

1. Moms er ikke en støtteberettiget udgift, undtagen når den reelt og endeligt bæres af den endelige støttemodtager eller af den individuelle modtager i forbindelse med støtteordninger efter traktatens artikel 87 eller støtte ydet af organer udpeget af medlemsstaterne. Moms, der på en eller anden måde kan tilbagebetales, kan ikke betragtes som støtteberettiget, heller ikke selv om den faktisk ikke tilbagebetales til den endelige støttemodtager eller individuelle modtager.
2. Er den endelige støttemodtager eller individuelle modtager underlagt standardmoms i henhold til afsnit XIV i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF <sup>(1)</sup> vedrørende moms, anses momsen ved anvendelse af punkt 1 for at kunne tilbagebetales.
3. Medfinansieringsmidler fra EF kan i intet tilfælde overstige de faktiske støtteberettigede udgifter eksklusive moms.
4. Øvrige skatter og afgifter (bl.a. direkte skatter og socialsikringsbidrag i forbindelse med lønninger) som følge af medfinansiering fra strukturfondene er ikke støtteberettigede udgifter, undtagen når de reelt og endeligt bæres af den endelige støttemodtager eller individuelle modtager.

**Regel nr. 8: Venturekapitalfonde og lånefonde**

## 1. GENEREL REGEL

Strukturfondene kan foretage medfinansiering sammen med venturekapital- og/eller lånefonde eller venturekapitalholdingfonde (herefter benævnt »fonde«) på betingelserne i punkt 2. I forbindelse med denne regel forstås ved »venturekapitalfonde og lånefonde« investeringselskaber, der specielt er oprettet for at tilvejebringe egenkapital eller andre former for risikovillig kapital, inklusive lån, til små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 96/280/EF <sup>(2)</sup>. Ved »venturekapitalholdingfonde« forstås fonde, der er oprettet for at investere i flere venturekapital- og lånefonde. Strukturfondenes deltagelse i fondene kan ledsages af medinvesteringer eller garantier fra andre EF-finansieringsinstrumenter.

## 2. BETINGELSER

- 2.1. Fondens medfinansieringspartnere eller sponsorer skal fremlægge en forsigtig forretningsplan, der bl.a. specificerer målmarkedet, kriterierne, finansieringsbetingelserne, fondens driftsbudget, ejerskab og medfinansieringspartnere, ledelsens professionalisme, kompetence og uafhængighed, fondens vedtægter, begrundelsen for og den tilsigtede anvendelse af strukturfondenes bidrag, desinvesteringspolitikken og fondens likvidationsbestemmelser, herunder genanvendelsen af det afkast, som kan tilskrives bidraget fra strukturfondene. Forretningsplanen skal vurderes omhyggeligt, og dens gennemførelse skal overvåges af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar.
- 2.2. Fonden skal oprettes som en uafhængig retlig enhed, der reguleres af aftaler mellem andelshaverne/aktionærerne, eller som en separat finansiel enhed inden for en eksisterende finansiel institution. I sidstnævnte tilfælde skal fonden være omfattet af en særskilt gennemførelsesaftale, der navnlig fastsætter, at der føres adskilte konti, hvor der skelnes mellem de nye ressourcer, der investeres i fonden (inklusive strukturfondenes bidrag), og de ressourcer, der oprindeligt var til rådighed i institutionen. Alle deltagere i fonden skal yde deres bidrag i kontanter.
- 2.3. Kommissionen kan ikke blive partner eller andelshaver/aktionær i fonden.
- 2.4. Bidraget fra strukturfondene er omfattet af begrænsningerne i artikel 29, stk. 3 og 4, i den generelle forordning.
- 2.5. Fondene må kun investere i små og mellemstore virksomheder i deres etablerings-, begyndelses- (inklusive startkapital) eller ekspansionsfase og kun i aktiviteter, som fondens ledere anser for at være potentielt økonomisk lønsomme. Lønsomhedsvurderingen bør tage hensyn til samtlige virksomheders indkomstkilder. Fondene må ikke investere i kriseramte virksomheder som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder <sup>(3)</sup>.
- 2.6. Der bør udvises forsigtighed med henblik på at minimere konkurrencefordrejninger på venturekapitalmarkedet eller lånemarkedet. Specielt bør afkastet af egenkapitalinvesteringer og lån (minus en pro rata-andel for forvaltningsomkostninger) fortrinsvis tildeles de private aktionærer op til det aflønningsniveau, der er anført i anpartshaver-/aktionæraftalen, og hvorefter det skal fordeles proportionalt mellem alle andelshavere/aktionærer og strukturfondene. Afkast af de midler, der kan tilskrives strukturfondenes bidrag, skal genanvendes til udviklingsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder inden for det samme støtteberettigede område.

<sup>(1)</sup> EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

<sup>(3)</sup> EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

- 2.7. Forvaltningsomkostningerne må ikke overstige 5 % af den indbetalte kapital i årsgennemsnit i interventionsperioden, medmindre det efter et offentligt udbud viser sig, at en højere procentdel er nødvendig.
- 2.8. Når operationen afsluttes, skal fondens (den endelige støttemodtagers) støtteberettigede udgifter svare til den del af fondens kapital, der er investeret i eller lånt ud til små og mellemstore virksomheder, inklusive forvaltningsomkostningerne.
- 2.9. Strukturfondenes bidrag og andre offentlige bidrag til fonde såvel som de investeringer, der er foretaget af fonde i individuelle små og mellemstore virksomheder, er omfattet af statsstøttereglerne.

### 3. ANBEFALINGER

- 3.1. Kommissionen anbefaler de normer for god praksis, der er anført i punkt 3.2-3.6, for fonde, som strukturfondene giver bidrag til. Følges disse anbefalinger, ser Kommissionen dette som et positivt element, når den undersøger fondens forenelighed med statsstøttereglerne. Anbefalingerne er ikke bindende, når det drejer sig om at afgøre, hvilke udgifter der er støtteberettigede.
- 3.2. Det finansielle bidrag fra den private sektor bør være betydeligt og udgøre over 30 %.
- 3.3. Fondene bør være tilstrækkeligt store og dække en tilstrækkelig bred målpopulation til at sikre, at deres operationer er potentielt økonomisk lønsomme; tidshorisonten for investeringerne bør være forenelige med perioden for strukturfondenes deltagelse, og indsatsen bør koncentreres på områder med markedsmangler.
- 3.4. Timingen for indbetaling af kapital til fonden bør være den samme for strukturfondene og andelshaverne/aktionærerne og stå i et pro rata-forhold til den indskudte kapital.
- 3.5. Fondene bør ledes af uafhængige professionelle personer med en erfaring, der er tilstrækkelig til at sikre den nødvendige evne og troværdighed til at kunne lede en venturekapitalfond. Lederne bør vælges på grundlag af en konkurrencepræget udvælgelsesproces under hensyntagen til det påtænkte aflønningsniveau.
- 3.6. Fondene bør normalt ikke erhverve majoritetsinteresser i virksomheder og bør tilsigte at gennemføre alle investeringer inden for deres levetid.

## Regel nr. 9: Garantifonde

### 1. GENEREL REGEL

Strukturfondene kan medfinansiere kapital i garantifonde på betingelserne i punkt 2. I forbindelse med denne regel forstås ved »garantifonde« finansieringsinstrumenter, der garanterer venturekapitalfonde og lånefonde som defineret i regel nr. 8 og andre risikofinansieringsordninger for små og mellemstore virksomheder (inklusive lån) mod tab som følge af deres investeringer i små og mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 96/280/EF. Fondene kan være offentligt støttede gensidige fonde, der er tegnet af små og mellemstore virksomheder, kommercielt drevne fonde med partnere fra den private sektor eller fonde, der er fuldstændig offentligt finansieret. Strukturfondenes deltagelse i fondene kan ledsages af delvise garantier, der stilles af andre EF-finansieringsinstrumenter.

### 2. BETINGELSER

- 2.1. Fondens medfinansieringspartnere eller sponsorer skal ligesom for venturekapitalfonde (regel nr. 8) fremlægge en forsigtig forretningsplan — med de af forholdets natur følgende ændringer — der specificerer målgarantiporteføljen. Forretningsplanen skal vurderes omhyggeligt, og dens gennemførelse skal overvåges af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar.
- 2.2. Fonden skal oprettes som en uafhængig retlig enhed, der reguleres af aftaler mellem andelshaverne/aktionærerne, eller som en separat finansiel enhed inden for en eksisterende finansiel institution. I sidstnævnte tilfælde skal fonden omfattes af en særskilt gennemførelsesaftale, der navnlig fastsætter, at der føres adskilte konti, hvor der skelnes mellem de nye ressourcer, der investeres i fonden (inklusive strukturfondenes bidrag), og de ressourcer, der oprindeligt var til rådighed i institutionen.
- 2.3. Kommissionen kan ikke blive partner eller andelshaver/aktionær i fonden.
- 2.4. Fonden kan kun garantere investeringer i aktiviteter, der vurderes til at være potentielt økonomisk lønsomme. Fonden stiller ikke garantier for kriseramte virksomheder som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.
- 2.5. Den del af strukturfondenes bidrag, der bliver tilbage, efter at garantierne er blevet indfriet, skal genanvendes til udviklingsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder inden for det samme støtteberettigede område.
- 2.6. Forvaltningsomkostningerne må ikke overstige 2 % af den indbetalte kapital i årsgennemsnit i interventionsperioden, medmindre det efter et offentligt udbud viser sig, at en højere procentdel er nødvendig.

- 2.7. Når interventionen afsluttes, skal fondens (den endelige støttemodtagers) støtteberettigede udgifter svare til den del af den indbetalte kapital i fonden, der på grundlag af en uafhængig revision er nødvendig for at dække de stillede garantier, herunder påløbne forvaltningsomkostninger.
- 2.8. Strukturfondenes bidrag og andre offentlige bidrag til garantifonde såvel som de garantier, som sådanne fonde stiller for individuelle små og mellemstore virksomheder, er omfattet af statsstøttereglerne.

### Regel nr. 10: Leasing

1. Udgifter til leasing berettiger til medfinansiering fra strukturfondene på de betingelser, der er fastsat i punkt 2-4.
2. STØTTE VIA LEASINGGIVER
  - 2.1. Leasinggiveren er den direkte modtager af EF-medfinansieringsmidler, som benyttes til at reducere leasingtagers leasingafgifter for de aktiver, der er omfattet af leasingkontrakten.
  - 2.2. Leasingkontrakter, som finansieres med EF-støtte, skal indeholde en købsoption eller en minimumslejeperiode, som er lig med levetiden for det aktiv, som kontrakten vedrører.
  - 2.3. Hvis en leasingkontrakt bringes til ophør inden udløbet af minimumsleasingperioden uden de kompetente myndigheders forudgående godkendelse, skal leasinggiver forpligte sig til at tilbagebetale den del af EF-støtten, der svarer til resten af leasingperioden, til de pågældende nationale myndigheder (til kredit for den pågældende fond).
  - 2.4. Leasinggivers køb af aktivet, godtgjort ved en kvitteret faktura eller et regnskabsdokument med tilsvarende beviskraft, berettiger til medfinansiering. Det maksimumsbeløb, der er medfinansieringsberettiget, kan ikke overstige det leasede aktivs markedsværdi.
  - 2.5. Bortset fra den i punkt 2.4 nævnte udgift er omkostninger i forbindelse med leasingaftalen (bl.a. skat, leasinggivers fortjeneste, rentefinansieringsomkostninger, indirekte omkostninger, forsikringsudgifter) ikke støtteberettiget.
  - 2.6. Den EF-støtte, der udbetales til leasinggiver, skal i sin helhed anvendes til fordel for leasingtager i form af en ensartet reduktion af alle leasingafgifter i leasingperioden.
  - 2.7. Leasinggiver skal ved hjælp af en specificeret opdeling af leasingafgifterne eller ved hjælp af en alternativ metode, der giver tilsvarende sikkerhed, godtgøre, at EF-støtten overføres fuldstændigt til leasingtager.
  - 2.8. De omkostninger, der er nævnt i punkt 2.5, og anvendelsen af eventuelle skattefordele som følge af leasingen samt de øvrige betingelser i kontrakten skal være de samme som dem, der gælder uden en finansiel EF-aktion.
3. STØTTE TIL LEASINGTAGER
  - 3.1. Leasingtager er den direkte modtager af medfinansiering fra EF.
  - 3.2. De leasingafgifter, som leasingtager betaler til leasinggiver, er berettiget til medfinansiering, hvis de godtgøres ved kvitterede fakturaer eller regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi.
  - 3.3. For leasingkontrakter med en købsoption eller en minimumsleasingperiode, der er lig med levetiden for det aktiv, som kontrakten vedrører, kan det maksimumsbeløb, der berettiger til EF-medfinansiering, ikke overstige det leasede aktivs markedsværdi. Andre omkostninger i forbindelse med leasingkontrakten (skatter, leasinggivers fortjeneste, rentefinansieringsomkostninger, indirekte omkostninger, forsikringsudgifter osv.) er ikke støtteberettiget.
  - 3.4. EF-støtten i forbindelse med de leasingkontrakter, der er nævnt i punkt 3.3, betales til leasingtager i én eller flere rater for faktisk betalte leasingafgifter. Hvis leasingkontrakten fortsætter med at løbe efter den slutdag, der er fastsat for betalingerne i forbindelse med EF-interventionen, kan kun de leasingafgifter, der er forfaldne og betalt af leasingtageren frem til slutdatoen for betalingerne i forbindelse med interventionen, betragtes som støtteberettiget.
  - 3.5. For leasingkontrakter, der ikke indeholder en købsoption, og hvis løbetid er kortere end levetiden for det aktiv, som leasingkontrakten vedrører, er leasingafgifterne berettiget til EF-medfinansiering i forhold til den periode, som den støtteberettigede operation varer. Leasingtageren skal imidlertid kunne godtgøre, at leasing var den mest omkostningseffektive måde, hvorpå der kunne opnås brugsret til udstyret. Hvis omkostningerne ville have været mindre ved at anvende en alternativ metode (f.eks. leje af udstyr), fratrækkes ekstraomkostningerne de støtteberettigede udgifter.

3.6. Medlemsstaterne kan anvende strengere nationale regler for definitionen af de i punkt 3.1-3.5 omhandlede støtteberettigede udgifter.

#### 4. SALE AND LEASE BACK

Leasingafgifter, som betales af leasingtager under en sale and lease backordning, kan være støtteberettigede udgifter efter reglerne i punkt 3. Omkostningerne til erhvervelse af aktivet er ikke berettiget til EF-medfinansiering.

### **Regel nr. 11: Omkostninger i forbindelse med forvaltning og gennemførelse af strukturfondene**

#### 1. GENEREL REGEL

Medlemsstaternes omkostninger i forbindelse med forvaltning, gennemførelse, overvågning og kontrol af strukturfondene er ikke berettiget til medfinansiering, undtagen når de opfylder betingelserne i punkt 2 og falder ind under kategorierne i punkt 2.1.

#### 2. KATEGORIER AF FORVALTNINGS-, GENNEMFØRELSES-, OVERVÅGNINGS- OG KONTROLUDGIFTER, DER ER BERETTIGET TIL MEDFINANSIERING

2.1. Følgende udgiftskategorier er berettiget til medfinansiering under interventionsbetingelserne i punkt 2.2-2.7:

- udgifter til forberedelse, udvælgelse, vurdering og overvågning af interventionen og operationerne (dog med undtagelse af udgifter til erhvervelse og installering af edb-systemer med henblik på forvaltning, overvågning og evaluering)
- udgifter til overvågningsudvalgenes og underudvalgenes møder vedrørende støttens gennemførelse. Disse udgifter kan også omfatte omkostninger vedrørende eksperter og andre deltagere i disse udvalg, herunder deltagere fra tredjelande, hvis formanden for udvalgene finder, at disse personers tilstedeværelse er nødvendig for at sikre en effektiv gennemførelse af interventionen
- udgifter i forbindelse med revision og kontrol på stedet af operationerne.

2.2. Lønudgifter, inklusive socialsikringsbidrag, kan kun medfinansieres i følgende tilfælde:

- a) når tjenestemænd eller andre offentligt ansatte på grundlag af behørigt dokumenteret beslutning truffet af den kompetente myndighed stilles til rådighed med henblik på at udføre de i punkt 2.1 nævnte opgaver
- b) når andre ansatte udfører de i punkt 2.1 nævnte opgaver.

Rådigheds- eller ansættelsesperioden må ikke strække sig ud over den dato, hvor udgifterne i henhold til beslutningen om godkendelse af interventionen ophører med at være støtteberettigede.

2.3. Strukturfondenes bidrag til udgifterne under punkt 2.1 begrænses til et maksimumsbeløb, der fastsættes i forbindelse med den intervention, som Kommissionen har godkendt, og må ikke overstige de grænser, der er fastsat i punkt 2.4 og 2.5.

2.4. For alle interventioner, bortset fra fællesskabsinitiativer, særprogrammet PEACE II og innovative aktioner, er grænsen summen af følgende beløb:

- 2,5 % af den del af strukturfondenes samlede bidrag, der er mindre end eller lig med 100 mio. EUR
- 2 % af den del af strukturfondenes samlede bidrag, der er større end 100 mio. EUR, men mindre end eller lig med 500 mio. EUR
- 1 % af den del af strukturfondenes samlede bidrag, der er større end 500 mio. EUR, men mindre end eller lig med 1 mia. EUR
- 0,5 % af den del af strukturfondenes samlede bidrag, der overstiger 1 mia. EUR.

2.5. For fællesskabsinitiativer, innovative aktioner og særprogrammet PEACE II er grænsen 5 % af strukturfondenes samlede bidrag. Hvis mere end en medlemsstat deltager i sådanne interventioner, kan grænsen forhøjes for at tage hensyn til højere forvaltnings- og gennemførelsesomkostninger; grænsen fastsættes i så fald i Kommissionens beslutning.

2.6. Ved beregning af grænserne i punkt 2.4 og 2.5 er strukturfondenes samlede bidrag det totalbeløb, der fastsættes i forbindelse med hver intervention, som er godkendt af Kommissionen.

2.7. Gennemførelsen af punkt 2.1-2.6 i denne regel aftales mellem Kommissionen og medlemsstaterne og fastlægges i forbindelse med interventionen. Bidragets størrelse fastsættes i overensstemmelse med artikel 29, stk. 7, i den generelle forordning. Af kontrolhensyn omfattes udgifterne i punkt 2.1 af en særskilt foranstaltning eller underforanstaltning inden for rammerne af den tekniske bistand.

#### 3. ANDRE UDGIFTER I FORBINDELSE MED TEKNISK BISTAND

Aktioner, der kan medfinansieres i forbindelse med teknisk bistand, bortset fra dem, der er nævnt i punkt 2 (såsom analyser, seminarer, informationskampagner, evaluering samt erhvervelse og installering af edb-systemer med henblik på forvaltning, overvågning og evaluering) er ikke omfattet af betingelserne i punkt 2.4-2.6. Lønudgifter til tjenestemænd eller andre offentligt ansatte, der udfører sådanne aktioner, er ikke berettiget til medfinansiering.

#### 4. OFFENTLIGE MYNDIGHEDERS UDGIFTER I FORBINDELSE MED GENNEMFØRELSEN AF OPERATIONER

Følgende udgifter i forbindelse med offentlige myndigheder medfinansieres uden for teknisk bistand, hvis de vedrører gennemførelsen af en operation og på betingelse af, at de ikke er en følge af den offentlige myndigheds lovbestemte ansvar eller myndighedens løbende forvaltnings-, overvågnings- og kontrolopgaver.

- a) omkostninger i forbindelse med de tjenesteydelser, som en offentlig tjeneste leverer ved gennemførelsen af en operation. Omkostningerne skal enten være faktureret til den endelige støttemodtager (offentlig eller privat) eller bekræftes ved hjælp af dokumenter med tilsvarende bevisværdi, der giver mulighed for at identificere de faktiske omkostninger, der er betalt af den pågældende offentlige tjeneste ved gennemførelsen af operationen
- b) omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af en operation, herunder udgifter til tjenesteydelser, der bæres af en offentlig myndighed, der selv er den endelige støttemodtager, og som udfører en operation for egen regning uden hjælp fra eksterne teknikere eller andre virksomheder. De pågældende udgifter skal vedrøre de faktisk og direkte betalte udgifter til den medfinansierede foranstaltning og bekræftes ved hjælp af dokumenter, der giver mulighed for at identificere de reelle omkostninger, som den pågældende offentlige tjeneste har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationen.

#### **Regel nr. 12: Lokaliseringens betydning for operationers støtteberettigelse**

##### 1. GENEREL REGEL

Som en generel regel skal de operationer, der medfinansieres af strukturfondene, være lokaliseret inden for den region, som interventionen vedrører.

##### 2. UNDTAGELSE

- 2.1. Når den region, som interventionen vedrører, vil få hel eller delvis fordel af en operation, der er lokaliseret uden for regionen, kan forvaltningsmyndigheden godkende medfinansiering af operationen, hvis alle betingelser i punkt 2.2-2.4 er opfyldt. I andre tilfælde kan en operation være medfinansieringsberettiget efter proceduren i punkt 3. For så vidt angår operationer, der finansieres under det finansielle instrument for udvikling af fiskeriet (FIUF), skal proceduren i punkt 3 altid følges.
- 2.2. Operationen skal finde sted i et NUTS III-område inden for den medlemsstat, der grænser umiddelbart op til den region, som interventionen vedrører.
- 2.3. Den maksimale støtteberettigede udgift til operationen bestemmes pro rata i forhold til den nytte, som operationen forventes at få for regionen, og skal være baseret på en vurdering foretaget af et organ, der er uafhængigt af forvaltningsmyndigheden. Nyttens skal vurderes under hensyn til interventionens særlige formål og forventede virkninger. Operationen kan ikke medfinansieres, hvis nytteandelen er mindre end 50 %.
- 2.4. For hver enkelt foranstaltning i forbindelse med interventionen må den støtteberettigede udgift til de operationer, der godkendes efter punkt 2.1, ikke overstige 10 % af foranstaltningens samlede støtteberettigede udgifter. Herudover må den støtteberettigede udgift til alle operationer i forbindelse med den intervention, der godkendes efter punkt 2.1, ikke overstige 5 % af interventionens samlede støtteberettigede udgift.
- 2.5. De operationer, der godkendes af forvaltningsmyndigheden efter punkt 2.1, skal anføres i de årlige og endelige rapporter om gennemførelsen af interventionen.

##### 3. ANDRE TILFÆLDE

For så vidt angår operationer, der finder sted uden for den region, som interventionen vedrører, men som ikke opfylder betingelserne i punkt 2, og operationer, der finansieres efter FIUF, skal Kommissionen godkende medfinansiering af operationen fra sag til sag efter anmodning fra medlemsstaten. Ved bedømmelsen skal Kommissionen specielt tage hensyn til operationens nærhed til regionen, den nytte for regionen, der kan forventes, og udgifternes andel af de samlede udgifter til foranstaltningen og interventionen. I tilfælde af støtte til fjernområder anvendes proceduren i dette punkt.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1686/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1601/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer <sup>(1)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 er det fastsat, at De Kanariske Øers risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet. Ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl.a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/94 <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1620/1999 <sup>(4)</sup>, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris.

(3) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til De Kanariske Øer fastsættes som anført i bilaget.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

I medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1601/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer som anført i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 173 af 27.6.1992, s. 13.

<sup>(2)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

<sup>(3)</sup> EFT L 296 af 17.11.1994, s. 23.

<sup>(4)</sup> EFT L 192 af 24.7.1999, s. 19.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til De Kanariske Øer

(EUR/t)

Produktkode	Støttebeløb
Sleben ris (1006 30)	133,00
Brudris (1006 40)	29,00

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1687/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1600/92 af 15. juni 1992 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira <sup>(1)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1257/1999 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 10, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 er det fastsat, at Azorerne og Madeiras risforsyningsbehov med hensyn til mængder, priser og kvalitet dækkes gennem tilvejebringelse af EF-ris på afsætningsvilkår som ved fritagelse for importafgift, hvilket betyder, at der skal ydes støtte for leverancer med oprindelse i Fællesskabet. Ved fastsættelsen af denne støtte bør der tages hensyn bl.a. til omkostningerne ved de forskellige forsyningskilder og især prisgrundlaget for eksport til tredjelande.
- (2) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1696/92 <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2596/93 <sup>(4)</sup>, fastsættes der fælles gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira vedrørende visse landbrugsprodukter, herunder ris. Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1983/92 af 16. juli 1992 om gennemførelsesbestemmelser for den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira vedrørende risprodukter og om udarbejdelse af opgørelsen over

forsyningsbehovene <sup>(5)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1683/94 <sup>(6)</sup>, er der fastsat bestemmelser, der supplerer eller fraviger bestemmelserne i ovennævnte forordning.

- (3) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for ris, og især på noteringerne eller priserne for disse produkter i den europæiske del af Fællesskabet og på verdensmarkedet, medfører, at støtten for forsyninger til Azorerne og Madeira fastsættes som anført i bilaget.
- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

I medfør af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1600/92 fastsættes støtten for levering af ris med oprindelse i Fællesskabet under den særlige forsyningsordning for Azorerne og Madeira som anført i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 173 af 27.6.1992, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

<sup>(3)</sup> EFT L 179 af 1.7.1992, s. 6.

<sup>(4)</sup> EFT L 238 af 23.9.1993, s. 24.

<sup>(5)</sup> EFT L 198 af 17.7.1992, s. 37.

<sup>(6)</sup> EFT L 178 af 12.7.1994, s. 53.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om fastsættelse af støtten for levering af risprodukter med oprindelse i Fællesskabet til Azorerne og Madeira

(EUR/t)

Produktkode	Støttebeløb	
	Destination	
	Azorerne	Madeira
Sleben ris (1006 30)	133,00	133,00

## KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1688/2000

af 28. juli 2000

## om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris <sup>(1)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 13, stk. 3, andet afsnit, og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 kan forskellen mellem de noteringer eller priser, som gælder på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) I henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal restitutionerne fastsættes under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling, dels for så vidt angår de disponible mængder af ris og brudris og deres priser på Fællesskabets marked, dels for så vidt angår priserne for ris og brudris på verdensmarkedet. Ifølge samme artikel er det ligeledes vigtigt at sikre ligevægt på rismarkedet og en naturlig udvikling for så vidt angår priser og samhandel, samt at tage hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt og interessen i at undgå forstyrrelser på Fællesskabets marked samt de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, som indgås i henhold til traktatens artikel 300.
- (3) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1361/76 <sup>(3)</sup> fastsættes det maksimale indhold af brudris i den ris, for hvilken der er fastsat en eksportrestitution, desuden bestemmes den procentsats, hvormed restitutionen skal nedsættes, såfremt brudrisen udgør en større procentdel af den udførte ris end dette maksimale indhold.
- (4) I artikel 13, stk. 5, i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes særlige kriterier, der skal lægges til grund ved beregningen af eksportrestitutionen for ris og brudris.

- (5) Situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for visse produkter efter deres bestemmelsessted.
- (6) Af hensyn til den nuværende efterspørgsel efter emballeret langkornet ris på visse markeder bør der fastsættes en særlig restitution for det pågældende produkt.
- (7) Restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden. Den kan ændres i mellemtiden.
- (8) Anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på rismarkedet, særlig på noteringerne eller priserne på ris og brudris inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til, at restitutionen fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget til denne forordning.
- (9) I forbindelse med forvaltningen af de mængdebegrænsninger, der følger af Fællesskabets forpligtelser i forhold til WTO, bør udstedelsen af eksportlicenser med restitution begrænses.
- (10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 nævnte produkter, med undtagelse af de produkter, der er nævnt i stk. 1, litra c), i den pågældende artikel, fastsættes til de beløb, som er angivet i bilaget.

*Artikel 2*

Udstedelsen af eksportlicenser med forudfastsættelse af restitutionen suspenderes.

*Artikel 3*

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2000.

<sup>(1)</sup> EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

<sup>(2)</sup> EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.

<sup>(3)</sup> EFT L 154 af 15.6.1976, s. 11.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for ris og brudris og om suspension af udstedelsen af eksportlicenser

(EUR/t)			(EUR/t)		
Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse (1)	Restitutionsbeløb
1006 20 11 9000	01	95,00	1006 30 65 9900	01	119,00
1006 20 13 9000	01	95,00		04	125,00
1006 20 15 9000	01	95,00	1006 30 67 9100	05	125,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	95,00	1006 30 92 9100	01	119,00
1006 20 94 9000	01	95,00		02	125,00
1006 20 96 9000	01	95,00		03	130,00
1006 20 98 9000	—	—		04	125,00
1006 30 21 9000	01	95,00		05	125,00
1006 30 23 9000	01	95,00	1006 30 92 9900	01	119,00
1006 30 25 9000	01	95,00		04	125,00
1006 30 27 9000	—	—			
1006 30 42 9000	01	95,00			
1006 30 44 9000	01	95,00	1006 30 94 9100	01	119,00
1006 30 46 9000	01	95,00		02	125,00
1006 30 48 9000	—	—		03	130,00
1006 30 61 9100	01	119,00		04	125,00
	02	125,00		05	125,00
	03	130,00	1006 30 94 9900	01	119,00
	04	125,00		04	125,00
	05	125,00			
1006 30 61 9900	01	119,00	1006 30 96 9100	01	119,00
	04	125,00		02	125,00
1006 30 63 9100	01	119,00		03	130,00
	02	125,00		04	125,00
	03	130,00		05	125,00
	04	125,00	1006 30 96 9900	01	119,00
	05	125,00		04	125,00
1006 30 63 9900	01	119,00	1006 30 98 9100	05	125,00
	04	125,00	1006 30 98 9900	—	—
1006 30 65 9100	01	119,00	1006 40 00 9000	—	—
	02	125,00			
	03	130,00			
	04	125,00			
	05	125,00			

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Liechtenstein, Schweiz, kommunerne Livigno og Campione d'Italia

02 Zone I, II, III, VI, med undtagelse af Tyrkiet

03 Zone IV, V, VII c), Canada og zone VIII, med undtagelse af Surinam, Guyana og Madagaskar

04 Bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87

05 Ceuta og Melilla

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1689/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn<sup>(1)</sup>, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1510/2000<sup>(2)</sup>, særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris<sup>(3)</sup>, ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98<sup>(4)</sup>, særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarerhjælp<sup>(5)</sup> er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.
- (2) Med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarerhjælp og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarerhjælp, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjælp fastsættes.

(3) De almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer.

(4) I artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælp som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

<sup>(2)</sup> EFT L 174 af 13.7.2000, s. 11.

<sup>(3)</sup> EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

<sup>(4)</sup> EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.

<sup>(5)</sup> EFT L 288 af 25.10.1974, s. 1.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarerhjælpsforanstaltninger

(EUR/t)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	16,50
1002 00 00 9000	31,00
1003 00 90 9000	4,50
1004 00 00 9400	35,00
1005 90 00 9000	61,50
1006 30 92 9100	169,00
1006 30 92 9900	169,00
1006 30 94 9100	169,00
1006 30 94 9900	169,00
1006 30 96 9100	169,00
1006 30 96 9900	169,00
1006 30 98 9100	169,00
1006 30 98 9900	169,00
1006 30 65 9900	169,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	61,50
1101 00 15 9100	22,00
1101 00 15 9130	22,00
1102 20 10 9200	86,17
1102 20 10 9400	73,86
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	1,10
1103 11 10 9200	0,00
1103 11 90 9200	0,00
1103 13 10 9100	110,79
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	41,60
1104 21 50 9100	1,46

NB: Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), ændret.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1690/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 2000 om importlicenser for visse æg- og fjerkrækødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Rumænien og Republikken Bulgarien**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1899/97 af 29. september 1997 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i æg- og fjerkrækødssektoren af den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3066/95, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2699/93 og (EF) nr. 1559/94<sup>(1)</sup>, ændret ved forordning (EF) nr. 2719/98<sup>(2)</sup>, særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtning:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for tredje kvartal af 2000, vedrører for visse produkters vedkommende mængder, der er mindre end eller lig med de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud; for andre produkter overstiger de de disponible mængder og skal derfor

nedsættes med en fast procentsats for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. juli til 30. september 2000, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1899/97, imødekommes som anført i bilaget.

2. I de første ti dage af perioden 1. oktober til 31. december 2000 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 1899/97 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 267 af 30.9.1997, s. 67.

<sup>(2)</sup> EFT L 342 af 17.12.1998, s. 16.

## BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. juli til 30. september 2000
1	3,51
2	3,50
4	100,00
7	2,65
8	2,93
9	1,89
10	100,00
11	100,00
44	3,97
45	100,00
12	100,00
14	—
15	100,00
16	2,19
17	—
18	—
19	100,00
21	100,00
23	100,00
24	3,86
25	100,00
26	100,00
27	—
28	100,00
30	—
32	100,00
33	100,00
34	—
35	—
36	—
37	7,63
38	100,00
39	—
40	100,00
43	—

## BILAG II

(t)

Gruppe nr.	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. oktober til 31. december 2000
1	4 156,25
2	406,25
4	9 993,64
7	2 625,00
8	656,25
9	1 500,00
10	1 139,95
11	281,25
44	343,75
45	857,25
12	1 180,01
14	2 187,50
15	1 990,63
16	437,50
17	937,50
18	187,50
19	393,75
21	1 465,00
23	1 180,63
24	125,00
25	3 104,88
26	169,13
27	1 375,00
28	157,47
30	1 125,00
32	415,63
33	291,88
34	1 562,50
35	125,00
36	625,00
37	156,25
38	296,88
39	1 000,00
40	337,50
43	625,00

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1691/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 2000 om importlicenser for visse fjerkræprodukter, som kun accepteres i forbindelse med den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for fjerkrækød og andre landbrugsprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1431/94 af 22. juni 1994 om gennemførelsesbestemmelser for fjerkrækød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter <sup>(1)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2719/1999 <sup>(2)</sup>, især artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for perioden 1. juli til 30. september 2000, vedrører mængder, der over-

stiger de disponible mængder, og skal derfor nedsættes med en fast procentsats for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. juli til 30. september 2000, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1431/94, imødekommes som anført i bilaget.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 156 af 23.6.1994, s. 9.

<sup>(2)</sup> EFT L 327 af 21.12.1999, s. 48.

## BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. juli til 30. september 2000
1	1,79
2	1,75
3	1,87
4	7,58
5	2,34

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1692/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 2000 om importlicenser for visse produkter fra fjerkrækssektoren i forbindelse med forordning (EF) nr. 509/97**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 509/97 af 20. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser til den ordning, der er fastsat i interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Republikken Slovenien på den anden side, for så vidt angår fjerkrækød <sup>(1)</sup>, ændret ved forordning (EF) nr. 1514/97 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for tredje kvartal af 2000, vedrører mængder, der er mindre end de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud.

- (2) Den restmængde, der skal lægges til den disponible mængde i den følgende periode, bør bestemmes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. juli til 30. september 2000, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 509/97, imødekommes som anført i bilag I.
2. I de første ti dage af perioden 1. oktober til 31. december 2000 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 509/97 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 80 af 21.3.1997, s. 3.

<sup>(2)</sup> EFT L 204 af 31.7.1997, s. 16.

## BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. juli til 30. september 2000
80	100,00
90	90,91
100	100,00

## BILAG II

(t)

Gruppe nr.	Disponible mængder for perioden 1. oktober til 31. december 2000
80	1 299,00
90	325,00
100	1 093,90

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1693/2000**  
**af 28. juli 2000**  
**om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker <sup>(1)</sup>, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/2000 <sup>(2)</sup>,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af sukkerprodukter undtagen melasse <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 624/98 <sup>(4)</sup>, særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er

fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1411/2000 <sup>(5)</sup>.

- (2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som angivet i bilaget.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

*På Kommissionens vegne*

Pedro SOLBES MIRA

*Medlem af Kommissionen*

<sup>(1)</sup> EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT L 175 af 14.7.2000, s. 59.

<sup>(3)</sup> EFT L 141 af 24.6.1995, s. 16.

<sup>(4)</sup> EFT L 85 af 20.3.1998, s. 5.

<sup>(5)</sup> EFT L 161 af 1.7.2000, s. 22.

## BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, rå sukker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 <sup>(1)</sup>	27,45	3,05
1701 11 90 <sup>(1)</sup>	27,45	7,81
1701 12 10 <sup>(1)</sup>	27,45	2,92
1701 12 90 <sup>(1)</sup>	27,45	7,38
1701 91 00 <sup>(2)</sup>	29,01	10,73
1701 99 10 <sup>(2)</sup>	29,01	6,21
1701 99 90 <sup>(2)</sup>	29,01	6,21
1702 90 99 <sup>(3)</sup>	0,29	0,36

<sup>(1)</sup> Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3), som ændret.

<sup>(2)</sup> Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).

<sup>(3)</sup> Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1694/2000****af 28. juli 2000****om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i juli 2000 om importlicenser for visse ægprodukter og fjerkrækød i forbindelse med forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1474/95 <sup>(1)</sup> om åbning og forvaltning af toldkontingenter for æg og ægalbumin, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1356/2000 <sup>(2)</sup>, særlig artikel 5, stk. 5,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1251/96 af 28. juni 1996 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for fjerkrækød <sup>(3)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1357/2000 <sup>(4)</sup>, særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtning:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for tredje kvartal af 2000, vedrører for visse produkters vedkommende mængder, der er mindre end eller lig med de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud; for andre produkter overstiger de de disponible mængder og; skal derfor

nedsættes med en fast procentsats for at sikre en rimelig fordeling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. juli til 30. september 2000, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96, imødekommes som anført i bilag I.

2. I de første ti dage af perioden 1. oktober til 31. december 2000 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 1474/95 og (EF) nr. 1251/96 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 145 af 29.6.1995, s. 19.

<sup>(2)</sup> EFT L 155 af 28.6.2000, s. 36.

<sup>(3)</sup> EFT L 161 af 29.6.1996, s. 136.

<sup>(4)</sup> EFT L 155 af 28.6.2000, s. 38.

## BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicenser for perioden fra 1. juli til 30. september 2000
E1	100,00
E2	82,57
E3	100,00
P1	100,00
P2	100,00
P3	2,89
P4	3,68

## BILAG II

(t)

Gruppe nr.	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. oktober til 31. december 2000
E1	65 715,00
E2	1 750,00
E3	6 723,07
P1	2 814,50
P2	1 363,00
P3	175,00
P4	250,00

**KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1695/2000**  
**af 28. juli 2000**  
**om fastsættelse af eksportrestitutionerne inden for oksekødssektoren**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød<sup>(1)</sup>, særlig artikel 33, stk. 12, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 33 i forordning (EF) nr. 1254/1999 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne og priserne inden for Fællesskabet for de produkter, som er nævnt i artikel 1 i forordningen, udlignes ved en eksportrestitution.
- (2) Betingelserne for ydelse af særlige eksportrestitutioner for visse former for oksekød og visse former for konserves blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 32/82<sup>(2)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 744/2000<sup>(3)</sup>, (EØF) nr. 1964/82<sup>(4)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1470/2000<sup>(5)</sup>, og (EØF) nr. 2388/84<sup>(6)</sup>, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3661/92<sup>(7)</sup>.
- (3) Anvendelsen af disse regler og kriterier på den forventede markedssituation inden for oksekødssektoren fører til fastsættelse af restitutionen som nedenfor angivet.
- (4) Den nuværende markedssituation inden for Fællesskabet og afsætningsmulighederne, særlig i visse tredjelande, bevirker, at der bør ydes eksportrestitutioner dels for dyr af kvægrace til slagtning med en levende vægt på over 220 kg, men højst 300 kg, dels for voksne dyr af kvægrace med en levende vægt på mindst 300 kg.
- (5) Der bør ydes restitutioner ved eksport til visse bestemmelseslande for visse former for fersk eller kølet kød, der er nævnt i bilag I under KN-kode 0201, for visse former

for frosset kød, der er nævnt i bilag I under KN-kode 0202, og for visse former for slagteaffald anført i bilag I under KN-kode 0206, samt for visse andre produkter, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagteaffald, der er nævnt i bilag I under KN-kode 1602 50 10.

- (6) Da produkterne under produktkode 0201 20 90 9700 og 0202 20 90 9100, som anvendes i forbindelse med restitutioner, har højst forskellige karakteristika, bør restitutionen kun udbetales for stykker, hvor vægten af ben ikke udgør over en tredjedel.
- (7) For oksekød, udbenet, saltet og tørret, er der traditionelle handelsforbindelser med Schweiz. I det omfang, det er nødvendigt at opretholde denne handel, bør restitutionen fastsættes til et beløb, som dækker forskellen mellem priserne på det schweiziske marked og medlemsstaternes eksportpriser.
- (8) For visse andre produkter, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagteaffald, der er nævnt i bilag I under KN-kode 1602 50 31 til 1602 50 80, kan Fællesskabets deltagelse i den internationale handel opretholdes ved ydelse af en restitution, hvis beløb beregnes under hensyntagen til den restitution, som hidtil er blevet ydet til eksportører.
- (9) For de øvrige produkter inden for oksekødssektoren bør der på grund af Fællesskabets ringe deltagelse i verdenshandelen ikke fastsættes en restitution.
- (10) Nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87<sup>(8)</sup>, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1000/2000<sup>(9)</sup>.
- (11) For at forenkle eksportformaliteterne for de erhvervsdrivende bør restitutionsbeløbene for alle former for frosset kød tilpasses de beløb, der ydes for fersk eller kølet kød, bortset fra kød fra voksne handyr.

<sup>(1)</sup> EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

<sup>(2)</sup> EFT L 4 af 8.1.1982, s. 11.

<sup>(3)</sup> EFT L 89 af 11.4.2000, s. 3.

<sup>(4)</sup> EFT L 212 af 21.7.1982, s. 48.

<sup>(5)</sup> EFT L 165 af 6.7.2000, s. 16.

<sup>(6)</sup> EFT L 221 af 18.8.1984, s. 28.

<sup>(7)</sup> EFT L 370 af 19.12.1992, s. 16.

<sup>(8)</sup> EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

<sup>(9)</sup> EFT L 114 af 13.5.2000, s. 10.

- (12) For at forbedre kontrollen med produkter under KN-kode 1602 50 bør det fastsættes, at der for visse af disse produkter kun kan ydes restitution ved fremstilling i forbindelse med den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 af 4. marts 1980 om forudbetaling af eksportrestitutioner for landbrugsprodukter <sup>(1)</sup>, ændret ved forordning (EØF) nr. 2026/83 <sup>(2)</sup>.
- (13) For at undgå misbrug ved udførsel af visse racerene avlsdyr bør der foretages en differentiering af restitutionen for hundyr efter dyrenes alder.
- (14) Der er muligheder for at eksportere andre kvier end slagtekvier til visse tredjelande, men for at undgå misbrug bør der fastsættes kontrolkriterier, så det kan fastslås, at det drejer sig om dyr på under 36 måneder.
- (15) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

#### Artikel 1

1. Fortegnelsen over de produkter, ved hvis udførsel den i artikel 33 i forordning (EF) nr. 1254/1999 omhandlede

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

eksportrestitution ydes, samt restitutionsbeløbene fastsættes som angivet i bilag I til nærværende forordning.

2. Destinationerne er præciseret i bilag II til denne forordning.

3. Produkterne skal opfylde de krav om sundhedsmærkning, der fastsættes i:

— bilag I, kapitel XI til Rådets direktiv 64/433/EØF <sup>(3)</sup>

— bilag I, kapitel VI til Rådets direktiv 94/65/EF <sup>(4)</sup>

— bilag B, kapitel VI til Rådets direktiv 77/99/EØF <sup>(5)</sup>.

#### Artikel 2

Der udbetales kun restitution for produkter henhørende under kode 0102 90 59 9000 i restitutionsnomenklaturen ved eksport til tredjelande i zone 10 som nævnt i bilag II til denne forordning på betingelse af, at der ved afslutningen af toldformaliteterne ved eksport forelægges original og en kopi af veterinærcertifikatet, som er underskrevet af en embedsdyrlæge, og som attesterer, at det rent faktisk drejer sig om kvier på under 36 måneder. Originalen af certifikatet gives tilbage til eksportøren, og kopien, som toldmyndighederne har bekræftet er i overensstemmelse med originalen, vedlægges restitutionsansøgningen.

#### Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. august 2000.

På Kommissionens vegne

Pedro SOLBES MIRA

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 62 af 7.3.1980, s. 5.

<sup>(2)</sup> EFT L 199 af 22.7.1983, s. 12.

<sup>(3)</sup> EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

<sup>(4)</sup> EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

<sup>(5)</sup> EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85.

## BILAG I

## til Kommissionens forordning af 28. juli 2000 om fastsættelse af eksportrestitutterne inden for oksekødsskettoren

(EUR/100 kg)			(EUR/100 kg)		
Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (°)	Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (°)
		– Levende vægt –			– Nettovægt –
0102 10 10 9120	01	46,00	0201 20 20 9120	02	33,50
0102 10 10 9130	02	16,00		03	23,00
	03	11,00		04	11,50
	04	5,00	0201 20 30 9110 <sup>(1)</sup>	02	69,00
0102 10 30 9120	01	46,00		03	47,50
0102 10 30 9130	02	16,00		04	23,00
	03	11,00	0201 20 30 9120	02	24,00
	04	5,00		03	17,00
0102 10 90 9120	01	46,00		04	8,50
0102 90 41 9100	02	41,50	0201 20 50 9110 <sup>(1)</sup>	02	119,00
0102 90 51 9000	02	16,00		03	79,50
	03	11,00		04	39,50
	04	5,00	0201 20 50 9120	02	42,50
0102 90 59 9000	02	16,00		03	29,00
	03	11,00		04	14,50
	04	5,00	0201 20 50 9130 <sup>(1)</sup>	02	69,00
	10	41,50 <sup>(2)</sup>		03	47,50
0102 90 61 9000	02	16,00		04	23,00
	03	11,00	0201 20 50 9140	02	24,00
	04	5,00		03	17,00
0102 90 69 9000	02	16,00		04	8,50
	03	11,00	0201 20 90 9700	02	24,00
	04	5,00		03	17,00
0102 90 71 9000	02	41,50		04	8,50
	03	27,00	0201 30 00 9050	05 <sup>(3)</sup>	34,00
	04	14,00		07 <sup>(4)</sup>	34,00
0102 90 79 9000	02	41,50	0201 30 00 9060 <sup>(6)</sup>	02	33,50
	03	27,00		03	22,00
	04	14,00		04	10,50
		– Nettovægt –		06	26,50
			0201 30 00 9100 <sup>(2) (6)</sup>	02	166,00
0201 10 00 9110 <sup>(1)</sup>	02	69,00		03	113,50
	03	47,50		04	57,50
	04	23,00	0201 30 00 9120 <sup>(2) (6)</sup>	06	147,00
0201 10 00 9120	02	24,00		08	91,00
	03	17,00		09	85,00
	04	8,50		03	62,50
0201 10 00 9130 <sup>(1)</sup>	02	94,00	0202 10 00 9100	04	31,50
	03	63,00		06	80,50
	04	32,00		02	24,00
0201 10 00 9140	02	33,50		03	17,00
	03	23,00	0202 10 00 9900	04	8,50
	04	11,50		02	33,50
0201 20 20 9110 <sup>(1)</sup>	02	94,00		03	23,00
	03	63,00	0202 20 10 9000	04	11,50
	04	32,00		02	33,50
				03	23,00
				04	11,50

(EUR/100 kg)			(EUR/100 kg)			
Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (°)	Produktkode	Destination	Restitutionsbeløb (°)	
		– Nettovægt –			– Nettovægt –	
0202 20 30 9000	02	24,00	0206 10 95 9000	02	33,50	
	03	17,00		03	22,00	
	04	8,50		04	10,50	
0202 20 50 9100	02	42,50	0206 29 91 9000	06	26,50	
	03	29,00		02	33,50	
	04	14,50		03	22,00	
0202 20 50 9900	02	24,00	0210 20 90 9100	04	16,50	
	03	17,00		1602 50 10 9170	02	19,50 (°)
	04	8,50			03	15,00 (°)
0202 20 90 9100	02	24,00	1602 50 31 9125	04	15,00 (°)	
	03	17,00		01	77,00 (°)	
	04	8,50		01	68,50 (°)	
0202 30 90 9100	05 (³)	34,00	1602 50 31 9325	01	77,00 (°)	
	07 (⁴)	34,00	1602 50 39 9125	01	68,50 (°)	
0202 30 90 9200 (⁵)	02	33,50	1602 50 39 9325	01	26,00 (°)	
	03	22,00	1602 50 39 9425	01	26,00 (°)	
	04	10,50	1602 50 39 9525	01	15,00 (°)	
	06	26,50	1602 50 80 9535	01		

(¹) Tarifiering i denne underposition er betinget af fremlæggelse af den attest, der er anført i bilaget til Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 32/82.

(²) Udbetalingen af restitution er betinget af overholdelse af de betingelser, der er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 1964/82.

(³) I overensstemmelse med Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2973/79 (EFT L 336 af 29.12.1979, s. 44).

(⁴) I overensstemmelse med Kommissionens ændrede forordning (EF) nr. 2051/96 (EFT L 274 af 26.10.1996, s. 18).

(⁵) EFT L 221 af 19.8.1984, s. 28.

(⁶) Indholdet af magert oksekød med undtagelse af fedt bestemmes efter analysemetoden i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2429/86 (EFT L 210 af 1.8.1986, s. 39).

Udtrykket »det gennemsnitlige indhold« vedrører mængden af prøven som defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2457/97 (EFT L 340 af 11.12.1997, s. 29). Prøven udtages fra den del af partiet, der indebærer den største risiko.

(⁷) I henhold til artikel 13, stk. 10, i den ændrede forordning (EØF) nr. 805/68 ydes der ingen restitutioner ved udførsel af produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande.

(⁸) Restitutionens ydelse er betinget af fremstilling i forbindelse med den ordning, der er omhandlet i artikel 4 i den ændrede forordning (EØF) nr. 565/80.

(⁹) Udbetalingen af restitution er betinget af, at betingelserne i denne forordnings artikel 2 er overholdt.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i den ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.



## RÅDETS DIREKTIV 2000/47/EF

af 20. juli 2000

## om ændring af direktiv 69/169/EØF og 92/12/EØF for så vidt angår midlertidige kvantitative restriktioner for indførsel i Finland af øl

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen <sup>(1)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet <sup>(2)</sup>,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg <sup>(3)</sup>, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 26 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed <sup>(4)</sup> giver Finland ret til at opretholde en kvantitativ begrænsning på 15 liter øl erhvervet i andre medlemsstater som fastlagt i akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, uden at der skal betales punktafgifter.

(2) Finland bør træffe foranstaltninger til at sikre, at indførslen af øl fra tredjelande ikke tillades på mere favorable vilkår end tilsvarende indførsel fra andre medlemsstater.

(3) I henhold til artikel 26 i direktiv 92/12/EØF bemyndiges Finland til indtil den 31. december 2003 fortsat at anvende de samme begrænsninger for den mængde varer, der kan indføres til dets område uden betaling af yderligere punktafgifter, som landet anvendte den 31. december 1996, idet disse begrænsninger afskaffes gradvis.

(4) Artikel 4 og 5 i Rådets direktiv 69/169/EØF af 28. maj 1969 om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik <sup>(5)</sup> fastsætter afgiftsfritagelse for varer, som rejsende, der kommer fra andre lande end medlemsstaterne, medfører i deres personlige bagage, når indførslen ikke har erhvervsmæssig karakter.

(5) Bestemmelserne i artikel 26 i direktiv 92/12/EØF er en afgivelse fra et af de grundlæggende principper i det indre marked, nemlig et lands borgeres ret til at trans-

portere varer erhvervet til eget forbrug omkring i Fællesskabet uden pålæggelse af nye afgifter, så det er nødvendigt at begrænse dens virkninger mest muligt.

(6) Det er hensigtsmæssigt på dette tidspunkt at hæve det nuværende kvantitative loft for køb af øl fra andre medlemsstater i flere faser, så der i Finland sker en gradvis tilpasning til fællesskabsreglerne, der er fastlagt i artikel 8 og 9 i direktiv 92/12/EØF, og så det sikres, at de afgiftsfrie rationer for øl afskaffes fuldstændigt inden for Fællesskabet senest den 31. december 2003 som omhandlet i artikel 26, stk. 1, i nævnte direktiv.

(7) Finland har haft problemer i forbindelse med sin alkohol-, social- og sundhedspolitik samt den offentlige orden som et resultat af øget privat indførsel af bl.a. øl.

(8) Finland har anmodet om en undtagelse for at anvende en begrænsning på ikke under 6 liter på indførslen af øl fra andre lande end medlemsstaterne.

(9) Der tages hensyn til Finlands geografiske beliggenhed, de økonomiske vanskeligheder for den finske detailhandel i grænseområderne og det betydelige provenutab som følge af den øgede indførsel af øl fra andre lande end medlemsstaterne.

(10) Det er derfor nødvendigt at bemyndige Finland til at anvende en begrænsning på ikke under 6 liter for indførslen af øl fra andre lande end medlemsstaterne.

(11) Det er hensigtsmæssigt at opretholde denne undtagelse to år længere end den begrænsning, der gælder for øl indført i Finland fra andre medlemsstater, så der gives den finske detailhandel mulighed for at tilpasse sig den nye situation —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

## Artikel 1

I artikel 5 i direktiv 69/169/EØF tilføjes følgende stykke:

»9. Uanset artikel 4, stk. 1, bemyndiges Finland til at anvende en kvantitativ begrænsning på ikke under 6 liter for indførsel af øl fra andre lande end medlemsstaterne indtil den 31. december 2005.«

<sup>(1)</sup> EFT C 177 E af 27.6.2000, s. 93.

<sup>(2)</sup> Udtalelse afgivet den 14. juni 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(3)</sup> Udtalelse afgivet den 24. maj 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

<sup>(4)</sup> EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/99/EF (EFT L 8 af 11.1.1997, s. 12).

<sup>(5)</sup> EFT L 133 af 4.6.1969, s. 6. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/4/EF (EFT L 60 af 3.3.1994, s. 14).

*Artikel 2*

I artikel 26, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 92/12/EØF tilføjes følgende punktum:

»Finland øger de kvantitative restriktioner for øl til mindst 24 liter fra ikrafttrædelsen af den finske lovgivning om gennemførelse af stk. 5 og 9 i direktiv 69/169/EØF, til mindst 32 liter fra den 1. januar 2001 og til mindst 64 liter fra den 1. januar 2003.«

*Artikel 3*

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. november 2000. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 4*

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 5*

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 2000.

På Rådets vegne

F. PARLY

Formand

## KOMMISSIONENS DIREKTIV 2000/52/EF

af 26. juli 2000

**om ændring af direktiv 80/723/EØF om gennemskuelligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 86, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens direktiv 80/723/EØF<sup>(1)</sup>, senest ændret ved direktiv 93/84/EØF<sup>(2)</sup>, forpligter medlemsstaterne til at sikre, at de økonomiske forbindelser mellem offentlige myndigheder og offentlige virksomheder er gennemskelige. Ifølge direktiv 80/723/EØF skal medlemsstaterne indsamle visse finansielle oplysninger, der videregives til Kommissionen på dennes anmodning, mens andre oplysninger skal indberettes i form af årsregnskaber.
- (2) Forskellige sektorer i økonomien, som tidligere var kendetegnet ved nationale, regionale eller lokale monopoler, er blevet eller er ved at blive lukket helt eller delvist op for konkurrence i kraft af traktatbestemmelserne eller regler vedtaget af medlemsstaterne eller af Fællesskabet. Denne proces har fremhævet betydningen af at sikre, at traktatens konkurrenceregler anvendes på en fair og effektiv måde i disse sektorer, særlig, at der ikke sker misbrug af en dominerende stilling som omhandlet i traktatens artikel 82 og ikke ydes statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, medmindre det er foreneligt med fællesmarkedet, jf. dog også traktatens artikel 86, stk. 2.
- (3) I sådanne sektorer indrømmer medlemsstaterne ofte særlige eller eksklusive rettigheder til bestemte virksomheder eller foretager betalinger eller giver anden form for kompensation til bestemte virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Disse virksomheder konkurrerer også ofte med andre virksomheder.
- (4) Efter traktatens artikel 86, stk. 2 og 3, er det principielt op til medlemsstaterne at overdrage visse virksomheder udførelsen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, som de selv fastlægger, og det er Kommissionen, der er ansvarlig for at sikre en korrekt anvendelse af artiklens bestemmelser.
- (5) Traktatens artikel 86, stk. 1, fastsætter, at medlemsstaterne, for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som de indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, afstår fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, som er i strid med traktatens bestemmelser. Traktatens artikel 86, stk. 2, vedrører virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Traktatens artikel 86, stk. 3,

fastsætter, at Kommissionen påser, at bestemmelserne i artikel 86 bringes i anvendelse, og at Kommissionen meddeler medlemsstaterne passende direktiver eller beslutninger. Fortolkende bestemmelser indeholdt i Protokol om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fastlægger, at bestemmelserne i traktaten ikke griber ind i medlemsstaternes beføjelse til at finansiere public service radio- og tv-virksomhed, for så vidt finansieringen ydes til radio- og fjernsynsforetagender, så disse kan opfylde deres public service-opgaver som pålagt dem, defineret og tilrettelagt af de enkelte medlemsstater, og denne finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser, idet der tages hensyn til opfyldelsen af disse public service-opgaver. For at sikre at bestemmelserne i traktatens artikel 86 bringes i anvendelse, skal Kommissionen have de nødvendige oplysninger. I denne forbindelse bør de vilkår, der opfylder ovennævnte behov for gennemskuellighed, fastlægges.

- (6) De udviklede forhold i forbindelse med de forskellige former for offentlige og private virksomheder, der har fået særlige eller eksklusive rettigheder eller fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og den vifte af aktiviteter, den enkelte virksomhed måtte udøve, samt de forskellige grader af markedsliberalisering i medlemsstaterne kan vanskeliggøre anvendelsen af konkurrencereglerne, særlig traktatens artikel 86. Såvel medlemsstaterne som Kommissionen har derfor behov for detaljerede oplysninger om sådanne virksomheders interne finans- og organisationsstrukturer — navnlig særskilte og pålidelige regnskaber for virksomhedens forskellige aktiviteter. Sådanne oplysninger foreligger ikke altid eller er ikke altid tilstrækkeligt detaljerede eller pålidelige.
- (7) Regnskaberne skal vise de forskellige aktiviteter, omkostningerne og indtægterne i forbindelse med hver enkelt aktivitet, samt metoder anvendt i omkostnings- og indtægtsfordelingen. Der skal udarbejdes særskilte regnskaber for såvel produkter og tjenesteydelser, for hvilke medlemsstaten har indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder eller overdraget virksomheden at udføre en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, som for alle virksomhedens andre produkter eller tjenesteydelser. Forpligtelsen til at udarbejde særskilte regnskaber bør ikke gælde virksomheder, hvis aktivitet er begrænset til udførelsen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, og der ikke udøves andre aktiviteter sideløbende med denne udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Det synes ikke

<sup>(1)</sup> EFT L 195 af 29.7.1980, s. 35.

<sup>(2)</sup> EFT L 254 af 12.10.1993, s. 16.

- nødvendigt at kræve særskilte regnskaber inden for området udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse eller inden for området særlige eller eksklusive rettigheder, for så vidt som det ikke er nødvendigt for omkostnings- og indtægtsfordelingen mellem disse tjenesteydelser og produkter og andre, der falder uden for området tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse eller særlige eller eksklusive rettigheder.
- (8) Den mest effektive metode til at opnå, at konkurrencereglerne over for sådanne virksomheder anvendes, er at forpligte medlemsstaterne til at sikre, at de pågældende virksomheder fører sådanne særskilte regnskaber. Kommissionen har vedtaget en meddelelse om forsyningspligtigheder i Europa <sup>(1)</sup>, hvori den understreger betydningen af disse ydelser. Det er nødvendigt at tage hensyn til betydningen af de pågældende sektorer, der kan varetage tjenester af samfundsmæssig interesse, til den stærke markedsstilling, som de pågældende virksomheder kan have, samt til den begyndende konkurrences sårbarhed i de sektorer, der er ved at blive liberaliseret. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at virkeliggøre det grundlæggende mål om gennemskuelig og hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser for sådanne særskilte regnskaber. Dette direktiv er ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål i overensstemmelse med traktatens artikel 5, stk. 3.
- (9) I nogle sektorer kræves det i henhold til EF-lovgivningen, at medlemsstaterne og bestemte virksomheder sørger for, at der føres særskilte regnskaber. Det er nødvendigt at sikre ensartet behandling af alle økonomiske aktiviteter overalt i Fællesskabet og at udvide kravet om at føre særskilte regnskaber til også at gælde for alle sammenlignelige situationer. Dette direktiv tager ikke sigte på at ændre særlige regler, der i andre EF-bestemmelser tjener samme formål, og gælder derfor ikke for aktiviteter i virksomheder, der omfattes af sådanne bestemmelser.
- (10) I betragtning af den begrænsede potentielle virkning for konkurrencen er det i øjeblikket ikke nødvendigt at kræve, at virksomheder, der har en samlet nettoomsætning på mindre end 40 mio. EUR, skal føre særskilte regnskaber. I betragtning af den begrænsede potentielle påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne er det i øjeblikket ikke nødvendigt at kræve særskilte regnskaber i forbindelse med præstering af visse former for tjenesteydelser. Dette direktiv anvendes, uden at det berører andre regler vedrørende medlemsstaternes fremsendelse af oplysninger til Kommissionen.
- (11) I de tilfælde, hvor kompensationen for udførelsen af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse er fastsat for en passende periode og efter en åben, gennemskuelig og ikke-diskriminerende procedure, fore-
- kommer det ikke i øjeblikket nødvendigt at kræve, at sådanne virksomheder skal føre særskilte regnskaber.
- (12) Traktatens artikel 295 fastsætter, at traktaten ikke berører de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne. Ved anvendelsen af konkurrencereglerne må der ikke ske nogen uberettiget diskrimination mellem offentlige og private virksomheder. Dette direktiv gælder både for offentlige og private virksomheder.
- (13) Medlemsstaterne har forskellige administrative territoriale strukturer. Dette direktiv dækker offentlige myndigheder på alle niveauer i medlemsstaterne.
- (14) Direktiv 80/723/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse med hermed —

## UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1*

I direktiv 80/723/EØF foretages følgende ændringer:

## 1) Titlen affattes således:

»Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelig i bestemte virksomheder«.

## 2) Artikel 1 og 2 affattes således:

*»Artikel 1*

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der på de i dette direktiv fastsatte betingelser skabes gennemskuelig i de økonomiske forbindelser mellem de offentlige myndigheder og de offentlige virksomheder på en sådan måde, at det klart fremgår:

- hvilke offentlige midler de offentlige myndigheder stiller direkte til rådighed for de pågældende offentlige virksomheder
- hvilke offentlige midler de offentlige myndigheder stiller til rådighed gennem offentlige virksomheder eller penge- og finansieringsinstitutter
- hvorledes disse offentlige midler faktisk anvendes.

2. Uden at dette berører andre specifikke fællesskabsretlige bestemmelser, drager medlemsstaterne omsorg for, at finans- og organisationsstrukturen i de virksomheder, der skal føre særskilte regnskaber, kommer korrekt til udtryk i de særskilte regnskaber på en sådan måde, at det klart fremgår:

- hvordan omkostningerne og indtægterne er forbundet med de forskellige aktiviteter
- efter hvilke detaljerede metoder omkostningerne og indtægterne henføres til eller fordeles på de forskellige aktiviteter.

<sup>(1)</sup> EFT C 281 af 26.9.1996, s. 3.

## Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »offentlige myndigheder«: alle offentlige myndigheder, herunder staten samt regionale, lokale og alle andre territoriale myndigheder
- b) »offentlige virksomheder«: enhver virksomhed, på hvilke de offentlige myndigheder direkte eller indirekte kan have en dominerende indflydelse som følge af ejerforhold, kapitalindskud eller de regler, der gælder for virksomheden
- c) »offentlige virksomheder i fremstillingssektoren«: enhver virksomhed med fremstillingsvirksomhed som hovedaktivitetsområde, defineret som et aktivitetsområde, der repræsenterer mindst 50 % af den samlede årsomsætning. Det drejer sig om virksomheder, hvis aktiviteter falder ind under hovedafdeling D — Fremstillingsvirksomhed (omfattende underafdeling DA — underafdeling DN) i NACE (Rev. 1) (\*).
- d) »virksomhed, der skal føre særskilte regnskaber«: enhver virksomhed, som en medlemsstat indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder efter traktatens artikel 86, stk. 1, eller som har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse efter traktatens artikel 86, stk. 2, og modtager statsstøtte i en eller anden form, herunder tilskud, støtte eller kompensation, i tilknytning til sådanne tjenesteydelser, og som udøver andre aktiviteter
- e) »forskellige aktiviteter«: på den ene side produkter eller tjenesteydelser, for hvilke en virksomhed er indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder, eller tjenesteydelser af generel økonomisk interesse, som en virksomhed har fået overdraget at udføre, og, på den anden side, alle andre produkter eller tjenesteydelser, der indgår i virksomhedens forretningsområder
- f) »eksklusive rettigheder«: rettigheder, som en medlemsstat indrømmer en enkelt virksomhed ved hjælp af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der inden for et givet geografisk område forbeholder denne virksomhed retten til at præstere en tjenesteydelse eller udøve en bestemt aktivitet
- g) »særlige rettigheder«: rettigheder, som en medlemsstat indrømmer et begrænset antal virksomheder ved hjælp af lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der inden for et givet geografisk område:
- på anden måde end efter objektive, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende kriterier begrænser antallet af sådanne virksomheder til to eller flere med tilladelse til at præstere en tjenesteydelse eller udøve en bestemt aktivitet, eller
  - på anden måde end efter sådanne kriterier udpeger adskillige konkurrerende virksomheder som havende tilladelse til at præstere en tjenesteydelse eller udøve en bestemt aktivitet, eller

— anden måde end efter sådanne kriterier giver virksomheder lovhjemlede eller administrativt fastsatte fordele, der i væsentlig grad påvirker andre virksomheders muligheder for at præstere samme tjenesteydelse eller udøve samme aktivitet inden for samme geografiske område på i alt væsentligt ensartede betingelser.

2. Dominerende indflydelse antages at foreligge, når de offentlige myndigheder direkte eller indirekte i relation til en virksomhed:

- a) besidder majoriteten af virksomhedens tegnede kapital
- b) råder over mere end halvdelen af de stemmer, som er knyttet til andele, som virksomheden har udstedt, eller
- c) kan udpege mere end halvdelen af medlemmerne i virksomhedens bestyrelse, direktion eller tilsynsråd.

(\*) EFT L 83 af 3.4.1993, s. 1.

3) I artikel 3 erstattes ordene »artikel 1« med ordene »artikel 1, stk. 1«.

4) Følgende indsættes som artikel 3a:

### »Artikel 3a

1. For at tilvejebringe den i artikel 1, stk. 2, omhandlede gennemskuellighed træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de virksomheder, der skal føre særskilte regnskaber:

- a) holder den interne bogføring vedrørende de forskellige aktiviteter adskilt
- b) tildeler eller fordeler alle omkostninger og indtægter korrekt på grundlag af konsekvent anvendte og objektivt begrundede omkostningsregnskabsprincipper
- c) klart har fastlagt efter hvilke omkostningsregnskabsprincipper, de adskilte regnskaber føres.

2. Stk. 1 gælder kun for de aktiviteter, der ikke er omfattet af specifikke fællesskabsretlige bestemmelser, og er uden indflydelse på medlemsstaternes eller virksomhedernes forpligtelser i henhold til traktaten eller sådanne specifikke bestemmelser.

5) Artikel 4 og 5 affattes således:

### »Artikel 4

1. For så vidt angår den i artikel 1, stk. 1, omhandlede gennemskuellighed, finder dette direktiv ikke anvendelse på de økonomiske forbindelser mellem offentlige myndigheder og:

- a) offentlige virksomheder for så vidt angår tjenesteydelser, som ikke vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne mærkbart
- b) centralbankerne
- c) offentlige kreditinstitutter, for så vidt angår offentlige myndigheders indskud af offentlige midler på normale markedsvilkår

d) offentlige virksomheder, hvis årlige nettoomsætning ikke har nået et samlet beløb på 40 mio. EUR i de to regnskabsår forud for det tidspunkt, hvor de i artikel 1, stk. 1, nævnte midler stilles til rådighed eller anvendes. For offentlige kreditinstitutters vedkommende fastsættes grænsen dog til en samlet status på 800 mio. EUR.

2. For så vidt angår den i artikel 1, stk. 2, omhandlede gennemskuelighed finder dette direktiv ikke anvendelse på:

a) virksomheder, hvis præstering af tjenesteydelser ikke vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne mærkbart

b) virksomheder, hvis årlige nettoomsætning er mindre end 40 mio. EUR i de to regnskabsår forud for et givet år, hvori der oppebæres særlige eller eksklusive rettigheder, der er indrømmet af en medlemsstat efter traktatens artikel 86, stk. 1, eller hvori de har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse efter traktatens artikel 86, stk. 2. For offentlige kreditinstitutters vedkommende fastsættes grænsen dog til en samlet status på 800 mio. EUR

c) virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse efter traktatens artikel 86, stk. 2, hvis den statsstøtte, de modtager i en eller anden form, herunder tilskud, støtte eller kompensation, er fastsat for en passende periode og efter en åben, gennemskuelig og ikke-diskriminerende procedure.

#### Artikel 5

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger med henblik på, at oplysningerne vedrørende de i artikel 1, stk. 1, omhandlede økonomiske forbindelser står til rådighed for Kommissionen i fem år regnet fra udgangen af det regnskabsår, i hvilket de offentlige midler er blevet stillet til rådighed for de pågældende offentlige virksomheder. Såfremt de offentlige midler anvendes i løbet af et senere regnskabsår, løber fristen på fem år dog fra udgangen af dette regnskabsår.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 1, stk. 2, omhandlede oplysninger om virksomhedernes finans- og organisationsstruktur står til rådighed for Kommissionen i

fem år regnet fra udgangen af det regnskabsår, som oplysningerne vedrører.

3. Såfremt Kommissionen finder det nødvendigt, meddeler medlemsstaterne den efter dennes anmodning de i stk. 1 og 2, nævnte oplysninger, samt i givet fald nødvendigt baggrundsmateriale, herunder de tilstræbte målsætninger.«.

6) I artikel 5a, stk. 3, erstattes ordet »ECU« med ordet »EUR«.

7) I artikel 6, stk. 1, erstattes ordene »artikel 5, stk. 2« med ordene »artikel 5, stk. 3«.

#### Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. juli 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 1, stk. 2, i direktiv 80/723/EØF som ændret ved nærværende direktiv finder anvendelse fra 1. januar 2002.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

#### Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

#### Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

## II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

## KOMMISSIONEN

## KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 8. juli 1999

angående Frankrigs støtte til Crédit Agricole-koncernen i forbindelse med modtagelse og opbevaring af notarers indskud i landkommuner

(meddelt under nummer K(1999) 2147)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/480/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler, og

ud fra følgende betragtninger:

I

## SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 22. januar 1998 meddelte Kommissionen de franske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende de fordele, som den franske stat giver Crédit Agricole ved at give Crédit Agricole eneret til at modtage notarernes indskud af klientmidler i landkommuner. Proceduren blev indledt, efter at Association Française des Banques (AFB) og Chambre Syndicale des Banques Populaires (CSBP) havde indgivet en klage over de rettigheder, den franske stat har givet Crédit Agricole.
- (2) De franske myndigheder svarede Kommissionen ved brev af 9. april 1998, som indeholdt svar på de spørgsmål, Kommissionen stillede i meddelelsen om

indledningen af proceduren, og hvori de franske myndigheder oplyste, at de havde til hensigt at ophæve Crédit Agricoles eneret til at modtage notarernes indskud fra midten af 1998. Efter at meddelelsen om indledningen af proceduren var blevet offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* <sup>(1)</sup>, sendte Crédit Agricole den 5. juni 1998 Kommissionen et brev, som indeholdt en række argumenter for, at de foranstaltninger, som indledningen af proceduren vedrørte, ikke skulle anses for statsstøtte. Den 22. september 1998 sendte Kommissionen de franske myndigheder et brev med anmodning om yderligere oplysninger på grundlag af deres svar af 9. april. De franske myndigheder svarede på denne anmodning om oplysninger ved brev af 7. januar 1999. Kommissionen sendte den 25. januar endnu et brev, hvori den anmodede de franske myndigheder om at bekræfte, at Crédit Agricoles eneret rent faktisk var ophævet som lovet. Myndighederne bekræftede ved brev af 28. april 1999 de konkrete foranstaltninger, de var villige til at træffe for pr. 1. april 2000 at ophæve Crédit Agricoles eneret til notarernes indskud.

II

## CRÉDIT AGRICOLE — BESKRIVELSE AF ORDNINGEN FOR NOTARINDSKUD

- (3) Inden fusionen mellem Société Générale og Paribas, der blev offentliggjort i februar 1999, var Crédit Agricole-koncernen den største franske bankkoncern og den

<sup>(1)</sup> EFT C 144 af 9.5.1998, s. 6.

femtestørste bankkoncern i Europa <sup>(2)</sup>. Der er tale om en sammenslutning af gensidige selskaber, hvoraf de første blev oprettet i slutningen af det 19. århundrede for at opfylde landmændenes finansielle behov. Caisse Nationale du Crédit Agricole (CNCA), som havde ansvaret for fordelingen af lånene på de forskellige afdelinger, blev oprettet af staten i 1926. CNCA blev privatiseret i 1988, og koncernen har siden da været et rent privat foretagende, som er 91 % ejet af koncernens regionale afdelinger og 9 % medarbejdere. De regionale afdelinger ejes af de lokale afdelinger, som omfatter ca. 5 mio. medlemmer. Koncernen har udviklet sig til en stor indlånsbank og universalbank. Den havde ved udgangen af 1997 et net på ca. 8 200 filialer og 9 200 såkaldte »points verts«, hvor handlende tager sig af enkle transaktioner. På landet tegner Crédit Agricole sig for ca. 33 % af alle bankfilialer, hvilket er meget mere end de tre største banker i AFB tilsammen.

- (4) Crédit Agricole-koncernen spiller fortsat en vigtig rolle for finansieringen af landbruget, men dens kundekreds er blevet udvidet betydeligt og omfatter nu også de øvrige samfundsgrupper og faglige kategorier i befolkningen og de øvrige erhvervssektorer. Crédit Agricole havde indtil 1990 monopol på fordelingen af lån med rentegodtgørelse til landbruget; fra 1990 blev der indført konkurrence mellem banker om disse lån.
- (5) Notarerne udøver et liberalt erhverv, men er samtidig offentligt beskikkede personer, som er underlagt præcise regler, der fastsættes af de offentlige myndigheder. Specielt kan de ikke beholde indskuddene fra deres klienter i forbindelse med transaktioner, hvor der skal udstedes et notarialdokument. Staten pålægger notarerne at anbringe disse indskud i institutter, som staten fastsætter en udtømmende liste over. Disse midler, som notarerne midlertidigt ligger inde med, stammer hovedsagelig fra dødsboer, ejendomshandler, oprettelsen af selskaber og betalingen for overdragelsen af goodwill. Da Kommissionen indledte proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, på grundlag af de foreliggende oplysninger fra klagerne og de franske myndigheder, anførte den, at staten i 1972 (bekendtgørelse af 25. august) udarbejdede en liste over de institutter, der havde tilladelse til at modtage og opbevare indskud af klientmidler på under tre måneder. Listen omfattede bl.a. Caisse des Dépôts et Consignations (CDC), postgirokontoret og Caisses de Crédit Agricole (i kommuner med

under 5 000 indbyggere). I 1973 gav staten Caisses de Crédit Agricole tilladelse til at modtage notarers indskud af klientmidler i kommuner med under 30 000 indbyggere <sup>(3)</sup>.

- (6) Af disse indskud betales der en provision <sup>(4)</sup> på 1 % (til notaren). Som Kommissionen ligeledes understregede ved indledningen af denne procedure, skulle Crédit Agricole indtil 1990 ikke yde noget til gengæld for dette billige finansieringsmiddel. I 1990 blev der (ved en aftale mellem staten og Crédit Agricole af 26. september 1990) oprettet en fond (FAC), der skulle lette landmændenes finansielle udgifter, og som Crédit Agricole accepterede at bidrage til med 500 mio. FRF i 1991 og 1992, 600 mio. FRF i 1993 og 500 mio. FRF i 1994 og 1995. I 1996 indgik de offentlige myndigheder og Crédit Agricole en aftale om en forlængelse af bidraget til FAC, som skulle andrage 1 mia. FRF i perioden 1996-1999. FAC får tildelt midler af Crédit Agricoles regionale afdelinger i forhold til deres indtægter af forvaltningen af notarernes indskud. Fonden yder rentetilskud (især til unge landmænd) og såkaldte konsolideringslån og finansierer gældseftergivelse, bl.a. for at lette indstillingen af driften. Crédit Agricole administrerer frit anvendelsen af FAC's midler på grundlag af disse kriterier.
- (7) Ved indledningen af denne procedure fastslog Kommissionen, at Crédit Agricoles eneret til at modtage og opbevare notarindskud:
- fordrejede konkurrencen i en sådan grad, at det kunne påvirke samhandelen mellem Fællesskabets medlemsstater
  - gav Crédit Agricole en fordel, som den ikke ville have fået under normale markedsvilkår, og
  - indebar statsmidler.
- (8) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at de omhandlede foranstaltninger kunne omfatte betydelige statsstøtteelementer som omhandlet i EF-traktatens artikel 87. På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen på daværende tidspunkt var i besiddelse af, mente Kommissionen, at den i givet fald konstaterede støtte ville udgøre ny støtte som omhandlet i traktaten, og at det derfor var nødvendigt at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, for at undersøge foranstaltningerne.
- (9) Klagerne (AFB og CSBP) argumenter er anført i meddelelsen om indledning af denne procedure <sup>(5)</sup>.

### III

#### BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

- (10) Bortset fra bemærkningerne fra Crédit Agricole har Kommissionen ikke modtaget nogen bemærkninger fra interesserede parter i forbindelse med denne procedure.

<sup>(3)</sup> Undtagen kommuner med mellem 5 001 og 30 000 indbyggere, der indgår i byområder med over 50 000 indbyggere, og kommuner i landbrugsområder under udvikling og i områder med bjerglandbrug, der indgår i byområder med over 50 000 indbyggere.

<sup>(4)</sup> Denne provision er i virkeligheden en årlig rente på 1 %, som anvendes pro rata temporis på indskuddene. Et gennemsnitligt indskud på 20 mia. FRF over et år medfører således, at der udbetales en samlet provision til notarerne på 200 mio. FRF.

<sup>(5)</sup> Se fodnote 1.

<sup>(2)</sup> Klassificering ifølge kreditvurderingsinstituttet Moody's, ultimo 1997.

- (11) Crédit Agricole har ligesom de franske myndigheder:
- understreget, at Caisses de Crédit Agricole fik tilladelse til at modtage notarernes indskud allerede i 1930, og at der i det foreliggende tilfælde ikke er tale om en eneret, da CDC og postgirokontoret også kan modtage sådanne indskud i hele Frankrig, herunder også i landdistrikter
  - anført, at notarernes indskud ikke kan betragtes som statsmidler, og at de derfor ikke kan indebære statsstøtte som omhandlet i artikel 87
  - understreget de offentlige tjenester, som notarerne leverer, og de lovkrav, der er knyttet til denne ordning
  - understreget, at administrationsudgifterne i forbindelse med notarernes indskud var på ca. 1,77 % af det samlede indskud
  - henvist til det loft for kortfristede lån til landbruget, som den var underlagt indtil februar 1997, og som den mener, den blev pålagt som modydelse for notarernes indskud
  - mindet om oprettelsen af FAC, som har uddelt 3,9 mia. FRF siden oprettelsen i 1990, som får tilført midler i forhold til indtægterne fra notarernes indskud, og som derfor udgør en modydelse for notarernes indskud
  - bestridt, at samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes, da der er tale om lokale kunder i landdistrikter, og da der er tale om småbeløb, som udgør en forsvindende lille del af de samlede indskud i Frankrig.
- (12) Crédit Agricole understregede, at det udelukkende var de regionale afdelinger, der modtog notarernes indskud. Den mente, at Kommissionen havde begået en materiel og juridisk fejl ved i forbindelse med indledningen af denne procedure at behandle hele nettet, som udgøres af de regionale afdelinger og CNCA, som en samlet økonomisk enhed, der i givet fald nød godt af den støtte, som fulgte af ordningen for notarindskud. Crédit Agricole fremhævede, at dens internationale virksomhed er meget beskeden, og anførte, at notarernes indskud under ingen omstændigheder havde kunnet finansiere dens internationale udvikling, idet det er CNCA, der har aktiviteter i udlandet, mens det er koncernens regionale afdelinger, der modtager notarernes indskud. Den fremførte, at de midler, som notarernes indskud er en del af, kun var opført på balancen for de regionale afdelinger. De regionale afdelingers overskydende midler, som omfatter notarernes indskud, genanbringes ganske vist i CNCA, men det sker på markedsvilkår, og CNCA får ikke noget udbytte af det.
- (13) Crédit Agricole bestred, at der er tale om støtte, når staten, fordi den giver afkald på enhver forrentning af notarernes indskud, går glip af indtægter, som den kunne have fået gennem den omhandlede ordning, da staten griber ind på mange forskellige områder, og da en sådan forpligtelse til forrentning ville bringe statens skønsbeføjelser i forbindelse med dens økonomiske indgreb, som er hjemlet i national ret, og princippet om, at forvaltningsakter ikke må sælges, i fare. Crédit Agricole bestred også, at der i henhold til fællesskabsretten findes en pligt til at give en modydelse for de rettigheder, staten har givet Crédit Agricole.
- (14) Crédit Agricole fastholdt, at staten i betragtning af de krav, der er knyttet til ordningen, under alle omstændigheder ville have valgt Crédit Agricole, uanset hvordan listen over de finansielle institutioner, som har ret til at modtage notarernes indskud, havde været sammensat.
- (15) Crédit Agricole understregede, at det franske statsråd i sin dom af 27. marts 1997 havde fastslået, at bestemmelserne om notarernes indskud ikke blot var forenelige med traktatens artikel 82, men også med artikel 86, og at de derfor ikke kunne være uforenelige med traktatens artikel 87. Crédit Agricole udtalte bl.a., at de banker, der er medlemmer af AFB, først blev anset for at give en garanti, der svarede til Crédit Agricoles, fra vedtagelsen af et sæt regler for AFB den 8. februar 1994, ifølge hvilke notarernes indskud i givet fald ville blive tilbagebetalt i deres helhed, hvis et af AFB's medlemmer ikke opfyldte sine forpligtelser.
- (16) Crédit Agricole mente desuden, at Kommissionen havde sammenblandet den hypotetiske støtte og fordelene af støtten. Den understregede bl.a., at Kommissionen i sin vurdering af den fordel, som Crédit Agricole fik af at modtage og opbevare notarernes indskud, ikke havde taget hensyn til Crédit Agricoles »naturlige« markedandsandel i de franske landdistrikter (hvis ordningen blev udbredt til et større antal banker), eller til den markedandsandel, Crédit Agricole på nuværende tidspunkt ikke har adgang til i byområder. Crédit Agricole anslog på grundlag af den naturlige markedandsandel af notarernes indskud, som den mener ville tilkomme den, hvis ordningen blev udbredt til et større antal banker, det samlede indskud, som ville blive indsat i Crédit Agricole, til 12,1 mia. FRF, og dermed vurderede den — i betragtning af et samlet indskud på 21 mia. FRF i 1996 — det yderligere beløb, den havde modtaget på grund af sin eneret, til kun at udgøre ca. 9 mia. FRF. Den mente, at et indskud i denne størrelsesorden var ubetydeligt i forhold til det samlede indskud i banken.
- (17) Crédit Agricole mente, at det i betragtning af de kontrolforpligtelser, som notarernes regnskaber er underlagt, er uforeneligt med sikkerhedskravene til systemet, at notarernes indskud skulle kunne anbringes i institutter i udlandet.
- (18) Endelig mente Crédit Agricole, at støtten til landbruget i form af kortfristede lån med rentegodtgørelse var retfærdiggjort, fordi den opfyldte et almennyttigt formål.

## IV

## KOMMENTARER FRA FRANKRIG

(19) De franske myndigheder fremlagde i deres brev til Kommissionen af 9. april 1998 deres bemærkninger som svar på de spørgsmål, Kommissionen havde stillet ved indledningen af denne procedure.

a) Oprindelsen af *Crédit Agricoles* rettigheder

(20) De franske myndigheder anførte i deres brev af 9. april 1998, at *Crédit Agricoles* mulighed for at modtage og opbevare notarernes indskud på under tre måneder hidrørte fra en retsakt af 9. marts 1953, som ikke indeholdt nogen begrænsning af notarernes indskud. Ifølge de franske myndigheder havde de senere afgørelser, som var truffet af *Garde des Sceaux* ved bekendtgørelse af 25. august 1972, suppleret den 7. juni 1973, medført, at der var foretaget en begrænsning i forhold til den tidligere situation, idet disse rettigheder blev begrænset til indskud på under tre måneder i landdistrikter.

(21) Efter at Kommissionen ved brev af 22. september 1998 havde anmodet de franske myndigheder om dokumentation, som ville gøre det muligt at fastslå, at *Crédit Agricoles* rettigheder allerede eksisterede inden traktatens ikrafttræden, sendte de franske myndigheder den 7. januar 1999 Kommissionen følgende:

- en kopi af bekendtgørelsen fra *Garde des Sceaux* af 9. marts 1953, hvori det fastslås, at notarernes såkaldte frie midler (eksklusive midler på over tre måneder, som skal indbetales til CDC) på grundlag af et tidligere cirkulære fra 1930 kunne indsættes i flere forskellige institutter, herunder *Caisses de Crédit Agricole*
- en kopi af et cirkulære fra justitsministeriet af 24. december 1930, som viste, *Crédit Agricole* allerede fra 1924 var et af de institutter, der kunne modtage notarernes indskud.

b) *Begrundelser og mål, der har fået den franske stat til at indføre og opretholde retten til at modtage og opbevare notarernes indskud*

(22) Efter de franske myndigheders mening var der tre begrundelser for den omhandlede ordning: notarhvervets egenart og behovet for at kontrollere det effektivt; behovet for at sikre notarerne i landdistrikter let adgang til banktjenester; og kravet om absolut sikkerhed for de indskudte midler. De mindede om, at notarerne leverer offentlige tjenester inden for rammerne af et liberalt erhverv. De understregede bl.a., at notarer er underlagt en særlig kontrol, og at den franske kassationsret i en dom af 19. november 1914 havde betegnet notarernes regnskaber som offentlige dokumenter. For det andet understregede de franske myndigheder, at *Crédit Agricole* hører hjemme i landdistrikterne, hvor den udgør langt det største banknet i Frankrig, idet den stadig

tegner sig for ca. 34 % af alle bankfilialerne. 64 % af *Crédit Agricoles* faste filialer ligger i landdistrikterne. For det tredje understregede de franske myndigheder den sikkerhed, som *Crédit Agricole* giver for notarernes indskud; den hviler på et system af forebyggende ubegrænsede garantier, som er baseret på solidaritet mellem alle de regionale afdelinger og CNCA, hvilket betyder, at de interne garantier i koncernen gør det usandsynligt, at de regionale afdelinger ikke skulle opfylde deres forpligtelser, således at notarernes midler er sikret fuldt ud.

(23) De franske myndigheder understregede også, som Kommissionen forklarede ved indledningen af denne procedure, at der i 1990 var blevet oprettet en fond, der skulle lette landmændenes finansielle udgifter, og som ifølge myndighederne var en »modydelse« for ordningen for notarindskud. Fra 1990 til 1999 udjorde *Crédit Agricoles* bidrag til denne fond, som kom fra provenuet af notarernes indskud, 3,6 mia. FRF, hvortil kommer 300 mio. FRF, som også stammer fra anbringelsen af notarernes indskud til fordel for den nationale katastrofefond for landbruget.

c) *Udviklingen i det samlede indskud*

(24) De franske myndigheder har fremlagt en oversigt over det samlede beløb for notarernes indskud i *Crédit Agricole* siden 1973, hvoraf det fremgår, at beløbet fra 1973 til 1997 svingede mellem 15,6 og 25,4 mia. FRF (omregnet til 1997-franc), og at det, når bortses fra udsvingene i de økonomiske konjunkturer, har været bemærkelsesværdigt stabilt i hele perioden. Det var på 19,6 mia. FRF i 1997 (i gennemsnitsværdi).

d) *Udgifter til administration af notarernes indskud*

(25) Som svar på det spørgsmål om udgifterne til administration af notarernes indskud, som Kommissionen stillede, da den indledte denne procedure, har de franske myndigheder oplyst, at administrationsudgifterne for indskuddene i 1997 var i størrelsesordenen 1,77 % af det samlede beløb. Ifølge myndighederne kan disse udgifter opdeles som følger:

- i) 0,29 % i forbindelse med udgifterne til administration af indskudstransaktionerne og transaktioner vedrørende betalingsmidler ligesom alle andre erhvervs-konti
- ii) 1,49 % i forbindelse med ekstraudgifter, der hænger sammen med de særlige karakteristika ved administrationen af notarernes konti, heraf:
  - 0,11 % på grund af ekstraudgifter i forbindelse med visse specifikke transaktioner
  - 0,96 % i forbindelse med udelukkelsen af de sædvanlige regler for transaktioner
  - 0,42 % vedrørende specifikke personaleudgifter.

De franske myndigheder mente, at disse udgifter formodentlig udviste en faldende tendens over en længere periode på grund af produktivitetsstigninger i *Crédit Agricole* med hensyn til dens virksomhed i almindelighed og med hensyn til denne opgave i særdeleshed. Af den grund var udgifterne således højere før i tiden.

e) *Crédit Agricoles* begrænsning af landbrugets kortfristede finansieringsudgifter

- (26) Ud over det nylige bidrag til FAC anførte de franske myndigheder i deres brev af 9. april 1998, at nettoprovenuet fra administrationen af indskud fra notarer i landdistrikter i *Crédit Agricole* fra starten blev brugt til at begrænse landbrugets kortfristede finansieringsudgifter. Disse lån blev indtil 1981 ydet til rentesatser, der var fastsat ved bekendtgørelse fra landbrugsministeren og økonomiministeren. Rentesatserne er senere blevet fastsat af CNCA inden for en udsvingsmargen på ca. 30 % af den gennemsnitlige månedlige pengemarkedsrente. Disse regler om en begrænsning af den korte rente blev ifølge myndighederne først ophævet for nylig ved en bekendtgørelse af 3. februar 1997. De understregede,

at lavrentesituationen i Frankrig siden da havde mindsket betydningen af en særlig beskyttelsesmekanisme for landbruget.

f) *De gennemsnitlige omkostninger for Crédit Agricole*

- (27) Som svar på Kommissionens spørgsmål ved indledningen af denne procedure har de franske myndigheder fremlagt en række tal, som viser, at de gennemsnitlige omkostninger for *Crédit Agricole* i de sidste ti år er faldet fra [...] % (\*) i 1987 til [...] % (\*) i 1996, og at de hele tiden har ligget mellem disse to tal.

g) *Anvendelsen af bidragene til FAC*

- (28) De franske myndigheder kom i deres brev til Kommissionen af 9. april 1998 med en række præciseringer om de årlige bidrag til FAC og anvendelsen af dem.
- (29) De anførte, at bidragene til FAC og anvendelsen af dem siden indførelsen har været som følger:

TABEL 1

**Bidrag til FAC og dennes interventioner**

	(mio. FRF)						
	1991	1992	1993	1994	1995	1996	I alt
Omlægning af landmændenes gæld	600	394	564	494	467	197	2 716
— overtagelse af renter	295	213	410	340	324	160	1 742
— konsolideringslån	86	45	46	51	45	17	290
— gældseftergivelse	219	136	108	103	93	15	674
— fremførte midler					5	5	10
Andre interventioner (katastrofer i landbruget)			40	8	33	203	284
I alt	600	394	604	502	500	400	3 000

Kilde: de franske myndigheder.

- (30) De franske myndigheder har oplyst, at disse interventioner dels vedrørte gældsomlægning for de landmænd, der var kunder hos *Crédit Agricole*, og at en andel del af FAC blev anvendt til specifikke formål, specielt bidrag til den nationale garantifond for katastrofer i landbruget. Myndighederne understregede, at prioriteterne for FAC hvert år blev fastlagt efter aftale mellem *Crédit Agricole* og staten. De mente, at der var knyttet almennyttige opgaver til fordel for landbruget til denne ordning, og at det var de landmænd, der var kunder hos *Crédit Agricole*, der nød godt af FAC, og ikke *Crédit Agricole* selv. De begrundede disse interventioner med, at *Crédit Agricole* tegnede sig for ca. 80 % af landmændenes bankgæld. De understregede desuden, at de øvrige banker havde faet adgang til budgetmidler med samme formål til et samlet årligt beløb af 20 mio. FRF.
- (31) De franske myndigheder mente ikke, at FAC's interventioner udgjorde en erstatning for *Crédit Agricoles* hensættelsespolitik, da man kun, alt efter hvilket år man ser på, havde anvendt mellem 15 og 19 % af bidragene fra FAC til de regionale *Caisses de Crédit Agricoles* usikre og omtvistede

(\*) Forretningshemmelighed.

fordringer og 10 % til gældseftergivelse, mens størstedelen af midlerne var tildelt på grundlag af situationen i de forskellige produktionssektorer og som støtte til unge landmænd, der etablerede sig. Den gennemsnitlige støtte pr. landmand (ca. 6 000 FRF) er beskeden og har ifølge myndighederne et socialt sigte.

h) *Generelle bemærkninger til ordningen for notarindskud*

- (32) De franske myndigheder bestred, at notarernes indskud havde karakter af statsmidler, og at der var tale om konkurrencefordrejning, som Kommissionen anførte ved indledningen af denne procedure. De bestred specielt, at staten gik glip af indtægter på grund af denne ordning, da princippet er, at forvaltningsakter ikke må sælges. De bestred derfor, at der indgik noget element af støtte i ordningen for notarindskud. De anførte subsidiært, at ordningen ikke påvirkede samhandelen mellem medlemsstaterne.
- (33) De franske myndigheder anførte desuden, at ordningen for notarindskud var blevet indført for i landdistrikterne at sikre, at de krav om at tjene offentlighedens interesser, som specielt er forbundet med notar erhvervet, opfyldes.
- (34) Endelig mindede de franske myndigheder om en dom af 27. marts 1997 fra det franske statsråd, ifølge hvilken bestemmelserne om notarindskud ikke var i strid med traktatens artikel 82.

i) *Den forventede udvikling i ordningen for notarindskud*

- (35) De franske myndigheder meddelte i deres brev af 9. april 1998 Kommissionen, at ordningen for notarindskud ville blive revideret inden sommeren 1998, så det fremover ville være Caisse des Dépôts et Consignations, der forvaltede alle notarindskud uanset varighed, således at Crédit Agricole ville miste den økonomiske fordel, der fulgte af provenuet af notarernes indskud (de løfter, de franske myndigheder gav i deres brev af 28. april 1999, er beskrevet under betragtning 61).

V

**VURDERING AF STØTTEFORANSTALTNINGERNE**

**V.1. De omhandlede foranstaltningers karakter af statsstøtte**

a) *Den virksomhed, der nyder godt af de omhandlede foranstaltninger*

- (36) Crédit Agricole anførte i sit svar på indledningen af denne procedure, at Kommissionen havde begået en materiel og juridisk fejl ved at ligestille alle dele af Crédit Agricole-koncernen med en samlet støttemodtager, nemlig Crédit Agricole.
- (37) Kommissionen skal bemærke, at:
- Credit Agricole-koncernen på trods af de specifikke karakteristika, der specielt på lokalt plan kendetegner den på grund af dens gensidige status, og den administrative frihed, som hver af Crédits Agricoles afdelinger tilsyneladende har, alligevel er en økonomisk enhed, der udgør et sammenhængende hele, som ifølge årsberetningen for 1997 fra »Crédit Agricole« gør den til en samlet, decentraliseret koncern, som hviler på en struktur med tre niveauer (de lokale afdelinger, de regionale afdelinger og den nationale hovedafdeling), og hvis finansielle kapacitet derfor skal vurderes samlet. I årsberetningen for 1997 står der bl.a., at det interesséfællesskab, der forbinder de lokale afdelinger, de regionale afdelinger og den nationale hovedafdeling, medfører, at Crédit Agricole fremlægger regnskaber, der er repræsentative for dens økonomiske situation og kan sammenlignes med de øvrige store bankkoncerners konsoliderede regnskaber. Hverken Kommissionen, Crédits Agricoles samarbejdspartnere eller de finansielle markeder er i tvivl om, at Crédit Agricole opfylder alle juridiske og økonomiske forudsætninger for at kunne defineres som én virksomhed. Det er på grundlag af det konsoliderede regnskab, ifølge hvilket den konsoliderede balance var på 2 514 mia. FRF pr. 31. december 1997, at kreditvurderingsinstitutionerne fastlægger deres bedømmelse; pr. 31. december 1997 var den konsoliderede koncern vurderet til AA (Standard & Poor's) og Aa1 (Moody's). Bedømmelsen af en koncern og specielt en finansiel institution afgør, på hvilke vilkår den har adgang til de finansielle markeder, og den er derfor en afgørende omkostningsfaktor, som kan stille virksomheden bedre eller dårligere i konkurrencen med de øvrige virksomheder i samme sektor

- Crédit Agricole har som led i denne procedure fremlagt et dokument med bemærkninger, som er underskrevet af generaldirektøren for Fédération Nationale de Crédit Agricole og vicegeneraldirektøren for CNCA. Dette svar er fremlagt på vegne af »Crédit Agricole«; hvis CNCA mente, at den ikke var omfattet af denne procedure, kan Kommissionen ikke forstå, hvorfor den anså det for nødvendigt at fremlægge et fælles, solidarisk forsvarsskrift med Fédération Nationale du Crédit Agricole
- de franske myndigheder har understreget, at en af grundene til, at man havde valgt Crédit Agricole til at modtage notarernes indskud, var den sikkerhed, som den solidariske garanti mellem alle de regionale afdelinger og CNCA gav.

- (38) På grundlag af disse elementer, som uomtvisteligt viser, at Crédit Agricole-koncernen er én virksomhed, har Kommissionen således ingen grund til at ændre den vurdering, den havde foretaget ved indledningen af denne procedure, vedrørende indehaveren af eneretten til notarernes indskud, dvs. Crédit Agricole som koncern (se De Europæiske Fællesskabers Domstols dom i sag 383/82, Inter-mills <sup>(6)</sup>). Spørgsmålet om den interne fordeling i koncernen af de fordele, den får af eneretten til notarernes indskud, er af sekundær interesse, og Kommissionen skal ikke komme ind på det i forbindelse med denne procedure.

b) *Notarindskuddenes karakter af statsmidler*

- (39) Som de franske myndigheder har understreget, er notarerne offentligt beskikkede personer, hvis erhverv er nøje reguleret af de offentlige myndigheder. De franske myndigheder har bl.a. mindet om kassationsrettens retspraksis, som ligestiller notarernes regnskaber, som der er omfattende regler for, med offentlige dokumenter. På grundlag heraf konkluderede de franske myndigheder i deres brev af 9. april 1998, at alle de nugældende bestemmelser viste, at »les fonds déposés par les notaires ne sont pas des fonds ordinaires. La réglementation des dépôts des notaires ne peut par conséquent pas être appréciée au regard des seules règles relatives à la profession bancaire, mais doit l'être aussi en fonction de considérations d'intérêt public« (»de midler, som notarerne indskyder, ikke er ordinære midler. Bestemmelserne om notarindskud kan derfor ikke udelukkende vurderes i lyset af reglerne for bankerhvervet, men skal også vurderes ud fra betragtninger om almene hensyn«). Det fremgår klart af de oplysninger, som myndighederne har fremlagt som led i denne procedure, at Crédit Agricole flere gange på grundlag af formelle akter fra den offentlige myndighed er blevet betragtet som berettiget til at modtage notarindskud på klart definerede betingelser.
- (40) Kommissionen kan således klart bekræfte det, som den udtalte ved indledningen af denne procedure, nemlig at:
- statens diskretionære foranstaltninger, der består i at give Crédit Agricole den omhandlede eneret, direkte tilfører banken finansielle midler
  - staten styrer tildelingen af midler i form af obligatoriske indskud fra notarerne, der er offentligt beskikkede personer undergivet de offentlige myndigheder.
- (41) På grundlag af ovenstående må det derfor konkluderes, at ordningen for notarindskud omfatter midler, der må karakteriseres som statsmidler. Det forhold, at de franske myndigheder har fremhævet, at den franske kassationsret ligestillede notarernes regnskaber med offentlige dokumenter, bekræfter denne analyse.
- (42) Under denne procedure har myndighederne fremlagt en række elementer, som de mente fungerede som modydelse, der skulle trækkes fra det provenu, som Crédit Agricole fik af notarernes indskud, og som opvejede den fordel, der var forbundet med, at notarernes indskud var næsten gratis for Crédit Agricole. Disse elementer medfører ikke, at den omhandlede ordning ikke omfatter statsmidler.

c) *Fordelen for Crédit Agricole og de omhandlede foranstaltningers karakter af støtte*

- (43) Som Kommissionen anførte ved indledningen af denne procedure, omfatter begrebet støtte ikke blot positive ydelser, såsom selve støtten, men også de offentlige indgreb, som, under forskellig form, letter de byrder, der normalt belaster en virksomheds budget, og som derfor må sidestilles med støtte (se Domstolens dom i sag C-387/92, Banco Exterior de España <sup>(7)</sup>).

<sup>(6)</sup> Sml. 1984, s. 3809, præmis 11.

<sup>(7)</sup> Sml. 1994 I, s. 902, præmis 13.

- (44) Desuden understregede Kommissionen ved indledningen af denne procedure, at staten på grund af, at den gav afkald på enhver forrentning af notarernes indskud (med undtagelse af provisionen på 1 % til notaren), gav afkald på midler, den kunne have fået gennem den omhandlede ordning. Hvis denne transaktion havde været defineret på normale kommercielle vilkår, kunne staten fra starten af have fået et provenu af de pågældende indskud. Den kunne også have fastsat en pris (renten for indskuddene), som kunne revideres regelmæssigt for at tage hensyn til udviklingen i renten og produktivitetstigningerne i banksektoren og de institutter, der var berettiget til at modtage indskud i henhold til den omhandlede ordning. Ved en sådan revision kunne man have udnyttet konkurrencen mellem de forskellige banker og udvalgt de mest konkurrencedygtige, hvis de opfyldte et minimum af forsigtighedskrav, som gav fuld sikkerhed for indskuddene, således at statens renteprovenu ville være steget.
- (45) Forrentningen af de bankmidler, der udgøres af de yderligere indskud, som Crédit Agricole modtager takket være den eneret, staten giver den, ville klart være en byrde, der normalt ville belaste en bankvirksomheds budget, hvis Crédit Agricole havde fået midlerne på konkurrencevilkår, f.eks. efter et udbud blandt bankerne. Crédit Agricole forrenter imidlertid ikke notarernes indskud og nøjes med at betale notarerne en provision på 1 % af de modtagne indskud. Inden denne procedure blev indledt, havde myndighederne begrundet denne manglende forrentning med, at det ifølge fransk lov er forbudt at forrente lån på under en måned. Myndighederne har imidlertid i forbindelse med denne procedure ikke begrundet, hvorfor notarernes indskud i Crédit Agricole ikke kan forrentes, skønt en stor del af dem, som de franske myndigheder i deres brev af 3. april 1997 anslår til ca. 50 % af de samlede indskud, har en varighed på mellem en og tre måneder. Det betyder, at tildelingen af retten til at modtage og opbevare notarernes indskud næsten gratis adskiller sig fra de normale markedsvilkår, som gælder for modtagelsen af sådanne midler.
- (46) Som led i denne procedure har Kommissionen bedt Frankrig om at oplyse gennemsnitsomkostningerne for Crédit Agricoles midler, og de franske myndigheder har oplyst, at disse omkostninger bl.a. var på [...] % i 1987 og [...] % i 1996. Gennemsnitsomkostningerne for Crédit Agricoles midler omfatter imidlertid tilsyneladende både forrentede midler, såsom langfristede lån, og gratis midler, såsom indskud fra private. For at beregne den støtte, der vedrører lånene, dvs. lettelsen af Crédit Agricoles byrder i forhold til normale markedsvilkår, skal man ikke se på gennemsnitsomkostningerne, men på marginalomkostningerne. Til det formål skal det bemærkes, at den kortfristede rente i Frankrig var på 8,3 % i 1987 og 3,9 % i 1996<sup>(8)</sup>. Der er således ingen tvivl om, at tildelingen af næsten gratis midler til Crédit Agricole (bortset fra provisionen på 1 % til notaren) letter de byrder, der normalt opføres på en banks driftskonto, og har samme virkning som støtte.
- (47) Det må derfor konkluderes, at de omhandlede foranstaltninger udgør statsstøtte med karakter af driftsstøtte, da de letter bankens normale byrder i forbindelse med driften.

d) *Støttens fordrejende virkning*

- (48) Driftsstøtte har en særligt fordrejende virkning, fordi den har en direkte indvirkning på de støttede virksomheders resultat og gør det muligt for dem enten at fastholde højere driftsomkostninger end deres konkurrenter uden at blive straffet for deres manglende konkurrenceevne eller at få et større overskud og således øge deres finansielle kapacitet. Denne støtte virker endnu mere fordrejende, hvis den er permanent, hvis der er skarp konkurrence, og hvis de konkurrerende virksomheders margen er lille.
- (49) De foreliggende oplysninger viser, at konkurrencen mellem bankerne er blevet skærpet i løbet af 1990'erne, og at bankernes rentemargen løbende er blevet mindre<sup>(9)</sup>. Desuden er de franske banker i en sårbar situation, idet de i de seneste år har været blandt de mindst rentable i hele Fællesskabet (jf. tabel 2) og først for nylig, i 1998-99, har kunnet forbedre rentabiliteten. I en situation, hvor en skarp

<sup>(8)</sup> Den nominelle tremånedersrente. Kilde: EC economic data pocket book, nr. 12/1998, Europa-Kommissionen, Publikationskontoret for De Europæiske Fællesskaber.

<sup>(9)</sup> Den Europæiske Centralbank, »Possible effects of EMU on the EU banking systems in the medium to long term«, februar 1999, på grundlag af oplysninger fra OECD.

konkurrence resulterer i mindske de rentemargener og faldende rentabilitet, har driftsstøtte til et kreditinstitut ubestrideligt en særligt fordrejende virkning. Denne nylige tendens vil formodentlig fortsætte i de kommende år; ifølge Den Europæiske Centralbank vil gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union skabe et mere konkurrencepræget miljø og lægge øget pres på bankernes rentabilitet <sup>(10)</sup>. ØMU'en vil sætte skub i integrationen i sektoren på europæisk plan, bl.a. i form af grænseoverskridende transaktioner <sup>(11)</sup>.

TABEL 2

**Afkast af egenkapitalen**

(nettofortjeneste i procent af egenkapitalen)

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Østrig	8,6 %	8,6 %	6,9 %	8,7 %	7,9 %	8,1 %	9,6 %	
Belgien	8,3 %	6,5 %	5,7 %	14,1 %	13,2 %	12,9 %	15,3 %	15,3 %
Danmark <sup>(1)</sup>	- 3,3 %	- 0,1 %	- 21 %	10,6 %	0,1 %	18,5 %	16,1 %	15,1 %
Finland	5,6 %	- 11 %	- 49 %	- 29 %	- 25 %	- 7,9 %	8 %	15,2 %
Frankrig	10,1 %	10,4 %	6,9 %	2,9 %	0,5 %	3,6 %	4,8 %	7,7 %
Tyskland	11,9 %	14,4 %	13,2 %	13,6 %	11,8 %	12,6 %	12,3 %	
Grækenland <sup>(2)</sup>	20,8 %	31,5 %	23,1 %	21,6 %	25,9 %	24,4 %	16,7 %	
Irland						20,2 %	20,1 %	18,4 %
Italien	12,2 %	9,9 %	7,5 %	8,8 %	3,0 %	3,7 %	5,1 %	3,4 %
Luxembourg <sup>(2)</sup>	6,7 %	7,6 %	8,8 %	19,9 %	20,9 %	19,9 %	22,3 %	23,0 %
Nederlandene	12,3 %	12,7 %	13,9 %	15,9 %	16,2 %	17,0 %	17,6 %	
Portugal <sup>(2)</sup>	12,5 %	12,4 %	8,8 %	9,2 %	7,3 %	7,7 %	10,7 %	13,1 %
Spanien	13,6 %	12,5 %	10,7 %	3,8 %	8,2 %	9,2 %	9,7 %	10,6 %
Sverige <sup>(3)</sup>	3,0 %	56,3 %	17,0 %	5,7 %	19,1 %	21,1 %	24,0 %	13,0 %
Det Forenede Kongerige	14,4 %	8,6 %	7,3 %	19,3 %	27,4 %	28,6 %	25,6 %	26,4 %
Gennemsnit EU-14	10,9 %	11,5 %	8,1 %	9,0 %	8,2 %	10,0 %	11,0 %	
Gennemsnit EU-15						10,1 %	11,1 %	
Gennemsnit EU-11							12,2 %	12,2 %

Kilde: Den Europæiske Centralbank, »Possible effects of EMU on the EU banking systems on the medium to long term«, februar 1999, på grundlag af oplysninger fra OECD.

<sup>(1)</sup> Forretningsbanker og sparekasser.

<sup>(2)</sup> Forretningsbanker.

<sup>(3)</sup> Samlet tal for forretningsbanker, udenlandske forretningsbanker, sparekasser og, indtil 1991, kooperative banker.

- (50) Desuden er Crédit Agricole en rentabel virksomhed, der i de forløbne år har givet store overskud. Den omhandlede støtte, som ikke var uundværlig for, at Crédit Agricole fik overskud, har således (hvis den ikke blev opvejet af tilsvarende ekstraomkostninger, se nedenfor) gjort det muligt for Crédit

<sup>(10)</sup> Idem, s. 4.

<sup>(11)</sup> Den Europæiske Centralbank, månedsbrev, april 1999. »Banking in the euro area: structural features and trends«.

Agricole at øge sit overskud og opbygge yderligere egenkapital med det ikke udloddede overskud. I banksektoren indfører solvenskravet, som blev indført med Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensøletal for kreditinstitutter<sup>(12)</sup> (kernen af »hård« egenkapital er fastsat til mindst 4 % af de vægtede aktiver, og egenkapitalen i bred forstand skal udgøre mindst 8 % af de vægtede aktiver), en forpligtelse, som begrænser kreditinstitutternes vækstkapacitet. I realiteten findes der på mellemlang og lang sigt en sådan kapitaliseringsbegrænsning i absolut forstand for alle former for virksomheder, men i banksektoren er dens virkning konstant og direkte, der kan sættes konkrete tal på den, og den kan af forsigtighedshensyn ikke slækkes midlertidigt som led i et kreditinstituts vækststrategi. Et kreditinstitut, som kun lige akkurat overholder solvenskravet, har ingen vækstmargen, så længe det ikke kan tiltrække ny egenkapital eller øge sin egenkapital ved hjælp af et betydeligt overskud. Det betyder, at et ineffektivt kreditinstituts vækst hæmmes direkte, mens en bank med et stort overskud har en vækstmargen, der står i forhold til dens rentabilitet.

- (51) Solvenskravet betyder, at der i forbindelse med støtte til kreditinstitutter kan foretages et ret nøjagtigt konventionelt skøn over konkurrencefordrejningen. Hvis støtten direkte eller indirekte medfører en stigning i egenkapitalen, kan konkurrencefordrejningen vurderes i form af vægtede aktiver. En driftsstøtte på 1 mia. FRF, som resulterer i en stigning i overskuddet efter skat på 0,6 mia. FRF<sup>(13)</sup>, gør det, hvis man går ud fra, at dette overskud ikke udloddes, men bruges til at øge bankens egenkapital, muligt at øge de vægtede aktiver på balancen (under hensyntagen til de gældende solvenskrav på mellem 4 % og 8 %) og dermed dens aktivitetsniveau. Dette resulterer i en potentiel konkurrencefordrejning, målt i vægtede aktiver, i størrelsesordenen 7,5-15 mia. FRF (uden den omhandlede støtte ville banken ikke have kunnet øge sine vægtede aktiver). En sådan forbindelse viser, at støtten har en betydelig løftestangsvirkning i den finansielle sektor. Disse midler kan også medvirke til, at det kreditinstitut, der modtager støtten, erhverver minoritets- eller majoritetsandele i andre virksomheder. Formanden for Crédit Agricole udtalte således i februar 1999 til et finanstids-skrift<sup>(14)</sup>, at en tredjedel af Crédits Agricoles egenkapital på 140 mia. FRF var til rådighed for nye transaktioner.
- (52) Man må således konkludere, at den støtte, som Frankrig har ydet Crédit Agricole, i betragtning af dens karakter af driftsstøtte, den økonomiske situation i banksektoren i Europa, de franske bankers ringe rentabilitet og de særlige solvenskrav i banksektoren har en klart fordrejende virkning på konkurrencen i den finansielle sektor.

## V.2. Påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne

- (53) Kommissionen har noteret sig de franske myndigheders og Crédits Agricoles argumenter for, at samhandelen mellem medlemsstaterne på ingen måde påvirkes af den omhandlede ordning. Der skal tages hensyn til følgende elementer.
- (54) For det første er det, da Kommissionen undersøger støttens mulige virkninger med hensyn til hele Crédit Agricole-koncernen, nødvendigt at se på koncernens internationale aktiviteter og specielt dens europæiske aktiviteter. Ifølge Crédits Agricoles årsberetning for 1997 fik banken i 1997 mulighed for at blive en ledende bank, både for storkunder og på det internationale plan. Dens transaktioner med kunder i medlemsstaterne (eksklusive Frankrig) udgjorde 37,9 mia. FRF i 1997, dvs. et beløb, som ganske vist udgør en lille del af dens kundetransaktioner (ca. 3 % heraf), men som alligevel er betydeligt i betragtning af koncernens størrelse, idet Crédit Agricole ved udgangen af 1997 var den største franske bankkoncern og en af de største<sup>(15)</sup> i Europa. Crédit Agricole understreger bl.a., at den i 1997 med oprettelsen af et nyt datterselskab, Indocam, fik et redskab, som skal gøre det muligt for den at blive et af de førende formueforvaltningsselskaber i Europa. Banken fører en aktiv udviklingspolitik i Europa og har taget aktiv del i oprettelsen af den næststørste bank i Italien, Banca Intesa (som er et resultat af fusionen mellem Banco Ambrosiano Veneto og Cariplo), som Crédit Agricole ejer 30 % af og dermed er den største aktionær i. Den ejer desuden 20 % af Banco Espírito Santo-koncernen i Portugal. Crédit Agricole har i Fællesskabet afdelinger i Lissabon, Madrid, Bilbao, Gibraltar, Barcelona, Luxembourg, London, Hamburg, Frankfurt, Stockholm, Oslo, Helsingfors og Piræus. Gruppen anfører i sin årsberetning for 1997, at den fortsat vil være opmærksom på mulighederne for at styrke sin stilling på det europæiske marked for detailbanker. Dens soliditet gør det muligt for den at gennemføre en sådan udvikling. For at Crédits Agricoles internationale aktiviteter kan udvikle sig på denne måde, kræver det en række kapitalbevægelser, som f.eks. gør det

<sup>(12)</sup> EFT L 336 af 3.12.1989, s. 14.

<sup>(13)</sup> Hvis man for enkelthedens skyld går ud fra en beskatning af overskuddet på 40 %.

<sup>(14)</sup> Interview i Les Echos, onsdag den 10. februar 1999.

<sup>(15)</sup> Ifølge en klassificering foretaget af kreditvurderingsinstituttet Moody's (omtalt af avisen Le Monde, 17./18. januar 1999) var Crédit Agricole ved udgangen af 1997 den femtestørste bankkoncern i Europa målt i aktiver.

muligt at erhverve andele i kreditinstitutter som Banca Intesa og Banco Espírito Santo, og denne udvikling påvirker derfor samhandelen mellem medlemsstaterne. Desuden er koncernens investeringsbank, Crédit Agricole — Indosuez, en af de største investeringsbanker i Frankrig, og en stor del af dens aktiviteter finder sted i udlandet.

- (55) For det andet skal man, selv under forudsætning af, at gennemgangen af foranstaltningernes virkning begrænses til koncernens regionale afdelinger, som Crédit Agricole foreslår i sine bemærkninger, lægge mærke til, at det i Crédit Agricole-koncernen ikke kun er CNCA, der har internationale aktiviteter. I modsætning til hvad Crédit Agricole anfører i sine bemærkninger, understreges det således i Crédit Agricoles årsberetning for 1997, at de internationale aktiviteter i de regionale afdelinger i grænseregionerne også har udviklet sig i 1997. I årsberetningen fremhæves ligeledes udviklingen i den regionale Pyrénées Gascogne-afdeling i det spanske baskerland, som har ført til, at Bankoa, som Crédit Agricole ejer aktiemajoriteten i, blev medtaget i konsolideringen af koncernen i 1997. Det fastslås, at dette initiativ indgår i den grænseoverskridende udvikling i de regionale afdelinger, som efter aftale med CNCA udvider deres detailbankvirksomhed i nabolandene. Denne udvikling vedrører således ikke kun Crédit Agricoles markeds- og erhvervskundeaktiviteter (corporate banking), men også dens detailbankaktiviteter, som notarernes indskud er en del af.
- (56) Det følger heraf, at de yderligere midler, som Crédit Agricole råder over takket være notarernes indskud, og det udbytte, de giver, har kunnet bidrage direkte til finansieringen af Crédit Agricoles udvikling i andre medlemsstater.
- (57) Desuden har de rettigheder, som Crédit Agricole har fået tildelt, ikke kun en potentiel indvirkning på Crédit Agricoles ekspansion uden for Frankrig, i de øvrige medlemsstater. Som Kommissionen understregede ved indledningen af denne procedure, støder kreditinstitutterne på hindringer for deres ekspansion i udlandet, selv om de i princippet kan udøve deres virksomhed, der hovedsagelig består af modtagelse af indskud, optagelse af lån på markedet og udlån, uden grænser. Disse hindringer hænger ofte sammen med beskyttelsen af indenlandske banker mod konkurrence, som gør det mindre fordelagtigt for udenlandske konkurrenter at etablere sig på markedet i det pågældende land. Det er bl.a. tilfældet med den omhandlede støtte til Crédit Agricole, der må formodes at gøre det franske hjemmemarked mindre åbent for udenlandsk konkurrence, både hvad angår CNCA på nationalt plan, og hvad angår de regionale afdelinger. Støtten medfører, at der opretholdes en skarp national opdeling af visse former for bankindskudsvirksomhed, der er i strid med den åbning af markedet, som traktaten sigter mod, samtidig med at der, som Den Europæiske Centralbank påpeger, bliver stadig flere transaktioner på tværs af grænserne i banksektoren. Ifølge Den Europæiske Centralbank afhænger den øgede integration af de nationale banksystemer dog af, at man afskaffer de skatte- og lovgivningsmæssige forskelle mellem medlemsstaterne <sup>(16)</sup>.
- (58) Det må derfor fastslås, at de omhandlede foranstaltninger falder ind under traktatens artikel 87, stk. 1, da de udgør statsstøtte, der fordrejer konkurrencevilkårene i et omfang, der kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

## VI

### KONKLUSIONER

- (59) Den ret til at modtage indskud næsten gratis <sup>(17)</sup> og til at opbevare dem gratis, som den franske stat har givet Crédit Agricole, er foranstaltninger, der indeholder statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.
- (60) Da det på nuværende tidspunkt fremgår af de nye oplysninger, som er blevet forelagt for Kommissionen som led i denne procedure, at der er tale om støtte, der allerede eksisterede, inden traktaten trådte i kraft, følger det, at:

— den omhandlede støtte er lovlig og ikke kan kræves tilbagebetalt

<sup>(16)</sup> Jf. fodnote 9-11.

<sup>(17)</sup> Med undtagelse af den provision på 1 % af indskuddene, der udbetales til notarerne.

— Kommissionen, som det altid er tilfældet i forbindelse med eksisterende støtte, skal undersøge, om støtten er forenelig med traktaten, og hvis denne undersøgelse viser, at støtten ikke er forenelig med de fælles interesser, skal Kommissionen i givet fald foreslå medlemsstaten de foranstaltninger, der er omhandlet i traktatens artikel 88, stk. 1, vedrørende støtte, der anses for uforenelig med fællesmarkedet.

- (61) De franske myndigheder meddelte imidlertid i et brev af 28. april 1999 formelt Kommissionen, at de havde til hensigt at ophæve Crédit Agricoles ret til notarernes indskud og centralisere notarernes indskud i Caisse des Dépôts et Consignations, som nu får til opgave at opbevare alle notarernes indskud. Statskassen får til opgave at modtage disse indskud i både landdistrikter og byområder. Myndighederne har meddelt, at denne foranstaltning træder i kraft den 1. januar 2000. Gennemførelsen vil ske gradvist i hele Frankrig og vil være afsluttet den 1. april 2000. Myndighederne har forpligtet sig til at indføre de bestemmelser, der er nødvendige for at ændre ordningen for notarindskud, snarest muligt efter denne beslutning.
- (62) Kommissionen har noteret sig de franske myndigheders løfte. Den anser gennemførelsesfristen for rimelig og kan i betragtning af, at ophævelsen af Crédit Agricoles ret til at modtage og opbevare notarernes indskud er fuldstændig og endelig, konkludere, at denne nye foranstaltning bringer den støtte til Crédit Agricole, der er omhandlet i denne procedure, som er indledt efter traktatens artikel 88, stk. 2, til ophør. På grundlag af et sådant løfte er det ikke nødvendigt at undersøge, om støtten er forenelig med traktaten, eller at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 1. Kommissionen kan derfor afslutte denne procedure —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

#### *Artikel 1*

1. De foranstaltninger, som Frankrig har truffet til fordel for Crédit Agricole i forbindelse med modtagelse og opbevaring af notarernes indskud i landkommuner, udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, er eksisterende støtte, som fandtes, inden traktaten trådte i kraft. Da Frankrig har forpligtet sig til at ophæve dem senest den 1. april 2000, afsluttes denne procedure.

#### *Artikel 2*

Frankrig underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for senest den 1. april 2000 at ophæve Crédit Agricoles ret til at modtage og opbevare notarernes indskud.

#### *Artikel 3*

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 1999.

*På Kommissionens vegne*

Karel VAN MIERT

*Medlem af Kommissionen*

**KOMMISSIONENS BESLUTNING**

af 14. juli 2000

**om anerkendelse af »RINAVE — Registro Internacional Naval, SA« i henhold til Rådets direktiv 94/57/EF***(meddelt under nummer K(2000) 1876)***(Kun den portugisiske udgave er autentisk)****(EØS-relevant tekst)**

(2000/481/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —  
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndigheders aktiviteter i forbindelse dermed <sup>(1)</sup>, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 4, stk. 3, i direktiv 94/57/EF kan medlemsstaterne indgive anmodning til Kommissionen om godkendelse gældende for en treårig periode af organisationer, der opfylder alle kravene i bilaget bortset fra dem, der er nævnt i bilagets punkt 2 og 3 i afsnittet »generelle krav«.
- (2) Portugal har indsendt anmodning om anerkendelse for en treårig periode af »RINAVE — Registro Internacional Naval, SA« under henvisning til artikel 4, stk. 3, i det ovenfor nævnte direktiv.
- (3) Kommissionen har konstateret, at »RINAVE — Registro Internacional Naval, SA« opfylder alle kriterier i bilaget til det ovenfor nævnte direktiv, bortset fra dem, der er nævnt i bilagets punkt 2 og 3 i afsnittet »generelle krav«.

- (4) Denne beslutnings bestemmelser er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, som omtales i artikel 7 i direktiv 94/57/EF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*

»RINAVE — Registro Internacional Naval, SA« anerkendes i henhold til artikel 4, stk. 3, i direktiv 94/57/EF for en periode på tre år fra tidspunktet for denne beslutnings vedtagelse.

*Artikel 2*

Virkningerne af denne anerkendelse er begrænset til Portugal.

*Artikel 3*

Denne beslutning er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Loyola DE PALACIO

Næstformand

<sup>(1)</sup> EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20.

## KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. juli 2000

## om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

(meddelt under nummer K(2000) 2313)

(2000/482/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 af 20. juli 1998 om ordningen for landbrugsprodukter og varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 715/90<sup>(1)</sup>, særlig artikel 30,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1918/98 af 9. september 1998 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser i oksekødssektoren til Rådets forordning (EF) nr. 1706/98 om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EF) nr. 589/96<sup>(2)</sup>, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med artikel 1 i forordning (EF) nr. 1918/98 åbnes der mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter fra oksekødssektoren. Indførslerne må imidlertid ikke overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse eksporterende tredjelande.
- (2) De licensansøgninger, der er indgivet fra den 1. til den 10. juli 2000, udtrykt som udbenet kød, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1918/98, overstiger for produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible mængder for disse lande. Det er derfor muligt at udstede importlicenser for de mængder, der er anmodet om licens for.
- (3) De restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser fra den 1. august 2000, bør fastsættes, uden at den samlede mængde på 52 100 tons overskrides.
- (4) Det bør understreges, at denne beslutning ikke tilsidesætter bestemmelser i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande<sup>(3)</sup>, senest ændret ved direktiv 97/79/EF<sup>(4)</sup> —

## Artikel 1

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. juni 2000 importlicenser for produkter fra oksekødssektoren, udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, for nedenstående mængder og oprindelseslande:

## Tyskland:

- 650 tons med oprindelse i Botswana
- 200 tons med oprindelse i Namibia

## Det Forenede Kongerige:

- 850 tons med oprindelse i Botswana
- 500 tons med oprindelse i Namibia
- 100 tons med oprindelse i Swaziland
- 950 tons med oprindelse i Zimbabwe.

## Artikel 2

Der kan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1918/98 indgives licensansøgninger i løbet af de ti første dage af august 2000 for følgende mængder udbenet oksekød:

Botswana:	13 076 tons
Kenya:	142 tons
Madagaskar:	7 579 tons
Swaziland:	2 983 tons
Zimbabwe:	4 840 tons
Namibia	8 723 tons.

## Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

<sup>(1)</sup> EFT L 215 af 1.8.1998, s. 12.

<sup>(2)</sup> EFT L 250 af 10.9.1998, s. 16.

<sup>(3)</sup> EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28.

<sup>(4)</sup> EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31.